Hans-Jörg Ronsdorf

നല്ല വാർത്ത എന്താണ്,
അതു നമുക്ക് എന്ത് അർത്ഥമാക്കുന്നു

ലളിതം.
വ്യക്തം.

ദൈവത്തിന്റെ നല്ല സുവിശേഷം

ദൈവത്തിന്റെ നല്ല സുവിശേഷം

നല്ല വാർത്ത എന്താണ്, അതു നമുക്ക് എന്ത് അർത്ഥമാക്കുന്നു

Hans-Jörg Ronsdorf

പ്രസാധനവിവരം

ദൈവത്തിന്റെ നല്ല സുവിശേഷം. നല്ല വാർത്ത എന്താണ്, അതു നമുക്ക് എന്ത് അർത്ഥമാക്കുന്നു

പരിഷ്കരിച്ച പുതിയ പതിപ്പ്, 2026. സൗജന്യ ഡൗൺലോഡ്: www.hans-joerg-ronsdorf.de

അച്ചടിച്ച 5-ാം പതിപ്പ് (2021 നവംബർ) ISBN 978-3-9820715-0-3-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു (ജർമ്മൻ പതിപ്പിന്റെ ISBN).

© Hans-Jörg Ronsdorf – എല്ലാ അവകാശങ്ങളും നിക്ഷിപ്തം. വാചകത്തിൽ മാറ്റം വരുത്താത്തിടത്തോളം മറ്റുള്ളവർക്കു പങ്കുവയ്ക്കുന്നതു പ്രത്യേകം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

Hans-Jörg Ronsdorf, Albis 6 1/2, 87477 Sulzberg

ഇമെയിൽ: hj-ronsdorf@t-online.de

വെബ്സൈറ്റ്: www.hans-joerg-ronsdorf.de

ഉള്ളടക്കം

മൂന്നു വാക്കുകളും ഒരു കഥയും 7
സുവിശേഷം 7
ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം 11
സുവിശേഷം ആർക്കാണ് ആവശ്യം? 12
പാപമോ? 14
സ്വാതന്ത്ര്യം – നിർബന്ധമല്ല 17
കാര്യങ്ങൾ ഇത്രത്തോളം എത്തിയതെങ്ങനെ 19
ഇത് ഇങ്ങനെതന്നെ തുടരരുത് 21
രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം 22
ഈ സന്ദേശം നമ്മുടെ അടുക്കൽ എങ്ങനെ എത്തി? 22
ദൈവത്തിന്റെ രാജവാഴ്ച എന്താണ്? 24
ദൈവഭരണം – എല്ലാവർക്കും ഏറ്റവും നല്ലത് 26
ദൈവപുത്രന്റെ സുവിശേഷം 28
രാജാവും ക്രൂശും 31
രാജാവിന്റെ വധം 31
പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെയല്ല 34
ദൈവത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ക്രൂശ് 35
നമുക്കുവേണ്ടി യാഗമായി 36
ദൈവത്തിന് ഒരു യാഗം ആവശ്യമുണ്ടോ? 39
നന്മയാൽ ജയിക്കപ്പെട്ട തിന്മ 43
ദൈവത്തിന്റെ അതിരില്ലാത്ത ജ്ഞാനവും ശക്തിയും 44
ക്രൂശ് നമുക്കു നൽകുന്നത് 46
ക്രൂശ്, ഒരു ഭോഷത്വം 47
വീട്ടിലേക്കു മടക്കം 49
ദൈവകൃപയുടെ സുവിശേഷം 50
ആദിമുതൽ അന്ത്യംവരെ കൃപ 53
ദൈവം സ്നേഹം ആകുന്നു 56
അദൃശ്യലോകം – അന്ധകാരശക്തികൾ 60
ശക്തികളും മനുഷ്യരും 61
സുവിശേഷവും ശക്തികളും 63

ശക്തികളും ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാപദ്ധതിയും 63
ക്രൂശിന്റെ ജയോത്സവം 66
സ്വാതന്ത്ര്യം സാധ്യമാണ് 67
സമാധാനത്തിന്റെ സുവിശേഷം 67
സുവിശേഷം – നിറവേറിയ വാഗ്ദത്തം 69
സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രത്യാശ 71
ദൈവത്തിന്റെ പുതിയ ലോകം എന്ന സ്വപ്നം 74
സുവിശേഷം – രക്ഷയ്ക്കുള്ള ശക്തി 77
സുവിശേഷം അനുസരിക്കുക 79
യേശുവിന്റെ ശിഷ്യരാകുക 80
ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ തുടക്കം 81
യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുക എന്നാൽ എന്ത്? 82
സുവിശേഷത്തെ അവഗണിക്കുക 86
എല്ലാം വെളിച്ചത്തു വരും 87
ദൈവക്രോധം 89
നിത്യജീവനും നരകവും 92
മറ്റൊരു സുവിശേഷം 94
സുവിശേഷം അല്ലാത്തത് 96
ഉപസംഹാരം 97
ഇനി എന്ത്? 98

അഭിനന്ദനങ്ങൾ! താങ്കളുടെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റാൻ ഈ പുസ്തകത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ഇതു കൈയിൽ സൂക്ഷിക്കുക. ഇതു വായിക്കുക. ദൈവം താങ്കളെ കണ്ടുമുട്ടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടാകാം. സുവിശേഷം താങ്കൾക്ക് ഇതിനകം അറിയാമെങ്കിലും – അല്ലെങ്കിൽ അറിയാമെന്നു താങ്കൾ കരുതുന്നുവെങ്കിലും. താങ്കളുടെ വായനാസമയത്തെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. അതു വെറുതെയാകില്ല.

ആദ്യം ഇത് ഒരു തവണ മുഴുവനായി വായിക്കുക. രണ്ടാം തവണ, അടിക്കുറിപ്പുകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ബൈബിൾഭാഗങ്ങൾ ഒരു ബൈബിളിൽ എടുത്തു വായിക്കാം.

സുവിശേഷം എന്താണെന്നു ബൈബിൾ മാത്രമാണ് കാണിച്ചുതരുന്നത്. അതു കഴിയുന്നത്ര നന്നായും ചുരുക്കമായും ഞാൻ ഇവിടെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

മൂന്നു വാക്കുകളും ഒരു കഥയും

സുവിശേഷം ഒരു കഥയാണ്. നമ്മുടെ കഥയല്ല. നസറെത്തിലെ യേശുവിന്റെ കഥ. ബേത്ത്‌ലെഹെമിൽ തുടങ്ങി യെരൂശലേമിൽ അവസാനിക്കുന്ന കഥ. അവിശ്വസനീയമായ ഒരു കഥ. എന്നിട്ടും അനേകർ അതു വിശ്വസിക്കുന്നു. കാരണം, ഈ പഴയ കഥ എണ്ണമറ്റ പുതിയ കഥകൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ യേശുകഥ തങ്ങളിൽ എന്തു ചെയ്തു എന്ന് അനേകർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രത്യാശയും ഭാവിയുമുള്ള പുതിയ മനുഷ്യരായി അവർ മാറി.

സുവിശേഷം യഥാർത്ഥത്തിൽ യേശുവിന്റെ കഥയാണ്. മൂന്നു വാക്കുകളിൽ ചുരുക്കിയാൽ അത് ഇങ്ങനെയാണ്:

യേശു കർത്താവാണ്.[1]

അവൻ രാജാവാണ്.[2]

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മേൽ. എല്ലാവരുടെയും എല്ലാറ്റിന്റെയും മേൽ. നീതിയോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ ഭരിക്കുന്ന, ക്ഷമിക്കുന്ന, എല്ലാം പുതുതാക്കാനിരിക്കുന്ന ഒരു രാജാവ്. ഇതാണ് സന്തോഷവാർത്ത! ആരംഭംമുതൽ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ശിഷ്യന്മാരായ അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഇതാണ് പ്രസംഗിച്ചത്. യിസ്രായേലിനോടും സർവ്വലോകത്തോടും.

ഇതിനെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ പറയാനുണ്ട്. അതു തുടർന്നുള്ള പേജുകളിൽ താങ്കൾ കണ്ടെത്തും. ഈ മൂന്നു വാക്കുകൾ ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കുക. ഇതാണ് കേന്ദ്രസന്ദേശം. ഇതാണ് നല്ല വാർത്തയുടെ ഹൃദയം. അതു നമ്മെ എല്ലാവരെയും ബാധിക്കുന്നു. വ്യക്തിപരമായി. മറ്റുള്ളവരെയല്ല. നമ്മെ. എന്നെ. നമ്മുടെ ഭവനമായ ഈ ഗ്രഹത്തെ മുഴുവനും അതു ബാധിക്കുന്നു. താങ്കൾ കാണും. താങ്കൾക്കു വ്യക്തിപരമായുള്ള ഒരു സന്ദേശമായി ഈ പുസ്തകം വായിക്കുക.

സുവിശേഷം

ക്രിസ്ത്യാനികൾ സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നു. അതാണ് അവരെ അവരാക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ, അങ്ങനെയാകേണ്ടതാണ്. അത്

1. പ്രവൃത്തികൾ 2:36; 4:24; 11:20; 15:17
2. പ്രവൃത്തികൾ 17:7; 1 തിമൊഥെയൊസ് 6:15; വെളിപ്പാട് 17:14; 19:16

അവരുടെ സ്വത്വത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അതില്ലെങ്കിൽ അവർ ഒന്നുമല്ല. അർത്ഥശൂന്യർ. ഉപ്പുരസമില്ലാത്ത ഉപ്പുപോലെ.

സുവിശേഷം അവരുടെ രഹസ്യമാണ്. അവരുടെ നിധി. അവരുടെ ഔഷധം. അവരുടെ ആത്മീയവും അക്രമരഹിതവുമായ ആയുധം. ഇതിനോടു തുലനം ചെയ്യാവുന്ന ഒരു സന്ദേശം മറ്റാർക്കുമില്ല.

"സുവിശേഷം" എന്ന വാക്ക് ബൈബിളിൽ പലയിടത്തും വരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവിടെയല്ല അത് ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ബൈബിളോ സഭയോ സൃഷ്ടിച്ച ഒരു ഭക്തിപദമല്ല അത്. യേശുവിന്റെ കാലത്തും അതിനു മുമ്പും അതു സാധാരണ സംസാരഭാഷയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു. ഒരു നല്ല വാർത്തയായി. സന്തോഷവും ആശ്വാസവും നൽകുന്ന ഒരു സന്തോഷവാർത്തയായി. എന്തെങ്കിലും നന്മ അറിയിക്കുന്ന വാർത്ത.[3] പല സന്തോഷാവസരങ്ങളിലും ആളുകൾ "സുവിശേഷം" എത്തിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ് 63-ൽ ഔഗുസ്തൊസ് കൈസർ ജനിച്ചു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദിനം റോമാസാമ്രാജ്യം മുഴുവൻ ഒരു സന്തോഷവാർത്തയായി ആഘോഷിച്ചു. അദ്ദേഹം സ്വയം ദിവ്യന്റെ പുത്രൻ എന്നു വിളിച്ചു – പിന്നീടു പല കൈസർമാർക്കും ബാധകമായിത്തീർന്ന ഒരു സ്ഥാനപ്പേര്. ഔഗുസ്തൊസ് കൈസറിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ സുവിശേഷത്തിൽനിന്നുള്ള ഏതാനും വാക്യങ്ങൾ ഇതാ:

> "ഈ ദിവസം ലോകത്തിന് മറ്റൊരു മുഖം നൽകി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തിൽ സകല മനുഷ്യർക്കുമായി രക്ഷ ഉദിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ലോകം നശിച്ചുപോകുമായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി ഈ മനുഷ്യൻ അത്രയേറെ വരങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നമുക്കും വരും തലമുറകൾക്കും രക്ഷകനായി അദ്ദേഹം അയയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ കലഹങ്ങളും ഇപ്പോൾ അവസാനിച്ചു; അദ്ദേഹം എല്ലാം മഹത്വപൂർണ്ണമാക്കും. പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രത്യാശകൾ നിറവേറിയിരിക്കുന്നു. ഇതിലും വലിയവൻ ഇനി ഒരിക്കലും വരിക അസാധ്യം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തോടെ ഒരു പുതിയ കാലഗണന ആരംഭിക്കുന്നു."[4]

---

3. ലൂക്കൊസ് 1:19
4. ഏഷ്യാമൈനറിലെ പ്രിയേനെയിലുള്ള പഞ്ചാംഗലിഖിതം, ക്രി.മു. 9; ചുരുക്കി, സ്വതന്ത്രമായി വിവർത്തനം ചെയ്തത്.

700 വർഷം മുമ്പ് പ്രാചീന പ്രവാചകനായ യെശയ്യാവ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു: എന്തൊരു സന്തോഷം! വിജയവാർത്തയുമായി ഒരു ദൂതൻ മലകളിലൂടെ ഓടിവരുന്നു! അവൻ നല്ല വാർത്ത കൊണ്ടുവരുന്നു, സമാധാനവും രക്ഷയും ഘോഷിക്കുന്നു, സീയോൻനഗരത്തോട് അവൻ പറയുന്നു: നിന്റെ ദൈവം സർവ്വലോകത്തിന്റെയും രാജാവാണ്![5]

യെശയ്യാവ് ജീവനുള്ള ദൈവത്തെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. നിത്യനായവനെക്കുറിച്ച്. സകലവും സൃഷ്ടിച്ചവനെക്കുറിച്ച്. ചരിത്രത്തിന്റെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച്. ഒരു മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചല്ല. സ്വയം ദൈവപുത്രനായി പ്രഖ്യാപിച്ച ഒരാളെക്കുറിച്ചുമല്ല. കൈസറിന്റെ വിളംബരം ഒരു സന്തോഷകരമായ വാർത്തയായിരുന്നു. എന്നാൽ ലോകത്തിനു യഥാർത്ഥത്തിൽ ആവശ്യമുള്ളത് ഏതു ഭരണാധിപനാണ് കൊണ്ടുവരുന്നത്? എല്ലാവരും ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ കൊതിക്കുന്നത്?

യുദ്ധമുന്നണിയിൽനിന്നുള്ള വാർത്തയും സുവിശേഷമായിരുന്നു. ഒരു വിജയം നേടി, ശത്രു തോൽപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ. ക്രിസ്തീയ സുവിശേഷവുമായി ഇതു കൃത്യമായി യോജിക്കുന്നു. അത് ഒരു വിജയത്തിന്റെ നല്ല വാർത്തയാണ്. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനും ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടവനുമായ തന്റെ പുത്രനിലൂടെ – യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ –

5. യെശയ്യാവ് 52:7

ദൈവം നേടിയ വിജയത്തിന്റെ. ദൈവം കീഴടങ്ങിയിട്ടില്ല. അവൻ തന്റെ ലോകത്തിനുവേണ്ടി പോരാടുകയാണ്!

> ക്രൂശുമരണവും ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടലും ദൈവസിംഹാസനത്തിലേക്കുള്ള ഉയർത്തപ്പെടലും യേശുവിനെ ലോകത്തിന്റെ കർത്താവും രക്ഷകനുമാക്കുന്നു. സകല അധികാരവും അവനു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: അവൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഭരണാധിപനാണ്.[6] അത് അവന്റേതാണ്. എല്ലാവർക്കും ക്ഷമയും നിത്യജീവനും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവാണ് അവൻ![7] നമുക്കുവേണ്ടി സകലവും സമർപ്പിച്ച ഒരു രാജാവ്. നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ. സ്വന്തം താത്പര്യങ്ങൾ തേടാത്തതിനാലും ഒളിച്ചുവച്ച ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതിനാലും ആർക്കും നിസ്സംശയം സ്വയം ഏല്പിക്കാവുന്ന ഒരു രാജാവ്. സകല ബഹുമാനത്തിനും അവൻ യോഗ്യനാണ്. അവൻ വീണ്ടും വരും; അതിനെക്കുറിച്ചു പിന്നീടു കൂടുതൽ.

ചുരുക്കത്തിൽ, ഇതാണ് സുവിശേഷം. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത്. ഇതേക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുക. ഇത് ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കുക. ഇത് ഒരിക്കലും മറക്കരുത്.

യേശുവിനെ രാജാവായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഇന്നും അപകടകരമാകാം; ചില രാജ്യങ്ങളിൽ അത് അപകടകരം തന്നെയാണ്. ഈ രാജാവിനെ[8] ബഹുമാനിക്കുന്നത് ഭരണാധിപന്മാരെയും ചക്രവർത്തിമാരെയും രാജാക്കന്മാരെയും ചോദ്യം ചെയ്യലായി കാണപ്പെടാം. രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യമില്ലാതെ. അനുസരണംകൊണ്ട്. യേശുവിനോടുള്ള വിശ്വസ്തത പലപ്പോഴും അവർക്കു പീഡനവും മരണവും വരുത്തി. കാരണം, അവരുടെയും നമ്മുടെയും യേശു ഭൂരാജാക്കന്മാർക്ക് അധിപതിയാണ്.[9] അവൻ അവർക്കെല്ലാം മീതെയാണ്!

> എന്നാൽ നല്ല വാർത്തയെ കൊല്ലാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവും ക്രിസ്തുവുമായവൻ അതിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു.

റോമാസാമ്രാജ്യത്തെ മുട്ടുകുത്തിക്കാനുള്ള സ്ഫോടനശക്തി

---

6. മത്തായി 28:18; പ്രവൃത്തികൾ 2:36; എഫെസ്യർ 1:20-23
7. ലൂക്കൊസ് 24:47; പ്രവൃത്തികൾ 2:38; 5:31; 10:43; 13:38; 26:18
8. പ്രവൃത്തികൾ 17:7
9. വെളിപ്പാട് 1:5

അതിനുണ്ടായിരുന്നു. വാളുകൊണ്ടല്ല, സുവിശേഷത്തിന്റെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന കൃപയും ശക്തിയുംകൊണ്ട്.

ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം

സുവിശേഷം എവിടെനിന്നു വരുന്നു? എല്ലാം ആരംഭിക്കുന്നതു ദൈവത്തിൽനിന്നാണ്. ത്രിയേക ദൈവത്തിൽനിന്ന്: പിതാവ്, പുത്രൻ, ആത്മാവ്. അവനാണ് അതിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ്. അവന്റെ ഹൃദയത്തിലാണ് അതു ജനിച്ചത്. അവന്റെ നിത്യസ്നേഹത്തിൽനിന്ന്. ഭൂമിയും മനുഷ്യരും ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ.[10] അതിൽ ഉള്ളതെല്ലാം അവനിൽനിന്നു വരുന്നു.[11] അവനിൽനിന്നു മാത്രം. അത് അവന്റെ സുവിശേഷമാണ്. അതുകൊണ്ട് അതു സത്യമാണ്. ആശ്രയയോഗ്യം. വിശ്വാസയോഗ്യം. അതിന്മേൽ ഒരാൾക്കു തന്റെ ജീവിതം പണിയാം.[12] കാരണം, ദൈവം വിശ്വസ്തനാണ്.[13] അവൻ ഭോഷ്കു പറയുന്നില്ല.[14] സുവിശേഷത്തിൽ അവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതും ഉറപ്പുനൽകുന്നതുമെല്ലാം സാധുവാണ്, സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഉപാധികളില്ലാതെ നമുക്ക് ആശ്രയിക്കാവുന്ന അവന്റെ വാഗ്ദത്തം. അതു സ്വമനസ്സാലെയാണ്. അതിരില്ലാത്ത സ്നേഹമാണ് അതിന്റെ പ്രേരണ. അവൻ അത് ആഗ്രഹിച്ചു. തന്നെത്തന്നെ നൽകുന്നത് അവനു പ്രസാദമാണ്. അത് അവന്റെ സന്തോഷമാണ്. അതിൽ അവൻ തന്നെത്തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു.[15] സകല ബഹുമാനവും അവനുള്ളതാണ്.[16]

ദൈവംതന്നെയാണ് നല്ല വാർത്ത എത്തിക്കുന്നത്. ഇതു ദൈവത്തിന്റെ ദൗത്യമാണ്. അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു, ഇടപെടുന്നു, സംസാരിക്കുന്നു. കൃത്യമായി ഇതുതന്നെ ആവശ്യമുള്ള ഒരു ലോകത്തിലേക്കാണ് അതു വരുന്നത്. ദൈവത്തിനുതന്നെ ഒന്നും ആവശ്യമില്ല. അവന് ഒന്നിനും കുറവില്ല. അവൻ പൂർണ്ണനാണ്. എന്നിട്ടും അവന്റെ ഹൃദയം

10. റോമർ 16:25; 2 തിമൊഥെയൊസ് 1:9
11. 2 കൊരിന്ത്യർ 5:18
12. മത്തായി 7:24
13. 1 തെസ്സലൊനീക്യർ 5:24; എബ്രായർ 10:23; 1 പത്രൊസ് 4:19
14. തീത്തൊസ് 1:2; എബ്രായർ 6:18
15. എഫെസ്യർ 1:6, 9, 12, 14
16. വെളിപ്പാട് 5:11-14

കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നു. അവൻ സ്നേഹമായതിനാൽ സ്നേഹിക്കുന്നു. എക്കാലത്തെയും ഏറ്റവും വലിയ തിരികെക്കൊണ്ടുവരൽ ദൗത്യം അവൻ ആരംഭിക്കുന്നു. മനുഷ്യരായ നമ്മെ അവനു തിരികെ വേണം! അവന് ഒരു കുടുംബം വേണം![17] കാരണം, ജനിക്കുന്നതുപോലെ നാം അവന്റെ മക്കളല്ല. നാം എല്ലാവരും അവന്റെ മക്കളാകണം. അതുകൊണ്ട് അവൻ തന്റെ സ്നേഹവും കരുതലും നമുക്കു നൽകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നാം എന്നേക്കും അവനോടൊപ്പം ജീവിക്കേണ്ടതിന്.

സുവിശേഷം ആർക്കാണ് ആവശ്യം?

ദൈവം ആരംഭത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെയല്ലാത്ത ഒരു ലോകത്തിലാണ് ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം എത്തുന്നത്. അവൻ വിഭാവനം ചെയ്തതുപോലെയുമല്ലാത്ത ലോകം. താങ്കൾ എന്തു കരുതുന്നു: നമ്മുടെ ലോകത്തിൽ ദൈവം ഇടപെടേണ്ടത് ആവശ്യമാണോ? അതോ ദൈവമില്ലാതെ നമുക്കു കഴിയുമോ?

നമുക്കു നമ്മുടെ ലോകത്തെ സത്യസന്ധമായും സൂക്ഷ്മമായും ഒന്നു നോക്കാം.

ഉള്ളിൽ തകർന്നവരും പ്രത്യാശയറ്റവരുമായ മനുഷ്യരുടെ അടുക്കലാണ് ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം എത്തുന്നത്. പലപ്പോഴും ഒരു വഴിയും കാണാത്തവർ. മനസ്സാക്ഷിയിൽ കുറ്റബോധത്താൽ വലയുന്നവർ. എന്തെല്ലാം വ്യത്യസ്തമാകേണ്ടിയിരുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ആകാമായിരുന്നു എന്ന് അറിയുന്നവർ. ഭയമുള്ളവർ, അസ്വസ്ഥർ, ശൂന്യർ, രോഗികൾ, ബന്ധിതർ. ഒരുനാൾ മരിക്കാനിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ അടുക്കലാണ് അത് എത്തുന്നത്.[18] ഭാവിയെക്കുറിച്ചു ഭയമുള്ള മനുഷ്യരുടെ അടുക്കൽ.

മനുഷ്യരാശിയുടെ വലിയൊരു ഭാഗം ദാരിദ്ര്യത്തിലാണ് കഴിയുന്നത്. അതിജീവനത്തിനായുള്ള ദിനംപ്രതിയുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ. അനേകർ വഴിയിൽ വീണുപോകുന്നു.

വിവാഹത്തിലും കുടുംബത്തിലും തൊഴിലിലും സമൂഹത്തിലും പരാജയപ്പെട്ട മനുഷ്യരുടെ അടുക്കലും ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം എത്തുന്നു.

---

17. സങ്കീർത്തനം 103:13; യെശയ്യാവ് 64:8; മലാഖി 2:10; യോഹന്നാൻ 14:2; എബ്രായർ 2:10; 1 യോഹന്നാൻ 3:1-3
18. റോമർ 5:12-14; 6:23

ആത്മഹത്യയെ അവസാനത്തെ വഴിയായി കാണുന്നവരുടെ അടുക്കൽ.

പ്രശ്നങ്ങൾ കുറവുള്ളവരോ ഒട്ടുമില്ലാത്തവരോ ആയ മനുഷ്യരുടെ അടുക്കലും അത് ഒരുപോലെ എത്തുന്നു. സമ്പന്നമായ ഒരു രാജ്യത്തോ സമ്പന്ന കുടുംബത്തിലോ വളരാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചവർ. സാമ്പത്തികമായി സ്വതന്ത്രർ. എന്നാൽ ആരോഗ്യവും സമൃദ്ധിയും ഉണ്ടായിട്ടും അർത്ഥശൂന്യതയാലും ആന്തരിക ശൂന്യതയാലും വലയുന്നവർ.

ഇനിയും ജയിക്കാനാകാത്ത രോഗങ്ങളും വൈരസുകളും നമ്മുടെ ജീവനെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രകൃതി ജീവനു ഭീഷണിയായ തന്റെ മുഖം കാണിക്കുന്നു.

ഓരോ മനുഷ്യനും ചോദ്യങ്ങളുടെയും ആകുലതകളുടെയും ആവശ്യങ്ങളുടെയും ഒരു ചെറുപ്രപഞ്ചമാണ് – സ്നേഹത്തിനും അർത്ഥത്തിനും ക്ഷമയ്ക്കും ഒരു താങ്ങിനുംവേണ്ടി നിലവിളിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചം. തിരക്കുകൾക്കും വിനോദങ്ങൾക്കും അടിയിൽ അത് ഒളിഞ്ഞിരിക്കുകയോ ഞെരുങ്ങിയമരുകയോ ചെയ്താലും.

പരസ്പരം യുദ്ധത്തിലായിരിക്കുന്ന ജനതകളുടെ അടുക്കൽ സുവിശേഷം എത്തുന്നു. തമ്മിൽ കലഹത്തിലും അസമാധാനത്തിലും ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ അടുക്കൽ. അനീതി കുടികൊള്ളുന്ന ഒരു ലോകത്തിലേക്ക് അത് എത്തുന്നു. ഇന്നും മനുഷ്യർ മനുഷ്യരെ അടിമകളാക്കുകയും ചൂഷണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ലോകം. പരസ്പരം വിവേചനം കാണിക്കുന്ന ലോകം. ഏറ്റവും ദുർബലർ ഇരകളാകുന്നിടം. കുട്ടികൾ പണിയെടുക്കേണ്ടിവരികയും സ്ത്രീകൾ ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നിടം. മുഴുവൻ രാഷ്ട്രങ്ങൾതന്നെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ ആസൂത്രിതമായി ലംഘിക്കുന്നിടം.

അനേകർക്ക് ലോകം ഇന്നും കഷ്ടത നിറഞ്ഞ ഒരിടമാണ്. ഈ പട്ടിക വായിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ, എല്ലാം അത്ര മോശമല്ലെന്നും ധാരാളം നന്മയുണ്ടെന്നും താങ്കൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. പലതും മെച്ചപ്പെടുന്നുമുണ്ടെന്ന്. താങ്കൾ പറയുന്നതു ശരിയാണ്. മുൻവിധിയോടെയോ നിരാശയോടെയോ ഉള്ള ഒരു ലോകവീക്ഷണമല്ല ഇവിടെ വിഷയം. നമുക്കു ദൈവത്തെയും അവന്റെ സുവിശേഷത്തെയും ആവശ്യമുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യമാണ് വിഷയം.

നമുക്ക് ഈ നല്ല വാർത്ത ആവശ്യമാണ്! ഏതു സമയത്തും ഒരാൾക്ക് ഈ തിരിച്ചറിവിൽ എത്താം. ഈ സുവിശേഷം തനിക്കുവേണ്ടി സ്വീകരിക്കാം. അനേകർ ഇതു തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ കഠിനമായ വഴിയിലൂടെ. പരാജയവും തകർച്ചയും രോഗവും കഷ്ടതയുമാണ് അവരെ ഈ തിരിച്ചറിവിൽ എത്തിച്ചത്. ദൈവം മൗനമായിരിക്കുന്നില്ല. ഈ കഠിനമായ, പലപ്പോഴും ജീവനു ഭീഷണിയായ അനുഭവങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ എത്താനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മെഗാഫോണാണ്.[19]

പാപമോ?

ഒരു ആധുനിക വാക്കല്ല. ആകർഷകമല്ല, തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടതുമാണ്. എന്നിട്ടും അതു ബൈബിളിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെയും കാരണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അതിന്റെ വിവരണത്തിന്റെയും ഭാഗമാണ്. അനാവശ്യമായ എല്ലാറ്റിന്റെയും – പരാജയത്തിന്റെയും തകർച്ചയുടെയും ശത്രുതയുടെയും അരാജകത്വത്തിന്റെയും – കാരണങ്ങൾ നാം എങ്ങനെ വിശദീകരിക്കും?

മനുഷ്യനെ വിവരിക്കുമ്പോൾ ബൈബിൾ വ്യക്തമായി സംസാരിക്കുന്നു. അവൻ എങ്ങനെ ജനിക്കുന്നു, എങ്ങനെ വളരുന്നു, ജീവിക്കുന്നു. സഹമനുഷ്യരോട് അവൻ എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നു. ദൈവത്തോടും. ബൈബിൾ തുറന്നു പറയുന്നു. അതു മയപ്പെടുത്തുന്നില്ല. നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം സത്യസന്ധമാണ്. നാം പാപികളാണെന്ന് അതു പറയുന്നു.[20] എല്ലാവരും. ഒരു ഒഴിവുമില്ലാതെ. നാം പാപികളായതുകൊണ്ട് നാം എല്ലാവരും പാപം ചെയ്യുന്നു. ഇത്ര സമഗ്രവും വേർതിരിവില്ലാത്തതുമായ ഒരു നിർണ്ണയം ബൈബിളിന്റെ ലോകവീക്ഷണത്തിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ! എല്ലാവരും ഒഴിവില്ലാതെ പാപികളാണെന്ന് ഒരു മതവും അവകാശപ്പെടുന്നില്ല.

പാപം നാം ചെയ്യുന്നതിനെ മാത്രമല്ല വിവരിക്കുന്നത്. നാം ആയിരിക്കുന്നതിനെയും. നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഒരു മുഴപോലെ നമ്മിൽനിന്ന് അതിനെ വേർതിരിച്ചു നീക്കം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ഇതിലും മോശമാകാൻ പ്രയാസം: നാം അതിന്റെ അധികാരത്തിൽ തടവിലാണ്. ഇതു വെറുമൊരു

19. മെഗാഫോണിന്റെ ഈ ചിത്രം സി. എസ്. ലൂയിസിന്റേതാണ് (C. S. Lewis), “Über den Schmerz” (The Problem of Pain).
20. എഫെസ്യർ 2:1

തെറ്റായ പെരുമാറ്റത്തെക്കാൾ ഗുരുതരമാണ്. പാപം വ്യക്തിപരമായ ദുഷ്കൃത്യങ്ങളുടെ ഒരു കൂമ്പാരം മാത്രമല്ല. നമ്മുടെ അസ്തിത്വത്തിൽ വ്യാപിച്ച് അതിനെ കൈയടക്കിയിരിക്കുന്ന സജീവവും ദുഷ്ടവുമായ ഒരു ശക്തിയാണ് അത്. ഇതൊരു ദുരന്തമാണ്. കാരണം, നമ്മുടെ പാപം നിമിത്തം നാം ദൈവത്തിന്റെ നിത്യസ്നേഹത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടിരിക്കുന്നു. അത് നമുക്ക് എത്തിപ്പിടിക്കാനാവാത്തതാണ്. പാപവും ദൈവവും ഒരിക്കലും ഒത്തുപോകില്ല.

പാപത്തോടൊപ്പം മരണം വന്നു. ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത ഫലമായി. നാം അർഹിക്കുന്ന ഒരു കൂലിപോലെ. നാം വിതയ്ക്കുന്നതു കൊയ്യുന്നു. ആർക്കും രക്ഷപ്പെടാനാവാത്ത സാർവ്വത്രിക ശക്തികളാണ് പാപവും മരണവും.

ഒരു അധികാരതത്വമെന്ന നിലയിൽ പാപം നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ ദോഷകരമായി രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. അതു നമ്മെ പൂർണ്ണതാവാദികളാക്കുന്നു; മറ്റുള്ളവരുടെ – അയൽക്കാരന്റെയും ആഫ്രിക്കയിൽ മരിക്കുന്നവന്റെയും – നന്മയുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾ ഭീരുക്കളും മടിച്ചുനിൽക്കുന്നവരുമാക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ നേട്ടത്തിന്റെ കാര്യം വരുമ്പോൾ സ്വാർത്ഥരുമാക്കുന്നു. പാപം നമ്മെ ആത്മാനുരാഗികളും വഞ്ചകരും ലഹരിക്കടിമകളും കുതന്ത്രക്കാരും കടുംപിടുത്തക്കാരും വ്യഭിചാരികളും ബലാത്സംഗികളുമാക്കുന്നു. ഈ പട്ടിക അവസാനമില്ലാതെ തുടരാം.

എന്നാൽ നാം വെറും തടവുകാരോ രോഗികളോ മാത്രമല്ല. നിഷ്ക്രിയരായ ഇരകൾ മാത്രമല്ല. അതിലുപരി, നാം പാപത്തിന്റെ സജീവരായ, നിർബന്ധിതമായി റിക്രൂട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട ഏജന്റുമാരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ പ്രതിനിധികളായി, അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളായി നാം സ്വയം ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു വെറും തടവല്ല, സജീവമായ കൂട്ടുകെട്ടാണ്.

പാപവും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അവഗണിക്കുന്നിടത്തോളം പാപത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം നമുക്കു മറഞ്ഞിരിക്കും. അടക്കിനിർത്താനോ നിയന്ത്രിക്കാനോ കഴിയുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ട, മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ ഒരു പ്രതിഭാസം മാത്രമല്ല അത്. ബൈബിൾ പാപത്തെ അരാജകത്വമായും ശത്രുതയായും മത്സരമായും ദൈവത്തോടുള്ള അനുസരണക്കേടായും വിവരിക്കുന്നു. ദൈവമില്ലാത്ത

മനുഷ്യൻ മെച്ചപ്പെടുത്തൽ ആവശ്യമുള്ള വെറുമൊരു അപൂർണ്ണ സൃഷ്ടിയല്ല. ആയുധം താഴെ വയ്ക്കേണ്ട ഒരു മത്സരിയാണ് അവൻ. കീഴടങ്ങൽ മാത്രമാണ് ഏക വഴി.

ഇത്ര കടുത്ത കുറ്റാരോപണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും ദയവായി വായന തുടരുക!

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനബന്ധം – ദൈവവുമായുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധം – തകർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ തകർച്ച നമ്മുടെ പരസ്പരമുള്ള മറ്റെല്ലാ ബന്ധങ്ങളിലും പ്രകടമാകുന്നു. വ്യക്തിപരമായോ ഒറ്റയ്ക്കോ മാത്രമല്ല നാം പാപികൾ. പാപത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാനാവാത്ത ഒരു ആഗോള മനുഷ്യരാശിയുടെ ഭാഗമാണ് നാം.

ബൈബിളിന്റെ ഈ രോഗനിർണ്ണയം നമ്മുടെ രക്ഷയാണ്! കുറ്റവിധിയല്ല!

താങ്കളുടെ മാരകരോഗത്തിന്റെ സത്യസന്ധമായ രോഗനിർണ്ണയം താങ്കളുടെ ഡോക്ടർ മറച്ചുവച്ചാൽ താങ്കൾ അതു സ്വാഗതം ചെയ്യുമോ? പ്രത്യേകിച്ച്, രോഗത്തെ ജയിക്കുന്ന ഒരു മരുന്നോ ശസ്ത്രക്രിയയോ അതേ ശ്വാസത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വാഗ്ദാനം ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ?

ദൈവത്തിന്റെ രോഗനിർണ്ണയം മനസ്സിലാക്കി അംഗീകരിക്കുക ഏറെക്കുറെ അസാധ്യമാണ്. നമ്മെത്തന്നെ ഒരു അപവാദമായി കാണാനാണ് നമുക്ക് ഇഷ്ടം. അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥിതിയുടെ ഗൗരവം നാം കുറച്ചുകാണുന്നു.

അങ്ങനെ, പ്രശ്നങ്ങൾ ഏറെയുണ്ടായിട്ടും, വിചിത്രമെന്നു പറയട്ടെ, ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാസന്ദേശത്തിൽ വലിയ താത്പര്യമില്ലാത്ത ഒരു ലോകത്തിലേക്കാണ് സുവിശേഷം എത്തുന്നത്. ഒരു വിരോധാഭാസം. എന്നിട്ടും ഈ ഗ്രഹത്തിൽ – അവന്റെ ഗ്രഹത്തിൽ – എന്തു നടക്കുന്നു എന്നതിൽ ദൈവം നിസ്സംഗനല്ല. ദൈവം ഈ ലോകത്തിനുവേണ്ടി പോരാടുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവാണ് സുവിശേഷം. കഷ്ടതയ്ക്കും തിന്മയ്ക്കും മരണത്തിനും അവസാനവാക്ക് ഉണ്ടാകരുത്. കാരണം, ദൈവം സ്നേഹമാണ്![21]

ആരംഭത്തിലെ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം ഇതാണ്: ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാകാൻ നമുക്കു സുവിശേഷം ആവശ്യമാണ്.

---

21. റോമർ 5:8; 1 യോഹന്നാൻ 3:1; 4:7-11

പാപത്തോടുള്ള – മനുഷ്യർ ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന വലുതും ചെറുതുമായ തിന്മയോടുള്ള – ദൈവത്തിന്റെ വെറുപ്പ് വലുതാണ്. കാരണം, പാപം നമ്മെ നശിപ്പിക്കുന്നു. കാരണം, ദൈവം സ്നേഹമാണ്, നമ്മെ രക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഈ വെറുപ്പും പാപത്തിന്മേലുള്ള അവന്റെ കുറ്റവിധിയും "ദൈവക്രോധം" എന്നതിൽ മൂർത്തമായി പ്രകടമാകുന്നു.[22]

നാം അതു ചെയ്തവരായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന തിന്മയെ അവൻ എത്രമാത്രം കുറ്റം വിധിക്കുന്നുവോ, അത്രമാത്രം ഓരോ മനുഷ്യനെയും അതിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യം – നിർബന്ധമല്ല

ഇത്ര മഹത്വമുള്ള സുവിശേഷം ഉണ്ടായിട്ടും[23] മനുഷ്യരിൽനിന്ന് ഒരു "ഉവ്വ്" ദൈവം നിർബന്ധിച്ചു വാങ്ങുന്നില്ല. യഥാർത്ഥ സ്നേഹം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ! തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉത്തരവാദിത്വവും മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതമായി തുടരുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ്, മറ്റൊരു വിധത്തിലല്ല, മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

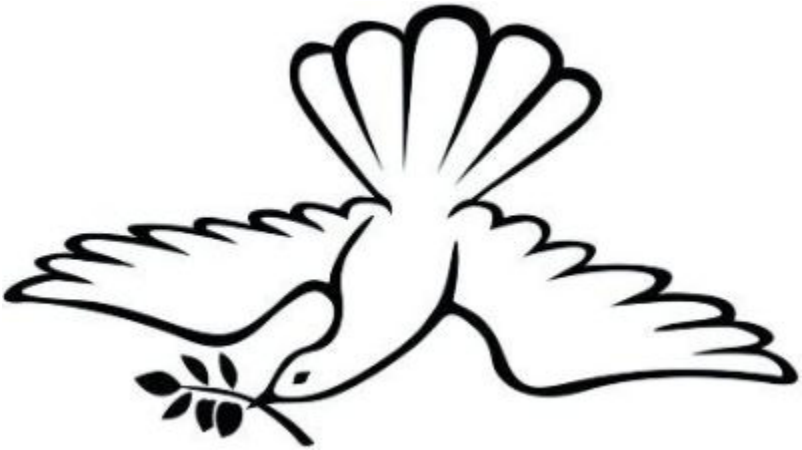
എന്നാൽ പാപിയെന്ന നിലയിൽ മനുഷ്യൻ ഇനി നിഷ്പക്ഷനല്ല. പാപം അവനെ നിസ്സഹായനാക്കുന്നു; സ്വന്തം ശക്തിയാൽ സുവിശേഷം സ്വീകരിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവനുമാക്കുന്നു. താൻ ഒരു പാപിയാണെന്നു സ്വയം തിരിച്ചറിയുക മാനുഷികമായി അസാധ്യമാണ്. എന്നാൽ സുവിശേഷത്തിനു ശക്തിയുണ്ട്. അതു സ്വന്തം അവസ്ഥയിലേക്കും ദൈവത്തിലേക്കും കണ്ണു തുറപ്പിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിനും മനസ്സാക്ഷിക്കും പ്രകാശം നൽകുന്നു. ഈ തീരുമാനത്തിൽ ദൈവം മനുഷ്യനെ ഒറ്റയ്ക്കു വിടുന്നില്ല. മനുഷ്യഹൃദയം കഠിനമായ പോരാട്ടം നടക്കുന്ന ഒരു യുദ്ധഭൂമിയാണ്. ഹൃദയങ്ങളെ നേടാൻ ദൈവം ശ്രമിക്കുന്നു. നിരപ്പിക്കാനുള്ള തന്റെ സന്നദ്ധതയാൽ ബോധ്യപ്പെടുത്താനും പ്രകാശിപ്പിക്കാനും.

22. യോഹന്നാൻ 3:36; റോമർ 1:18; 5:9; എഫെസ്യർ 2:3; 5:6; കൊലൊസ്സ്യർ 3:6; 1 തെസ്സലൊനീക്യർ 1:9-10
23. 2 കൊരിന്ത്യർ 4:4

രക്ഷിക്കാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സർഗ്ഗശക്തി അളവറ്റതാണ്. തന്റെ വിശുദ്ധ സാന്നിധ്യത്താൽ പാപത്തെയും നഷ്ടാവസ്ഥയെയും കുറിച്ചുള്ള ബോധം ഉണർത്താനും അതോടൊപ്പം രക്ഷയും വീണ്ടെടുപ്പും നൽകാനും ഏതു സാഹചര്യവും ഏതു സമയവും ഏതു സ്ഥലവും ദൈവത്തിന് ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയും.

ഈ മഹനീയ നിമിഷങ്ങൾക്കു നിയമങ്ങളോ മാതൃകകളോ ഇല്ല. ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ താങ്കളിലും ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാം. ദൈവം എത്ര അത്ഭുതകരമായി, അപ്രതീക്ഷിതമായി, നിഗൂഢമായി, സ്നേഹപൂർവ്വം, അല്ലെങ്കിൽ സമൂലമായി തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്കു വന്നു എന്ന് അനേകർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം തിരിഞ്ഞുവരാനുള്ള അടിയന്തരമായ ഒരു കല്പനയാണ്.[24] നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി. എന്നാൽ അതിനോട് എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കുന്നു എന്നതിനു മനുഷ്യർതന്നെ ഉത്തരവാദികളാണ്.

24. പ്രവൃത്തികൾ 17:30

കാര്യങ്ങൾ ഇത്രത്തോളം എത്തിയതെങ്ങനെ

ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളായിട്ടാണ് മനുഷ്യർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. അവന്റെ സ്വരൂപമായി. തങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിനോടൊപ്പം ഭൂമിയെ കരുതലോടെ പരിപാലിക്കാനും ഭരിക്കാനും. ചെറിയൊരു സ്ഥലമായിരുന്ന തോട്ടമെന്ന പറുദീസ ഭൂമി മുഴുവൻ വ്യാപിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അവൻ – പിതാവ്; അവർ – എല്ലാ മനുഷ്യരും – അവന്റെ കുടുംബം.[25] ആരംഭംമുതൽ ഇങ്ങനെയാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്.

യഥാർത്ഥ ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യർ. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം സ്വീകരിക്കാനും തിരികെ സ്നേഹിക്കാനും മറ്റുള്ളവർക്കു പകർന്നുകൊടുക്കാനും. സ്രഷ്ടാവിനോടൊപ്പം ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക – ഒരു സ്വപ്നം. ഏറ്റവും അടുത്ത്. അവന്റെ സംരക്ഷണത്തിലും അനുഗ്രഹത്തിലും.

എന്നാൽ അന്ന്, ആരംഭത്തിൽ, മനുഷ്യർ മറിച്ചു തീരുമാനിച്ചു. തങ്ങളുടെ വിശേഷപ്പെട്ട വാസസ്ഥലമായ തോട്ടമെന്ന പറുദീസയെ അവർ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചില്ല. വഞ്ചകൻ അകത്തു കടന്നു. കൗശലമുള്ള സർപ്പം. സർപ്പത്തിനു പിന്നിൽ ഒളിഞ്ഞിരുന്നത് ഒരിക്കൽ പ്രകാശിച്ചിരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ദൂതനായിരുന്നു. അവൻ ദൈവത്തെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു. മത്സരിച്ച് പാപത്തിൽ വീണിരുന്നു. സാത്താൻ, പിശാച്, ഈ ആശയം മനുഷ്യർക്കു വിറ്റഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു: കൂടുതൽ നല്ലതും കൂടുതൽ സ്വതന്ത്രവുമായ ഒരു ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രബുദ്ധതയും പുരോഗതിയുമായി.

തങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ നല്ല നിർദ്ദേശം അവർ അനുസരിച്ചില്ല. ദൈവത്തെപ്പോലെയാകുക – ഇതാണ് പിശാചിന്റെ പരീക്ഷയും പ്രലോഭനവും. അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ നല്ല ദൈവത്തിന്റെ ലളിതമായ ഒരു കല്പന അവർ അവഗണിച്ചു. ദൈവം തങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നന്മ നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് അവർ ഭയപ്പെട്ടുവോ?[26]

ഈ ചുവടിന് അവർ വലിയ വില കൊടുത്തു. കാര്യങ്ങൾ ഇനി ആകേണ്ടതുപോലെ ആയിരുന്നില്ല. അവർക്കു പറുദീസ നഷ്ടപ്പെട്ടു. മരണവും നശ്വരതയും – ആത്മീയമായും ശാരീരികമായും – അവരുടെ

25. യെശയ്യാവ് 63:16; 64:8; ലൂക്കൊസ് 3:38; പ്രവൃത്തികൾ 17:28-29
26. ഉല്പത്തി 3

ജീവിതത്തിലേക്കു കടന്നുവന്നു.[27] അതു വ്യാപിച്ചു. പാരമ്പര്യമായി കൈമാറുന്ന ഒരു രോഗംപോലെ അത് അവരുടെ എല്ലാ സന്തതികളിലേക്കും പകർന്നു. നാമും അവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

അതു വളരെ പണ്ടാണ്. എങ്ങനെയോ അത് അങ്ങനെതന്നെ തുടർന്നു. ഇന്നുവരെ. ആയിരക്കണക്കിനു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷവും മനുഷ്യരായ നാം സ്രഷ്ടാവില്ലാതെ ജീവിതം രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. സ്വയം നിശ്ചയിച്ച്. ദൈവം ഇല്ലാത്തതുപോലെ. നമുക്കു കൂടുതൽ അറിയാമെന്നു നാം കരുതുന്നു. നാം നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവിനെ മറന്നുപോയി. കൂടുതൽ ആകർഷകമെന്നു തോന്നുന്ന ദേവന്മാരെ കണ്ടെത്തി. കാരണം, മതസ്വഭാവമുള്ളവരായിരിക്കുകയും എന്തിലെങ്കിലും ആശ്രയിക്കുകയോ എന്തിലെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുകയോ ചെയ്യുക മനുഷ്യരെന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ സ്വഭാവമാണ്. ഈ ലോകത്തിലെ മതങ്ങളും ആധുനിക മനുഷ്യരുടെ പെരുമാറ്റവും പണം, അധികാരം, ലൈംഗികത തുടങ്ങിയ അവരുടെ പകരദൈവങ്ങളും ഇതു കാണിക്കുന്നു. ദൈവമില്ലാതെ ഇനി നാംതന്നെ നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റണം. വലുതും ചെറുതുമായ തോതിലുള്ള തീരാത്ത ആർത്തി സ്വയം നഷ്ടപ്പെട്ട ഹൃദയങ്ങളുടെ പ്രകടനമാണ്. നമ്മിൽത്തന്നെ തടവിലായി; അർത്ഥം നൽകുന്ന അത്യാവശ്യമായ എന്തോ നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന ബോധത്തോടെ. ജീവന്റെ ഉറവിടമായ[28] നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവിനെ നാം ഉപേക്ഷിച്ചു. അവനുമായി ബന്ധമില്ലാതെ സൃഷ്ടിയുമായുള്ള ആരോഗ്യകരമായ ബന്ധവും തകരാറിലാകുന്നു. പലയിടത്തും മനുഷ്യർ തങ്ങൾ പാർക്കുന്ന വീടുതന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തോടും പരസ്പരവും സൃഷ്ടിയോടുംകൂടെ വിജയകരവും അനുഗൃഹീതവുമായ ഒരു ജീവിതത്തിനായി നമുക്കു നൽകപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ നല്ല കല്പനകൾ നാം തള്ളിക്കളയുന്നു.

നിയമങ്ങളും കല്പനകളും ഒരു സ്വേച്ഛാധിപതിയിൽനിന്നാണ് വരുന്നത് എന്നു പലപ്പോഴും നിഗമനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. നമ്മെ നിയന്ത്രിക്കാനും അടക്കിഭരിക്കാനും ഞെരുക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ദൈവത്തിൽനിന്ന്.

27. റോമർ 5:12-21
28. സങ്കീർത്തനം 36:9; സദൃശവാക്യങ്ങൾ 14:27; യിരെമ്യാവ് 2:13; 17:13

എന്നാൽ ദൈവം യഥാർത്ഥത്തിൽ എങ്ങനെയുള്ളവനാണോ, അങ്ങനെ പലരും അവനെ അറിയുന്നില്ല.

നമ്മുടെ ഏറ്റവും നല്ലത് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു നല്ല പിതാവ്.

ഇത് ഇങ്ങനെതന്നെ തുടരരുത്

വീണുപോയ ലോകത്തിന്റെ പിന്നാലെ ദൈവം പോകുന്നു. അതിന്റെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളോടും സംഘർഷമേഖലകളോടുംകൂടെ. അവൻ അതിനെ കൈവിടുന്നില്ല.[29] പല രൂപത്തിലും തീവ്രതയിലുമുള്ള തിന്മ – വലിയ കാര്യങ്ങളിലും ചെറിയ കാര്യങ്ങളിലും – കേവലം ഒരു പ്രശ്നമല്ല. ആരംഭംമുതൽ അത് അസ്തിത്വത്തെത്തന്നെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രതിസന്ധിയാണ്. ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ ഇല്ലാതാകുകയോ. ഏദെനിനു പുറത്തുള്ള അതിജീവനമാണ് നമ്മുടെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ ചക്രവാളം. അന്നുമുതൽ ഈ പ്രതിസന്ധിയിലും നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ എല്ലാ ഫലങ്ങളിലുമാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. അത് എന്ത് അർത്ഥമാക്കുന്നു എന്നു ദിവസവും നാം കണ്മുമ്പിൽ കാണുന്നു. ദൈവമില്ലാതെ അതിന് ഒരു നല്ല അവസാനം ഉണ്ടാകില്ല. ദൈവമില്ലാതെ വഴി ഇരുട്ടിലേക്കാണ്. ആത്മീയവും ധാർമ്മികവുമായ അന്ധകാരത്തിൽ നാം തപ്പിത്തടയുന്നു. വഴിയോ ലക്ഷ്യമോ അറിയാതെ.

സുവിശേഷമാണ് – ന്യായവിധിയും കുറ്റവിധിയുമല്ല – യേശുക്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തരം. തിന്മയെ ജയിക്കാനുള്ള അവന്റെ മഹാപദ്ധതിയാണ് സുവിശേഷം. താഴോട്ടുള്ള ചുഴിയെ തടഞ്ഞുനിർത്താനും ഇരുട്ടിലേക്കു വെളിച്ചവും ജീവനും പ്രത്യാശയും കൊണ്ടുവരാനും.[30] സ്വാതന്ത്ര്യവും സമാധാനവും സന്തോഷവും മടങ്ങിവരേണ്ടതിന്.[31] എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി. എല്ലാ തിന്മയിൽനിന്നും ഒടുവിൽ നന്മ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്.[32] ദൈവത്തിനു വീണ്ടും ഒരു കുടുംബം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്. നമുക്ക് അവന്റെ മക്കളാകാൻ കഴിയേണ്ടതിന്. നമുക്ക് എന്നെങ്കിലും സംഭവിക്കാവുന്നതിൽ ഏറ്റവും നല്ലത്.

---

29. യോഹന്നാൻ 3:16
30. സങ്കീർത്തനം 27:1; 43:3; യെശയ്യാവ് 9:2; 60:1; മത്തായി 4:16; യോഹന്നാൻ 1:4-9; 3:19-21
31. ലൂക്കൊസ് 2:10
32. ഉല്പത്തി 50:20

കാര്യങ്ങൾ ഇന്നത്തെപ്പോലെ തുടരുകയില്ല എന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഉറപ്പാണ് സുവിശേഷം. ഈ വാഗ്ദത്തം ഇന്നും സാധുവാണ്. അത് ഒരിക്കലും പിൻവലിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവനുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അതു ബാധകമാണ്. ലോകത്തിന്റെ ഏതു സ്ഥലത്തും.

രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം

സുവിശേഷം തീർച്ചയായും ലളിതമാണ്. എല്ലാവരും അതു മനസ്സിലാക്കണം. എങ്കിലും അതിനു പല തലങ്ങളും വശങ്ങളുമുണ്ട്. ആരംഭത്തിൽ ഒരാൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിലും അധികം അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരു വജ്രം സങ്കല്പിച്ചുനോക്കുക. ഉള്ളതിൽ ഏറ്റവും വലുത്. ചെത്തിമിനുക്കിയത്. അതു പ്രകാശത്തെ ഒരു മുഖത്തിൽ മാത്രമല്ല, ചെത്തിമിനുക്കിയ ഓരോ മുഖത്തിലും വിഭജിക്കുന്നു. സുവിശേഷം പല വിധത്തിൽ, അത്ഭുതകരമായ തേജസ്സോടെ പ്രകാശിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വമാണ് അത്.[33]

ഈ സന്ദേശം നമ്മുടെ അടുക്കൽ എങ്ങനെ എത്തി?

സന്ദേശം വന്നത് ഒരു വ്യക്തിയിലാണ്. അതേ, സന്ദേശം ഒരു വ്യക്തിയാണ്. അത് ഒരു നിയമമല്ല. ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണമല്ല. ഒരു മതബോധനഗ്രന്ഥമല്ല. അത് ഒരു മനുഷ്യനാണ്. എന്തിനു നമ്മെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയും എന്നതല്ല ചോദ്യം. ആർക്കു നമ്മെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയും എന്നതാണ്.

അവൻ നമ്മിൽ ഒരുവനായിത്തീർന്നു. എന്നിട്ടും തികച്ചും വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു: ഒരേ സമയം ദൈവവും മനുഷ്യനുമായവൻ. എന്നാൽ തന്റെ ദൈവത്വം പിന്നിലേക്കു മാറ്റിവച്ച്, താഴ്മയിൽ, ബലഹീനതയിൽപ്പോലും, നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുന്നവൻ.

ദൈവം നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് ഇറങ്ങിവരുന്നു. അവൻ തന്നെത്തന്നെ തീരെ ചെറുതാക്കി.[34] നമുക്കു ചിന്തിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയാത്ത അനന്തനായവൻ. നമുക്കുള്ളതുപോലെ ഒരു ആരംഭം ഇല്ലാത്തവൻ.

---

33. 2 കൊരിന്ത്യർ 4:4
34. ഫിലിപ്പിയർ 2:6-8

അവൻ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു. നമ്മോട് ഏറ്റവും അടുത്തുവന്നു.[35] മുമ്പൊരിക്കലും ഇല്ലാത്തവിധം അടുത്ത്. നമ്മുടെ തുല്യനിലയിലേക്ക് ഇറങ്ങി. സ്രഷ്ടാവ് തന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ ഇടയിൽ. മനുഷ്യരൂപത്തിൽ.[36] അവനെ കണ്ടു, കേട്ടു, തൊട്ടു, ആലിംഗനം ചെയ്തു.[37] അവൻ കണ്ടു, സംസാരിച്ചു, ഹൃദയത്തിൽ മനസ്സലിഞ്ഞു, കരഞ്ഞു; അവൻ മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കുകയും അനുകമ്പയോടെ അവരെ തൊടുകയും ചെയ്തു.

ഒടുവിൽ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിന്. ഒരു ഭരണാധിപന്റെ പ്രതാപത്തിലല്ല അവൻ വന്നത്. നസറെത്തിൽനിന്ന് ഒരു തച്ചൻ വന്നു. ഗലീലയിലെ താഴ്വേക്കിടയിൽനിന്ന്. യേശുവിൽ ദൈവം നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു. താൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തത് അവൻ നിറവേറ്റുന്നു. യെശയ്യാവ് മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു:

> കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് എന്നെ കൈവശമാക്കിയിരിക്കുന്നു.
> കർത്താവ് എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്ത്, അതിലൂടെ ദരിദ്രരോടു നല്ല
> വാർത്ത അറിയിക്കാൻ എനിക്ക് അധികാരം തന്നിരിക്കുന്നു.
> നിരാശരായവർക്കു പുതിയ ധൈര്യം പകരാനും തടവുകാരോട്
> “നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരാണ്! നിങ്ങളുടെ ചങ്ങലകൾ അഴിക്കപ്പെടുന്നു!”
> എന്നു ഘോഷിക്കാനും അവൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.[38]

നസറെത്തിലെ സിനഗോഗിൽ യേശു ഇതു തന്നെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: ഈ പ്രവചനം ഇന്നു നിങ്ങളുടെ കണ്മുമ്പിൽ നിറവേറിയിരിക്കുന്നു.[39] അവന്റെ ജീവിതം മുഴുവനും – വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും – ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയും ഈ നല്ല വാർത്തയുടെ പൂർണ്ണമായ ആവിഷ്കാരവുമാണ്.

യേശു ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയാണ്.[40] അവനെ കണ്ടവൻ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിനെ കണ്ടു.[41] അവനാണ് ദൈവത്തിന്റെ ദൗത്യം. ദൈവത്തിനു നമ്മോടു പറയാനുള്ളത് യേശുവാണ്.[42] ദൈവം ആരാണെന്നും എങ്ങനെയുള്ളവനാണെന്നും മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ, യേശുവിൽനിന്നു

35. യോഹന്നാൻ 1:14
36. ഫിലിപ്പിയർ 2:5-11
37. 1 യോഹന്നാൻ 1:1-3
38. യെശയ്യാവ് 61:1-2
39. ലൂക്കൊസ് 4:16-22
40. കൊലൊസ്സ്യർ 1:15; എബ്രായർ 1:1-3
41. യോഹന്നാൻ 14:9
42. എബ്രായർ 1:2

തുടങ്ങി നാം അവനെ മനസ്സിലാക്കണം. യേശുവാണ് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ചിത്രം. സുവിശേഷവിവരണങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ. ദൈവം അങ്ങനെയാണ്.

അതുകൊണ്ടാണ് മത്തായി, മർക്കൊസ്, ലൂക്കൊസ്, യോഹന്നാൻ എന്നിവർ എഴുതിയ യേശുവിന്റെ നാലു ജീവചരിത്രങ്ങളെ സുവിശേഷങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കുന്നത്. മർക്കൊസ് ഇങ്ങനെ തുടങ്ങുന്നു: ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള നല്ല വാർത്ത എങ്ങനെ ആരംഭിച്ചു എന്ന് ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.[43]

യേശുവിനോടൊപ്പം നല്ല വാർത്ത ആരംഭിക്കുന്നു. അവനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: യേശു ഗലീലയിലേക്കു മടങ്ങിവന്ന്, ദൈവത്തിന്റെ നിയോഗപ്രകാരം ഘോഷിച്ചു: സമയം വന്നിരിക്കുന്നു: ഇപ്പോൾ ദൈവം തന്റെ ഭരണം സ്ഥാപിക്കുകയും തന്റെ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യും. മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ഈ നല്ല വാർത്തയിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ![44]

ദൈവത്തിന്റെ രാജവാഴ്ച എന്താണ്?

ദൈവത്തിന്റെ ഭരണം സ്നേഹത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും ഭരണമാണ്. നമ്മുടെ ലോകത്തിനു ഭാവിയുള്ള ഏക വഴി. അതിന്റെ ഏക ഭാവി.

റോമൻ അധിനിവേശക്കാർ തോൽപ്പിക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ സ്വേച്ഛാധിപത്യം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നാണ് പല യെഹൂദന്മാരും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കിയത്. എന്നാൽ യേശുവിൽ വരുന്നത് ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനാണ്; രാഷ്ട്രീയാധികാരമുള്ള ഒരു രാജാവല്ല. ഒരു യുദ്ധവീരനല്ല. അവന്റെ രാജ്യം – ദൈവരാജ്യം – പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ യെരൂശലേമിലെ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിലല്ല ആരംഭിക്കുന്നത്; ക്രൂശിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഒരു സഞ്ചാരപ്രസംഗകനോടൊപ്പമാണ്. തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ജീവിതം മാറ്റുന്ന മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലാണ് അത് ആരംഭിക്കുന്നത്. അവന്റെ രാജ്യം ഈ ലോകത്തിൽനിന്നുള്ളതല്ല.[45] അതു ദൈവത്തിൽനിന്നു വരുന്നു. അതു വ്യത്യസ്തമാണ്. അക്രമമില്ലാതെ, അടിച്ചമർത്തലില്ലാതെ,

43. മർക്കൊസ് 1:1
44. മർക്കൊസ് 1:14-15
45. യോഹന്നാൻ 18:36

സൈനിക അധിനിവേശമില്ലാതെ. യിസ്രായേലിൽ അത് ആരംഭിക്കുന്നു; എന്നാൽ ലോകം മുഴുവനുമാണ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം. എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുംവേണ്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്തത്.

യേശുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ രാജവാഴ്ച നിലവിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ ഘടനയ്ക്ക് എതിരായി തിരിയുന്നില്ല. അതിനു മറ്റൊരു ലക്ഷ്യമുണ്ട്. യേശു ദേശത്തു ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ച് മാനസാന്തരവും ദൈവത്തിലേക്കുള്ള തിരിഞ്ഞുവരവും പ്രസംഗിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ രംഗപ്രവേശത്തിലൂടെയും അവനെ അനുഗമിക്കുന്ന മനുഷ്യരിലൂടെയും ദൈവത്തിന്റെ ഭരണം യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നു. അവൻ എണ്ണമറ്റ രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു. ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു. മനുഷ്യരെ പീഡിപ്പിക്കുന്ന ദുഷ്ടവും അദൃശ്യവുമായ ശക്തികൾക്കെതിരെയാണ് ദൈവത്തിന്റെ രാജവാഴ്ച തിരിയുന്നത്. രാജാക്കന്മാരെയോ പടയാളികളെയോപോലെ ദൃശ്യമായ അധികാരികൾ മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. മനുഷ്യർ കഷ്ടപ്പെടുന്നതിനു കാരണമായ അദൃശ്യശക്തികളുമുണ്ട്. തോട്ടമെന്ന പറുദീസയിൽ, തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ, ഉണ്ടായിരുന്ന വഞ്ചകനെ ഓർക്കുക. അതിനെക്കുറിച്ചു പിന്നീടു കൂടുതൽ.

തിന്മ എവിടെനിന്നു വരുന്നു, അത് എന്തിന് ഉണ്ട് എന്ന ചോദ്യത്തിന് യേശു ഉത്തരം പറയുന്നില്ല. അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. തന്റെ പിതാവിന്റെ നിയോഗത്തിലും അധികാരത്തിലും അവൻ അതിനെതിരെയുള്ള പോരാട്ടം ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ രാജവാഴ്ച ഈ ലോകത്തിലേക്കു കടന്നുവന്ന്, അന്നത്തെ റോമാക്കാരെക്കാൾ എത്രയോ ആഴത്തിൽ ദൈവഭരണത്തിന് എതിരായി നിൽക്കുന്ന ഒന്നിനെ മാറ്റുന്നു. മനുഷ്യർ ഏറ്റവുമധികം കഷ്ടപ്പെടുന്ന തലത്തിലാണ് ദൈവരാജ്യം അവരെ കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. ഏറ്റവും വലിയ ശത്രു തിന്മയും അനീതിയും കപടഭക്തിയും സ്നേഹമില്ലായ്മയുമാണ്. ഒറ്റവാക്കിൽ: പാപം. അതു മനുഷ്യനെ ആത്മീയമായി രോഗിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതു മനുഷ്യന്റെമേൽ അധികാരം നേടിയിരിക്കുന്നു. അന്നും ഇന്നും.

പാപത്തിന്റെയും വേദനയുടെയും ഭയത്തിന്റെയും കഷ്ടതയുടെയും മരണത്തിന്റെയും രംഗവേദിയിലേക്കു ദൈവംതന്നെ വരുന്നു. ഇതെല്ലാം തന്റെമേൽ വഹിക്കാനും അതിലൂടെ പുതിയ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കാനുമാണ് അവൻ വരുന്നത്.

ദൈവഭരണം – എല്ലാവർക്കും ഏറ്റവും നല്ലത്

30 വർഷം മറഞ്ഞിരുന്നശേഷം യേശു മൂന്നര വർഷം പരസ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവൻ സൗഖ്യമാക്കുന്നു, സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നു, യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രധാനമായത് എന്തെന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു. അവൻ കപടഭക്തി തുറന്നുകാട്ടുന്നു, വിശക്കുന്നവരെ തൃപ്തരാക്കുന്നു. അങ്ങനെ ദൈവം ആരാണെന്നും ദൈവം എന്ത് ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും അവൻ കാണിക്കുന്നു. ഇതിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ നിത്യരാജ്യം ഒരുനാൾ എങ്ങനെയായിരിക്കും എന്നു മനുഷ്യരായ നമുക്കു ദൃശ്യമാകുന്നു. യേശുവിന്റെ പ്രവർത്തനം ഒരു തുടക്കം മാത്രമാണ്. ഒരു വാഗ്ദാനവും. കാരണം, യേശുവിൽ ഇപ്പോൾത്തന്നെ തിളങ്ങുന്ന വലിയ ലക്ഷ്യം ദൈവത്തിന്റെ മഹാപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു: യേശു എതിർത്തു പോരാടിയ ഒന്നും ഇനി ഇല്ലാത്ത ഒരു പുതിയ ആകാശവും ഒരു പുതിയ ഭൂമിയും. ദൈവം തന്റെ കുടുംബത്തോടൊപ്പം വസിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ ഭൂമി.[46] രൂപാന്തരപ്പെട്ടവരും പുതുക്കപ്പെട്ടവരുമായ മനുഷ്യർ കരുതലോടെ ഭരിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ ഭൂമി. സ്വേച്ഛാധിപതികളും ഏകാധിപതികളുമല്ല. നല്ല വാർത്ത ഇതാണ്: കൈസർമാരോടും പ്രസിഡന്റുമാരോടുംകൂടെ ലോകരാജ്യങ്ങൾ കടന്നുപോകും. ദൈവരാജ്യം വരുന്നു; എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നു.[47]

യേശുവിനോടൊപ്പം അത് ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന് അത് ഇവിടെയുണ്ട്. പുറമെനിന്നു നോക്കിയാൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദൃശ്യനായ ഒരു രാജാവില്ലാതെ. ഉപമയിൽ ദേശം വിട്ടു യാത്രപോകുന്ന യജമാനനെപ്പോലെ, രാജാവ് ഒരു കാലത്തേക്കു പോയിരിക്കുന്നു. അവന്റെ രാജ്യം അവന്റെ മടങ്ങിവരവിനായി കാത്തിരിക്കുന്നു.[48] ഇന്ന് അത് ഒരു “രഹസ്യ” രാജ്യമാണ്. അതിരുകളില്ലാതെ. തലസ്ഥാനമില്ലാതെ. ലോകസാമ്രാജ്യങ്ങൾക്കും രാഷ്ട്രീയ ഘടനകൾക്കും അരികിൽ അതു ജീവിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഇല്ലാത്ത, അദൃശ്യനായ, എന്നാൽ യഥാർത്ഥ രാജാവായ യേശുവിനോടു മനുഷ്യർ വിശ്വസ്തത പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരിക്കുന്ന എല്ലായിടത്തും. ഒരു അക്രമവുമില്ലാതെ അവർ ഈ

46. വെളിപ്പാട് 21:3-5
47. ദാനീയേൽ 2:44-45; 7:26-27
48. മത്തായി 25:14-30

രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നു.[49] സ്നേഹമാണ് അവരുടെ ആയുധം. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയ തങ്ങളുടെ യേശു വീണ്ടും വരുന്നതിനായി അവർ കാത്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയാണ് അവൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തത്.[50] രാജാവിന്റെ മടങ്ങിവരവ് – പരസ്യമായി, ദൃശ്യമായി, മഹാശക്തിയോടെ. അപ്പോൾ എല്ലാ ലോകസാമ്രാജ്യങ്ങളും അവസാനിക്കും. ലോകസംഭവങ്ങളിൽ ദുഷ്ടതയോടെ ഇടപെടുന്ന അദൃശ്യശക്തികളും.

തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും ഭരണത്തെ എതിർക്കുന്ന എല്ലാറ്റിന്മേലുമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വിജയം നല്ല വാർത്ത പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ അത് ആരംഭിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ അന്തിമവിജയം ഇനിയും വരാനിരിക്കുന്നു. തടുക്കാനാവാത്തവിധം അതു വഴിതുറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവന്റെ രാജ്യം ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഇവിടെയുണ്ട്, എന്നാൽ ഇനിയും പൂർണ്ണമായിട്ടില്ല. ഇനിയും ദൃശ്യമല്ല. യേശു വീണ്ടും വരുന്നതുവരെ അതു താത്കാലികവും നിഗൂഢവുമായ ഒരു രൂപത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. എങ്കിലും വരാനിരിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു മുന്നാസ്വാദനം ഇപ്പോൾത്തന്നെയുണ്ട്. പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള സമാധാനവും സന്തോഷവും.[51] ഭൂമി മുഴുവൻ സുവിശേഷം വ്യാപിക്കുന്നതും ദിവസേന നന്ദിയോടെ രാജാവിനു തങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്ന മനുഷ്യരും ഈ രാജ്യത്തിന്റെ അദൃശ്യമായ അസ്തിത്വത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ഇന്നുവരെയുള്ള അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും സൗഖ്യങ്ങളും.

നസറെത്തിലെ യേശു ക്രിസ്തുവാണെന്നും അവൻ എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുമുള്ള വിളംബരമാണ് സുവിശേഷം.[52] പുത്രനെ പിതാവ് അയച്ചു. പഴയനിയമത്തിൽ വായിക്കാവുന്ന എല്ലാ പുരാതന പ്രവചനങ്ങളും അവൻ നിറവേറ്റി. ദാവീദിന്റെ സന്തതിയായി അവൻ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു. നമുക്കുവേണ്ടിയും നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും അവൻ മരിച്ചു. അടക്കപ്പെട്ടു, ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടു, ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ കിരീടം ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെനിന്ന്

49. മത്തായി 5:43-48
50. പ്രവൃത്തികൾ 1:10-11
51. റോമർ 14:17
52. പ്രവൃത്തികൾ 2:36; 3:20-23; 10:36

അവൻ ഭരിക്കുന്നു. സകല അധികാരവും അവനു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യേശുവാണ് ക്രിസ്തു!

ദൈവപുത്രന്റെ സുവിശേഷം

യേശുക്രിസ്തുവാണ് സുവിശേഷം. പുതിയനിയമം അതിനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം എന്നു വിളിക്കുന്നു.[53] അപ്പൊസ്തലന്മാരും യേശുവിന്റെ ശിഷ്യരും അനുഗാമികളുമായിത്തീർന്ന എല്ലാവരും പ്രസംഗിച്ചത് അതാണ്.[54] അവനെയാണ് അവർ പ്രസംഗിച്ചത്.[55] ഇതാണ് രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം. അവനാണ് രാജാവ്. എന്നാൽ അവൻ അതിലും അധികമാണ്. നമുക്ക് ഒരു രാജാവിനെ മാത്രമല്ല ആവശ്യം. ഒരു വീണ്ടെടുപ്പുകാരനെയും നമുക്ക് ആവശ്യമുണ്ട്.

നാലു ജീവചരിത്രങ്ങളും സന്തോഷവാർത്തയായതുകൊണ്ടാണ് അവയെ സുവിശേഷങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കുന്നത്. തനിക്കു പ്രചാരം ലഭിക്കാൻ അവൻ സ്വയം ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല എന്നത് അവയിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. തന്നെ രാജാവാക്കാൻപോലും അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.[56] സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചവർ ആരോടും ഒന്നും പറയരുത് എന്ന് അവൻ പറയുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ പറയുന്നു; അവരുടെ സന്തോഷം അത്ര വലുതാണ്.[57] ഭൂതബാധിതരോട് – കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ, അവന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വത്വം അറിഞ്ഞിരുന്ന, അവരിലുള്ള അശുദ്ധാത്മാക്കളോട് – സംസാരിക്കരുത് എന്ന് അവൻ വിലക്കുന്നു.

സൂക്ഷ്മമായി നോക്കിയാൽ, അവൻ ആരായിരുന്നു എന്ന് ആരും യഥാർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. അവനോട് ഏറ്റവും അടുത്തവർപോലും. “നീ ക്രിസ്തുവാണ്” എന്നു പത്രോസ് പറയുന്നുവെങ്കിലും,[58] മരിച്ച് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ഒരു ക്രിസ്തു മാത്രമേ മുൻകൂട്ടി പറയപ്പെട്ടതു നിറവേറ്റുകയുള്ളൂ എന്ന് അവന് അറിയില്ല.

---

53. റോമർ 15:19; 1 കൊരിന്ത്യർ 9:12; 2 കൊരിന്ത്യർ 2:12; ഫിലിപ്പിയർ 1:27; 1 തെസ്സലൊനീക്യർ 3:2
54. പ്രവൃത്തികൾ 8:4, 12, 25, 35, 40; 10:36; 11:20; 13:38; 14:7, 15, 21
55. പ്രവൃത്തികൾ 5:42; എഫെസ്യർ 3:8; ഫിലിപ്പിയർ 1:17-18; കൊലൊസ്സ്യർ 1:28
56. യോഹന്നാൻ 6:15
57. മർക്കൊസ് 1:34, 43-45; 5:43; 8:26
58. മത്തായി 16:13-20; ലൂക്കൊസ് 9:18-21

ഏകദേശം രണ്ടു വർഷം ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം കഴിഞ്ഞശേഷം, താൻ കൊല്ലപ്പെടും എന്ന് യേശു പറയുന്നു; അവർ അമ്പരന്നുപോകുന്നു. അതും യെരൂശലേമിൽ – മഹാരാജാവിന്റെ നഗരത്തിൽ.[59] പരീശന്മാരുടെയും മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും ശാസ്ത്രിമാരുടെയും വെറുപ്പാണ് അതിനു കാരണമാകുക. അതോടൊപ്പം, മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് താൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും എന്നും അവൻ പറയുന്നു.[60]

എല്ലാം സങ്കല്പിക്കാനാവാത്ത ഒരു ദുരന്തത്തിൽ അവസാനിക്കുമോ? അത് ഒരു നല്ല വാർത്തയാകുമോ? കൊല്ലപ്പെടുന്ന ഒരു രാജാവ്?

എന്നാൽ അനേകർക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവൻ മറുവിലയായി[61] കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്ന് യേശു പറയുന്നു. തന്റെ ജീവൻ വിലയായി കൈമാറി. അനേകരെ വീണ്ടെടുക്കാൻ. അടിമത്തത്തിൽനിന്നു വിലകൊടുത്തു വീണ്ടെടുക്കാൻ. പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും തടവറയിൽനിന്ന്. സ്വാർത്ഥതയിൽനിന്ന്, സ്വസ്നേഹത്തിൽനിന്ന്, ആസക്തികളിൽനിന്ന്. അദൃശ്യശക്തികളുടെ പിടിയിൽനിന്ന്. ഈ മരണം സമഗ്രമായ, ലോകത്തെ മാറ്റിമറിക്കുന്ന ഒരു രക്ഷാസംഭവമാകേണ്ടതായിരുന്നു. ഒരു അപകടമോ പരാജയമോ അല്ല.

അവന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ നിറവേറ്റലിലേക്കാണ് തിരിഞ്ഞിരുന്നത്[62] – ഇത്ര വൈരുദ്ധ്യമായി തോന്നിയതിന്റെ നിറവേറ്റലിലേക്ക്.[63] അവൻ അതു മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്നു.[64] മനുഷ്യരുടെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി വില കൊടുക്കാൻ അവൻ ഒരുക്കമായിരുന്നു. സ്വന്തം ജീവൻകൊണ്ട്. അവർക്കുവേണ്ടി മരിക്കാൻ കഴിയേണ്ടതിനാണ് അവൻ മനുഷ്യനായത്.[65] നന്മ മാത്രം ചെയ്യുകയും പറയുകയും ചെയ്തവൻ. ഒരു പാപവുമില്ലാത്തവൻ.[66] നമ്മിൽ എല്ലാവരിൽനിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തൻ. സമർപ്പണവും അയൽക്കാരനുള്ള ശുശ്രൂഷയും നിറഞ്ഞ ഒരു ജീവിതം. സ്വാർത്ഥതയുടെ ഒരു കണികപോലുമില്ലാതെ. ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാൻ

59. സങ്കീർത്തനം 48:2; മത്തായി 5:35; 21:5
60. മത്തായി 16:13-21; മർക്കൊസ് 8:27-32; ലൂക്കൊസ് 9:18-22, 44-45; 18:31-34
61. സങ്കീർത്തനം 49:7; മത്തായി 20:28; മർക്കൊസ് 10:45; 1 തിമൊഥെയൊസ് 2:6
62. ലൂക്കൊസ് 9:51
63. ലൂക്കൊസ് 12:50; യോഹന്നാൻ 17:4; 19:28-30
64. യോഹന്നാൻ 18:4
65. എബ്രായർ 2:14
66. 2 കൊരിന്ത്യർ 5:21; 1 പത്രൊസ് 2:22; എബ്രായർ 4:15; 1 യോഹന്നാൻ 3:3, 5

പാടില്ലാത്തവിധം അത്ര വിലയേറിയതും നിർമ്മലവും വിശുദ്ധവുമായ ഒരു ജീവിതം. യേശുവിന്റെ ജീവിതവും പ്രവൃത്തിയുമാണ് സുവിശേഷം. അവന്റെ ധാർമ്മിക പൂർണ്ണത മാത്രമല്ല. പാപം, രോഗം, ഭൂതബാധ, മരണം എന്നിവയ്ക്കെതിരെയുള്ള അവന്റെ ചെറുത്തുനിൽപ്പും പോരാട്ടവും വിജയവും.

മരണത്തിൽ അതു തന്റെ പാരമ്യത്തിലും നിവൃത്തിയിലും, അതേ, തന്റെ അന്തിമവിജയത്തിലും എത്തേണ്ടിയിരുന്നു. എല്ലാം മാറ്റിമറിച്ച ഒരു മരണം. പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഒരു അധികാരമാറ്റം.

അവന്റെ സ്നേഹം ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. അവൻ മനുഷ്യരെ കണ്ടുമുട്ടുന്ന വിധം, അവരുടെ പിന്നാലെ പോകുന്ന വിധം, അവരെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കുന്ന വിധം, സൗഖ്യമാക്കുന്ന വിധം, വിലമതിക്കുന്ന വിധം. ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ലാതെ – ചെറിയവരെയും വലിയവരെയും രോഗികളെയും പാപികളെയും. ഈ യേശുവിനെയാണ് പ്രസംഗിക്കുന്നത്. മരിച്ച്, ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ്, ജീവിക്കുന്നവനെ. ഇന്നു സുവിശേഷത്തിൽ അദൃശ്യനായി, എന്നാൽ അനുഭവിച്ചറിയാവുന്നവിധം ശക്തമായി സന്നിഹിതനായവനെ. മനുഷ്യരെ കണ്ടുമുട്ടുന്നവനെ.

സുവിശേഷത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നവൻ യേശുവിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു. യിസ്രായേലിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന അന്നത്തെപ്പോലെതന്നെ യഥാർത്ഥമായി അവൻ ഇന്നു ജീവിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ മഹത്വത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായി. ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ. എന്നാൽ തന്റെ ആത്മാവിലൂടെ, സന്തോഷവാർത്ത പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലായിടത്തും അവൻ സന്നിഹിതനാണ്. ദിവസവും മനുഷ്യർ വിശ്വാസത്തിന്റെ അനുസരണത്തിൽ യേശുവിലേക്കു തിരിയുകയും അവനെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് തെളിവ്.

പിതാവ് പുത്രനെ പാപപരിഹാരമായി – അതായത്, നമ്മുടെ പാപങ്ങളുടെ ക്ഷമയ്ക്കായി – അയച്ചു. അവൻ ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവ്. ലോകത്തിന്റെ രക്ഷയിൽ പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നു.[67]

---

67. യോഹന്നാൻ 3:16; 1 യോഹന്നാൻ 4:9-14

രാജാവും ക്രൂശും

യേശു തന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. അകാലത്തിലുള്ള ഒരു അന്ത്യം.[68] എന്നാൽ അതോടൊപ്പം പുതിയതൊന്നിന്റെ ആരംഭം. വളരെ വലിയ ഒന്നിന്റെ. തന്റെ ജീവൻ മറുവിലയായി കൊടുക്കാനാണ് അവൻ വന്നത്. അനേകർക്കു വീണ്ടെടുപ്പ്! അതായിരുന്നു അവന്റെ പിതാവിന്റെ ഹൃദയാഭിലാഷവും ഇഷ്ടവും.[69] ഈ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റാൻ യേശു സർവ്വവും അർപ്പിച്ചു. യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അവസാനരംഗത്തോടു നമുക്ക് അടുക്കാം. അതു വിശദീകരിക്കാനാവാത്തവിധം നിഗൂഢമായതിനാൽ, കരുതലോടെയും സംയമനത്തോടെയുമാണ് നാം അതു ചെയ്യുന്നത്.

രാജാവിന്റെ വധം

ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം അവൻ പെസഹപ്പെരുന്നാളിനു യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യുന്നു. നഗരത്തിനു മുമ്പിലുള്ള വഴിയിലും നഗരത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിലും ഒരു രാജാവിനെപ്പോലെ – അതേ, രാജാവായിത്തന്നെ – അവനെ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ രാജവാഴ്ച ആരംഭിക്കുകയാണോ?

നഗരം തിങ്ങിനിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എണ്ണമറ്റ തീർത്ഥാടകർ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരാഴ്ച മുഴുവൻ അവൻ അവിടെയുണ്ട്.[70] ഇന്നു നാം അതിനെ പീഡാനുഭവവാരം എന്നു വിളിക്കുന്നു. അവൻ ഉപദേശിക്കുന്നു; ശാസ്ത്രിമാരുമായി നിരന്തരം വാദപ്രതിവാദത്തിലാണ്. അവനെ കുടുക്കാനും കെണിയിൽ വീഴ്ത്താനും അവർ ശ്രമിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവന്റെ ജ്ഞാനത്താൽ അവർ വീണ്ടും വീണ്ടും തുറന്നുകാട്ടപ്പെടുന്നു. മതനേതാക്കന്മാരുടെ കപടഭക്തിയും സ്നേഹമില്ലായ്മയും അവൻ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു. ജനങ്ങളിൽ അതു വലിയ സ്വാധീനം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ദൈവാലയപ്രാകാരത്തിലെ പൊന്നുവാണിഭക്കാരുടെ മേശകൾ അല്പനേരത്തേക്കു ബലം പ്രയോഗിച്ചു മറിച്ചിട്ട ദൈവാലയത്തിലെ അവന്റെ പ്രവൃത്തി ജനത്തിന്റെ പ്രമാണിമാർക്കു സഹിക്കാവുന്നതിലും അപ്പുറമാണ്. അലോസരമുണ്ടാക്കുന്ന ഈ നസറായനെ ഇല്ലാതാക്കാൻ അവർ ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നു.

---

68. സങ്കീർത്തനം 102:24
69. ലൂക്കൊസ് 22:42
70. മത്തായി 21-27

വ്യാഴാഴ്ച വൈകുന്നേരം യേശു ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം യെഹൂദന്മാരുടെ പെസഹ ആചരിക്കുന്നു. ഈ പെസഹഭക്ഷണത്തിനിടയിൽ അവൻ പുതിയതൊന്ന് ഏർപ്പെടുത്തുന്നു. അവൻ ഒരു അപ്പം എടുത്ത്, നുറുക്കി, ശിഷ്യന്മാർക്കു പങ്കിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടു പറയുന്നു: ഇതു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നൽകപ്പെടുന്ന എന്റെ ശരീരം. പിന്നെ ഒരു വീഞ്ഞുപാത്രം എടുത്ത് അവൻ പറയുന്നു: ഇതു പാപമോചനത്തിനായി ചൊരിയപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തം, പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ രക്തം.[71] ഈ വാക്കുകൾ എത്ര ദൂരവ്യാപകവും ആഴമേറിയതുമാണെന്ന് ആ സമയത്ത് ശിഷ്യന്മാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല.

പിന്നെ എല്ലാം അതിന്റെ വഴിക്കു നീങ്ങുന്നു. സ്വന്തം ശിഷ്യരിൽ ഒരുവൻ യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നു.[72] അവനെ പിടികൂടുന്നു.[73] മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കുന്നു.[74] റോമൻ ദേശാധിപതിയായ പീലാത്തൊസിന് അവനെ ഏല്പിക്കുന്നു; കുറ്റമില്ലാതിരിക്കെ അവനെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നു.[75] അവർ അവനെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു. എല്ലാം നിയന്ത്രണം വിട്ടതുപോലെ തോന്നുന്നു. യേശു ശക്തികളുടെ കളിപ്പാവയായിത്തീരുന്നു. അവൻ ആഴമേറിയ ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞിരുന്നു: ഇതു നിങ്ങളുടെ നാഴികയും അന്ധകാരത്തിന്റെ അധികാരവുമാണ്.[76] ക്രൂശിലെ സംഭവങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന മത-രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാർ മാത്രമല്ല, അദൃശ്യശക്തികളും സജീവമായിരുന്നു. ദൈവപുത്രനും ദൈവരാജ്യത്തിനും എതിരായി എല്ലാം ഒന്നിച്ചുചേർന്നു.

മനുഷ്യത്വം കെട്ട ആ നാടകം ക്രൂശീകരണത്തോടെ അവസാനിച്ചു. ഏറ്റവും ക്രൂരമായ വധരീതികളിൽ ഒന്നിലൂടെ യേശു വധിക്കപ്പെട്ടു. അവിസ്മരണീയമായ ആ വെള്ളിയാഴ്ച.[77] ഇടത്തും വലത്തും രണ്ടു കുറ്റവാളികളോടൊപ്പം അവനെ ക്രൂശിക്കുന്നു. സൂര്യൻ ഏറ്റവും ഉയരത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഉച്ചയ്ക്ക് 12 മണിമുതൽ ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 3 മണിവരെ അന്ധകാരം പരക്കുന്നു.[78] ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശു നിലവിളിക്കുന്നു: എന്റെ

71. മത്തായി 26:26-30; മർക്കൊസ് 14:22-26; ലൂക്കൊസ് 22:14-20
72. മത്തായി 26:14; മർക്കൊസ് 14:10
73. യോഹന്നാൻ 18:1-11
74. യോഹന്നാൻ 18:12-24
75. യോഹന്നാൻ 18:28-19:16
76. ലൂക്കൊസ് 22:53
77. യോഹന്നാൻ 19:17-24
78. ലൂക്കൊസ് 23:44

ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങ് എന്നെ കൈവിട്ടത് എന്ത്?[79] അസാധാരണമായ എന്തോ അവിടെ സംഭവിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ, എന്നെങ്കിലും കേട്ടിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വാക്കുകൾ യേശു ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറയുന്നു: നിവൃത്തിയായി![80] tetelestai എന്ന ഗ്രീക്ക് വാക്കിന് – യേശു ഒരുപക്ഷേ അത് അരാമ്യ ഭാഷയിലാണ് വിളിച്ചുപറഞ്ഞത് – ഈ അർത്ഥമാണ്: ദൗത്യം പൂർത്തിയായി. എന്തിനുവേണ്ടി അവൻ വന്നുവോ, അതെല്ലാം ചെയ്തുതീർന്നു. മറുവില കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ഈ വാക്കുകൾക്കു തൊട്ടുപിന്നാലെ അവൻ മരിച്ചു. അവൻ തന്റെ ആത്മാവിനെ പിതാവിന്റെ കൈകളിൽ ഏല്പിച്ചു.[81]

ക്രൂശീകരണം നടപ്പാക്കിയ, എല്ലാം തൊട്ടടുത്തുനിന്നു കണ്ട റോമൻ ശതാധിപൻ ആഴത്തിൽ സ്പർശിക്കപ്പെടുന്നു. അവൻ പറയുന്നു: സത്യമായും ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നു![82]

പലരും ഏറെക്കാലമായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നത് ഒടുവിൽ നടപ്പായി. തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉള്ളതു മനുഷ്യർ വെളിപ്പെടുത്തി. ഇതിലും മോശമോ വികൃതമോ ക്രൂരമോ ആകാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അക്രമവും വെറുപ്പും അന്ധകാരശക്തികളും വിജയിച്ചിരുന്നു.

യേശുവിന്റെമേൽ ഒരു കുറ്റവും ചുമത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നിരപരാധി ഒരു കുറ്റവാളിയുടെ മരണം മരിക്കുന്നു. എല്ലാ കഷ്ടതയിലും യേശു എതിർത്തില്ല.[83] അവന്റെ അപേക്ഷ സമാനതകളില്ലാത്തതാണ്: പിതാവേ, ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ; തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്ന് ഇവർ അറിയുന്നില്ല.[84] പിതാവ് കഷ്ടതയുടെ വഴി അവനോടൊപ്പം നടക്കുന്നു. അത് അവനെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നില്ല. പിതാവ് സ്വന്തം പുത്രനെ ഒഴിവാക്കിയില്ല.[85]

യേശു വളരെ വേഗം മരിക്കുന്നു – കൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവരെക്കാൾ മുമ്പേ. യെഹൂദന്മാരുടെ ന്യായാധിപസംഘത്തിലെ ഒരംഗമായ അരിമഥ്യയിലെ യോസേഫാണ് ശരീരം ആരും ഉപയോഗിക്കാത്ത തന്റെ

79. മത്തായി 27:46
80. യോഹന്നാൻ 19:30
81. ലൂക്കൊസ് 23:46; യോഹന്നാൻ 19:30
82. മർക്കൊസ് 15:39
83. യെശയ്യാവ് 53:7; 1 പത്രൊസ് 2:23
84. ലൂക്കൊസ് 23:34
85. യോഹന്നാൻ 3:16; റോമർ 8:32

സ്വന്തം കല്ലറയിൽ വയ്ക്കുന്നത്.[86] അവനിൽ പ്രത്യാശ വച്ചിരുന്ന എല്ലാവർക്കും ഒരു ലോകം തകർന്നുവീഴുന്നു. പ്രത്യാശയാണ് അവസാനം മരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ അതും മരിച്ചിരുന്നു.

ഞായറാഴ്ച രാവിലെ യേശുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ സുഗന്ധദ്രവ്യം പൂശാൻ കല്ലറയ്ക്കൽ എത്തുന്നത് സ്ത്രീകളാണ്. അവർ അമ്പരന്നുപോകുന്നു: ടൺകണക്കിനു ഭാരമുള്ള അടപ്പുകല്ല് കല്ലറയുടെ അരികിൽ കിടക്കുന്നു. തുറന്ന കല്ലറയിൽ യേശുവിന്റെ ശരീരം അവർ കാണുന്നില്ല. അതു ശൂന്യമാണ്. അവന്റെ ശരീരം ഇനി അവിടെയില്ല. പകരം ദൂതന്മാർ; അവർ പറയുന്നു:

> അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല. അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ
> ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു![87]

പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെയല്ല

തങ്ങളുടെ ഗുരു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു ശിഷ്യന്മാർ സാവധാനം മാത്രമാണ് തിരിച്ചറിയുന്നത്. യേശു അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനാകുകയും അവർ അവനെ കാണുകയും തൊടുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ. അത് അവൻതന്നെ. അതേ ആൾ; എന്നിട്ടും എങ്ങനെയോ വ്യത്യസ്തൻ. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവൻ. ഒരു പുതിയ ശരീരം. എങ്കിലും: കൈകളിലും കാലുകളിലും ആണിപ്പാടുകളും അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തെ മുറിവും വ്യക്തമായി കാണാം. അവൻ അവരോടൊപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്നു; എന്നാൽ അടച്ചിട്ട വാതിലുകളിലൂടെ കടന്നുവരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഇവിടെ, ചിലപ്പോൾ അവിടെ.[88] അനേകം ശിഷ്യർക്കു പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. തന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബിനും.[89] ഒരു പുതിയ അസ്തിത്വത്തിൽ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടവനെന്ന നിലയിൽ അവൻ മറ്റൊരുവനാണ്; എന്നാൽ അതേ സമയം അവരുടെ യേശുതന്നെയാണ്.

അവൻ എല്ലാം തങ്ങളോടു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരുന്നു എന്ന് അവർ ഗ്രഹിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായ യേശുവിനോടൊപ്പം അവർ ഇപ്പോൾ 40 ദിവസം കഴിയുന്നു. അവൻ അനേകം ചോദ്യങ്ങൾക്ക്

86. യെശയ്യാവ് 53:9; ലൂക്കൊസ് 23:50-56
87. ലൂക്കൊസ് 24:1-12; യോഹന്നാൻ 20:1-10
88. ലൂക്കൊസ് 24:13-49; യോഹന്നാൻ 20:11-31; 21:1-14
89. 1 കൊരിന്ത്യർ 15:5-7

ഉത്തരം നൽകുന്നു. അവരുടെ സംശയങ്ങൾ നീക്കുന്നു. അവരെ പുതുതായി ദിശ കാണിക്കുന്നു. അവരുടെ പുതിയ ദൗത്യത്തിനായി. രാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് അവൻ അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നു.[90] തന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച്. താൻ എന്തിനു മരിക്കേണ്ടിവന്നു എന്ന്. അവൻ അതു മുമ്പേ പറഞ്ഞിരുന്നു; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അത് ഏറെ ഏറെ വ്യക്തമായി. അത് അർത്ഥശൂന്യമായ ഒരു ദുരന്തമായിരുന്നില്ല. യേശുവിന്റെ മരണവും പുനരുത്ഥാനവും കേന്ദ്രമായുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മഹാപദ്ധതിയായിരുന്നു അത്. ലോകത്തെ പിടിച്ചുകുലുക്കിയ ഒരു ആത്മീയ ഭൂകമ്പത്തിന്റെ പ്രഭവകേന്ദ്രം. ഒരു പുതിയ കാലത്തിന്റെ അച്ചുതണ്ട്. പ്രപഞ്ചത്തിൽ പോർമുഖത്തിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെയും ഒരു മാറ്റം.

ഒരു ക്രൂശിന് ഈ പ്രാപഞ്ചിക പ്രാധാന്യം എന്തുകൊണ്ട് ഉണ്ടാകണം എന്ന് താങ്കൾ ചോദിക്കുന്നുണ്ടാകാം. അത് ഇതൊഴികെ മറ്റെല്ലാറ്റിനെയുമാണല്ലോ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു ക്രൂശുമരണം മനുഷ്യനെ മനുഷ്യത്വമില്ലാത്തവനാക്കാനും അങ്ങേയറ്റം അപമാനിക്കാനും ഓർമ്മയിൽനിന്നു മായ്ച്ചുകളയാനും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ക്രൂശ്

ക്രൂശിനെ നാം ദൂരെനിന്നാണ് കാണുന്നത്. വളരെ പണ്ടു നടന്ന ഒരു സംഭവം. പല കാര്യങ്ങളിലും നമ്മുടേതിൽനിന്ന് അന്യമെന്നു തോന്നുന്ന ഒരു ലോകത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും. എന്നാൽ ഈ ക്രൂശിനെ നാം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയാൽ, ദൂരെയുള്ള ഈ ക്രൂശിൽ ദൈവം നമ്മോട് അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു നാം കണ്ടെത്തും.

മശീഹയുടെ മരണം ഒരു അപകടമായിരുന്നില്ല എന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗ്രഹിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതു നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ വിലയായിരുന്നു. കൃത്യമായി ഇങ്ങനെതന്നെ സംഭവിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന് അവർ തിരിച്ചറിയുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു.[91] അത് ആവശ്യമായിരുന്നു. കാരണം, ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു.[92] മനസ്സിലാക്കാനാവാത്തതിനു പിന്നീട് ഒരു അർത്ഥം കെട്ടിച്ചമയ്ക്കാൻ അവർ ശ്രമിച്ചില്ല. തങ്ങളെയും

90. പ്രവൃത്തികൾ 1:3
91. പ്രവൃത്തികൾ 2:22-24; 3:18, 24; 8:35; 9:22; 13:32, 38; 18:28; 26:23
92. 1 കൊരിന്ത്യർ 15:3; ഗലാത്യർ 1:4; 3:13; 1 തെസ്സലൊനീക്യർ 5:10; തീത്തൊസ് 2:14; 1 പത്രൊസ് 2:24; 1 യോഹന്നാൻ 3:16; വെളിപ്പാട് 1:5

മറ്റുള്ളവരെയും സമാധാനിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി. കാരണം, തന്റെ മരണത്തിനു മുമ്പും പിമ്പും യേശു പറഞ്ഞിരുന്ന കാര്യങ്ങളിലൂടെ അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ദൈവം യേശുവിനെ ഉയിർപ്പിക്കുകയും ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. ലോകത്തിന്റെ ഭാവി ഇപ്പോൾ അവനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രൂശിലെ സംഭവത്തിൽ, അവന്റെ ആത്മയാഗത്തിൽ, ദൈവം ലോകത്തെ തന്നോടു നിരപ്പിക്കുന്നത് അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.[93] യേശു ഒരു യാഗമായി ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ വഹിച്ചു നീക്കിക്കളഞ്ഞു എന്ന്.[94]

യേശു ചെറുത്തുനിൽക്കാതെ തന്നെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം എത്ര വലുതാണെന്നു വ്യക്തമായി. ക്രൂശിൽ രൂപം വികൃതമാക്കപ്പെട്ട്, പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട യേശുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ കരം നിരപ്പിനായി നീട്ടിയിരിക്കുന്നു.

നമുക്കുവേണ്ടി യാഗമായി

യിസ്രായേലിനു മൃഗയാഗങ്ങളുടെ ഒരു ആരാധനാസമ്പ്രദായം ഉണ്ടായിരുന്നു. മറ്റു പല ജനതകൾക്കും. അവയിൽ ചിലത് ഇന്നുമുണ്ട്. പുതിയനിയമം യേശുവിന്റെ മരണത്തെ ഒരു യാഗമായി – യിസ്രായേൽ അർപ്പിച്ച എല്ലാ മൃഗയാഗങ്ങളുടെയും നിവൃത്തിപോലെ – വിവരിക്കുന്നു.[95] ഇതൊരു രൂപകമാണ്; യേശു എന്തു പൂർത്തിയാക്കി എന്നു നാം മനസ്സിലാക്കാൻ നമുക്കുള്ള ഒരു സഹായം. ആരാധനാസമ്പ്രദായത്തിനു പുറത്തും യാഗം എന്ന ആശയം അപരിചിതമല്ല. ഒരു മനുഷ്യൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിക്കാൻ അവർക്കുവേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ അർപ്പിക്കുമ്പോൾ.

മൃഗയാഗങ്ങൾ യാഗപീഠത്തിൽ ശാന്തമായി അറുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ യേശുവിനെ മനുഷ്യർ കൊന്നുകളഞ്ഞു. അവൻ ലളിതമായോ വേഗത്തിലോ മരിച്ചില്ല. അവൻ ബലം പ്രയോഗിച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു. രക്തം ചൊരിയലും മരണവും യാഗത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ കഷ്ടതയോ ക്രൂരതകളോ അല്ല. യേശുവിന്റെ മരണം മനഃപൂർവ്വം അക്രമാസക്തവും ദുഷ്ടവുമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. ക്രൂശുമരണം

93. 2 കൊരിന്ത്യർ 5:19-21
94. യോഹന്നാൻ 1:29, 36
95. എഫെസ്യർ 5:2; എബ്രായർ 7:27; 9:14, 26; 10:12, 14

മറ്റുള്ളവരെ ഭയപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതായിരുന്നു. മനുഷ്യർ അതു തിരിച്ചറിഞ്ഞാലും ഇല്ലെങ്കിലും, യേശുവിനെതിരെയുള്ള അവരുടെ അക്രമം ദൈവത്തിനെതിരെയുള്ള അക്രമമായിരുന്നു.

ലോകത്തിന്റെ അക്രമത്തോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം പ്രതികരണം, തിന്മയുടെ ശക്തികൾ ഇല്ലാതാക്കപ്പെട്ടു എന്നതായിരുന്നു. അവ സഹിക്കപ്പെടുകയും ഉള്ളിലേക്ക് ഏറ്റുവാങ്ങപ്പെടുകയും ചെയ്തതിലൂടെ. അതുകൊണ്ടാണ്, ആക്രമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ യേശു സ്വയം പ്രതിരോധിച്ചില്ല എന്നത് ഇത്ര വലിയ പ്രാധാന്യമുള്ളതാകുന്നത്. ക്ഷമിക്കുക എന്നതിൽ ആന്തരിക വേദന സഹിക്കുന്നതും ഉള്ളിലേക്ക് ഏറ്റുവാങ്ങുന്നതും ഉൾപ്പെടുന്നു. കയ്പും നീരസവും വെറുപ്പും പ്രതികാരവും ഉണ്ടാകാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതും. നിരപരാധിയായ ഇരയായി ദൈവം ലോകത്തിലേക്കു വരുന്നു. ഒടുവിൽ, ആ യാഗത്തിന്റെ മരണം അതുല്യമായ ഒന്നാകേണ്ടിയിരുന്നു. വെറുമൊരു ആചാരപരമായ മൃഗയാഗമല്ല. ഒടുവിൽ, പഴയനിയമത്തിലെ യാഗങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യയാഗത്തിന്റെ മുൻനിഴലുകൾ മാത്രമായിരുന്നു.

യേശു മരിച്ചതു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തമാണ്; എന്നാൽ എല്ലാറ്റിനുമുപരി നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്.[96] ലോകത്തിന്റെ പാപം നീക്കിക്കളയുന്ന ദൈവത്തിന്റെ യാഗക്കുഞ്ഞാടായിരുന്നു അവൻ.[97] നമ്മുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്ന്, നമ്മുടെ അശുദ്ധിയിൽനിന്ന്, നാം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം യാഗമെന്ന നിലയിൽ അവനാണ്. പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ വരേണ്ടതിന്.

യാഗമൃഗത്തിന്മേൽ കൈവയ്ക്കുകയോ കൈ അമർത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ യാഗം അർപ്പിക്കുന്നവൻ യാഗമൃഗവുമായി തന്നെത്തന്നെ താദാത്മ്യപ്പെടുത്തുന്നു. എന്തോ യാഗമൃഗത്തിലേക്കു കടന്നുപോകുന്നു. കളങ്കവും അശുദ്ധിയും യാഗമൃഗത്തിലേക്കു കടന്ന് അങ്ങനെ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. യാഗമൃഗം ഒരുതരം പകരക്കാരനായിത്തീരുന്നു. ഒരു യാഗത്തിന് – കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ, യാഗത്തിന്റെ രക്തത്തിന് – പാപങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. പാപപരിഹാരം എന്നാൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ മായ്ച്ചുകളയപ്പെടുന്നു എന്നാണ്. അവ

96. 1 കൊരിന്ത്യർ 15:3
97. യോഹന്നാൻ 1:29, 36; 1 പത്രോസ് 1:18-21

വരുത്തിവച്ചതും നീക്കപ്പെടുന്നു. പാപം മൂടപ്പെടുന്നു; അതിന്റെ ശക്തി തകർക്കപ്പെടുന്നു. തകർന്നുപോയതു സൗഖ്യമാകുന്നു.

എല്ലാ മൃഗയാഗങ്ങളുടെയും മുൻനിഴലിനെ യേശു നിറവേറ്റി. അതോടൊപ്പം അവയ്ക്ക് അന്ത്യം കുറിച്ചു.[98] അവയെ അനാവശ്യമാക്കി. ഇപ്പോൾ പാപമില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു. പാപികൾക്കുവേണ്ടി പൂർണ്ണനായ ഒരുവൻ. നമ്മുടെ പാപങ്ങളും ലംഘനങ്ങളും അകൃത്യങ്ങളും, ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും എതിരായ നമ്മുടെ എണ്ണമറ്റ തെറ്റുകളും, നമ്മുടെ അനുസരണക്കേടും – അത് അവൻ തന്റെമേൽ ഏറ്റെടുത്തു. താൻതന്നെ അതു ചെയ്തതുപോലെ. എന്നേക്കുമായി അതിനെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു.[99] തന്റെ മരണത്തിലേക്ക്. ക്രൂശിൽ അവൻ നമ്മുടെ പാപത്തിന്റെയും പാപങ്ങളുടെയും ഭാരം വഹിച്ചു. അവിടെ ക്രൂശിൽ, തന്റെ പുത്രന്റെ വ്യക്തിയിൽ ദൈവം പാപത്തെ കുറ്റം വിധിച്ചു; അതേ, പാപത്തെ ന്യായം വിധിച്ചു.[100] അതുകൊണ്ട് അവന്റെ മരണം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട മറ്റുള്ളവരുടേതുപോലെ ആയിരുന്നില്ല. ഇവിടെ ഒരുവൻ പാപിയല്ലാതിരുന്നിട്ടും പാപിയുടെ മരണം മരിച്ചു. നമ്മുടെ പാപങ്ങളും അനീതികളും ചുമത്തപ്പെട്ട യാഗമായി. ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ പാപങ്ങളോടും ഒന്നാക്കപ്പെടുക എന്നതു സഹിക്കാനാവാത്ത ഒരു കാര്യമാണ്. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി പാപത്തിന്മേലുള്ള കുറ്റവിധി തന്നിൽത്തന്നെ സഹിക്കുക എന്നതിനെ ലോകത്തിലെ ഒരു വേദനയോടും ഒരു അനുഭവത്തോടും താരതമ്യം ചെയ്യാനാവില്ല.[101] ഇത് ഒരിക്കൽ മാത്രം സംഭവിച്ച കാര്യമാണ്. ആഘാതമേൽപ്പിക്കുന്ന ഒരു ക്രൂശീകരണത്തിന്റെ, മനുഷ്യനോട് ഏറ്റവും ശത്രുതയുള്ള ചുറ്റുപാടിൽ. അതായിരുന്നു വില. മറ്റു രണ്ടു ക്രൂശുകൾക്കിടയിലുള്ള ഈ ക്രൂശിൽ എക്കാലത്തെയും ഏറ്റവും വലിയ കഷ്ടത നടന്നു.

ഭാവി മനുഷ്യപുത്രന്റെ കൈകളിലാണ് എന്നതിന്റെ ഉറപ്പാണ് ഈ കഷ്ടത. ദൈവംതന്നെ തന്റെമേൽ ഏറ്റെടുത്ത കഷ്ടതകളുടെ ആഴം ഒരു രഹസ്യമായി തുടരുന്നു. സാധ്യമായ ഏക പരിഹാരം ദൈവംതന്നെ ഒരുക്കുന്നു: തന്റെ പുത്രന്റെ അതുല്യമായ യാഗം. നമുക്ക് ഒരിക്കലും

98. എബ്രായർ 7:27; 9:26, 28; 10:10, 14
99. എബ്രായർ 8:12; 10:17; മീഖാ 7:19
100. റോമർ 8:3
101. റോമർ 8:3; 2 കൊരിന്ത്യർ 5:21

സംഭവിക്കാത്തതാക്കാനോ ചെയ്തുതീർക്കാനോ കഴിയാതിരുന്നത് അതു നിറവേറ്റുന്നു.

നമുക്കുവേണ്ടിയും ദൈവത്തിനുവേണ്ടിയും യാഗമായി യേശു തന്നെത്തന്നെ അർപ്പിച്ചത്, നമ്മോടുള്ള അതിരില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെയും ഔദാര്യത്തിന്റെയും പ്രീതിയുടെയും തെളിവും അടിസ്ഥാനവും ആരംഭബിന്ദുവുമാണ്.

മരിച്ചുപോയ, മരിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു ക്രിസ്തു നമ്മെ സഹായിക്കുന്നില്ല.[102] എല്ലാം തീരുമാനിക്കുന്ന ചോദ്യം ബാക്കിയായി: ദൈവം തന്റെ പുത്രന്റെ യാഗം യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വീകരിച്ചുവോ?

ഉവ്വ്! ദൈവം അവനെ ഉയിർപ്പിച്ചു. യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പിക്കൽ ഒരു അത്ഭുതത്തെക്കാൾ അധികമാണ്. ഒരു ആശ്ചര്യചിഹ്നത്തെക്കാൾ അധികം. ഈ അതുല്യമായ യാഗം ദൈവം സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നും ഇപ്പോൾ പാപികളെ നീതിമാന്മാരായി പ്രഖ്യാപിക്കാൻ അവനു കഴിയും എന്നും അതു വിളംബരം ചെയ്യുന്നു.[103] ഉപാധികളില്ലാതെ അവൻ കൃപ കാണിക്കുകയും ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് അത് അർത്ഥമാക്കുന്നു. പാപികളെ നീതിമാന്മാരാക്കുന്നു എന്നും.[104] അവർ ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ.

ദൈവത്തിന് ഒരു യാഗം ആവശ്യമുണ്ടോ?

ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിനെക്കുറിച്ച് അവസാനമില്ലാതെ ചിന്തിക്കാം. താങ്കളും ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടോ: ദൈവത്തിന് ഒരു യാഗം ആവശ്യമുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ, സ്നേഹവാനായ ഒരു ദൈവം തന്റെ കോപം ശമിപ്പിക്കാൻ ഒരു യാഗം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് എങ്ങനെ സാധ്യമാകും?

ആദ്യം നമുക്കു വ്യക്തമായിരിക്കേണ്ടത് ഇതാണ്: ഒരു യാഗം ആവശ്യമായിരുന്നതു നമുക്കാണ്. ദൈവത്തിനല്ല. പ്രശ്നം ഉണ്ടായിരുന്നതു നമുക്കാണ്. ദൈവത്തിനല്ല. നാം പാപം ചെയ്തു; പാപപരിഹാരത്തിനായി, നഷ്ടപരിഹാരത്തിനായി, നാം ഒരു യാഗം അർപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. കാരണം, പാപപരിഹാരം ലംഘനം ചെയ്തവന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്.

---

102. 1 കൊരിന്ത്യർ 15:17
103. റോമർ 4:24-25; 1 കൊരിന്ത്യർ 15:3
104. റോമർ 3:21-26; 5:1, 9

എന്നാൽ സ്ഥിതി നേരെയാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഏകൻ ദൈവംതന്നെയാണ്. അവൻ വില കൊടുക്കുന്നു. ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ. ക്ഷമിക്കാൻ ഒരുക്കവും മനസ്സും ഉള്ളവനായിക്കൊണ്ട്. ഇതാണ് ദൈവം യേശുവിൽ ചെയ്യുന്നത്.

രക്തം ചൊരിയുന്ന ഒരു യാഗം കൂടാതെ കഴിയില്ലേ എന്നു ഞാനും ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാറ്റിനുമുപരി, യേശുവിന്റെ ഭയാനകമായ ക്രൂശുമരണം കൂടാതെ. ക്രൂശീകരണത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പ് ഗെത്ത്ശെമനത്തോട്ടത്തിൽ യേശു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും യാചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭയന്നു വിറച്ച്, അമ്പരന്ന്. എല്ലാം സാധ്യമായ തന്റെ പിതാവിനോട് ക്രൂശ് തനിക്ക് ഒഴിവാക്കിത്തരാൻ കഴിയുമോ എന്ന് അവൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. കഷ്ടതയുടെ പാനപാത്രം തന്നെ കടന്നുപോകേണ്ടതിന്. എന്നാൽ യേശു പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റുന്നു. എതിർക്കാതെ അവൻ അന്യായമായ കുറ്റവിധിയിലേക്കും ക്രൂശിലെ സംഭവങ്ങളിലേക്കും നടന്നുപോകുന്നു.[105]

തോട്ടത്തിലെ വാക്കുകൾ നമ്മുടെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകുന്നു: ക്രൂശും യേശുവിന്റെ മരണവും കൂടാതെ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാഹിതം നിറവേറ്റുക സാധ്യമായിരുന്നില്ല. തീർച്ചയായും, ദൈവത്തിന് എല്ലാം സാധ്യമാണ് – എന്നാൽ രക്ഷയിലേക്ക് അവന് അവന്റേതായ വഴിയുണ്ട്. ഇത് അവന്റെ പ്രപഞ്ചവും അവന്റെ ലോകവുമാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ നിയമങ്ങളും ചട്ടക്കൂടുകളും അവനാണ് നിശ്ചയിക്കുന്നത്. നമുക്ക് ഒരു പകരക്കാരനെ ആവശ്യമായിരുന്നു. മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് നമ്മെയും ജീവനിലേക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു വിമോചകനെ നമുക്ക് ആവശ്യമായിരുന്നു. മരണത്തിന്റെ ശക്തിയെ തോൽപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിമോചകനെ നമുക്ക് ആവശ്യമായിരുന്നു – തന്റെ മരണത്തിലൂടെ. മരണമെന്ന ശത്രുവിന്റെ കോട്ടയിലേക്ക് ഇരച്ചുകയറി ചങ്ങലകളും വാതിലുകളും തകർക്കുന്നവനെ.

ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും യേശുവിന്റെ സ്നേഹവും കഷ്ടതകളെക്കാൾ ശക്തമാണ്. എന്തിനെയാണ് യേശു ഇത്ര അമിതമായി ഭയപ്പെട്ടത്? റോമാക്കാർ ഒരു ക്രൂശിൽ നടത്തുന്ന വധത്തെയോ? തീർച്ചയായും. എന്നാൽ നമ്മുടെ പാപവുമായി താദാത്മ്യപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതിനെയും. നമ്മുടെ പാപം വഹിക്കുന്നതിനെ.

105. മത്തായി 26:36-46; മർക്കൊസ് 14:32; ലൂക്കൊസ് 22:39

താൻതന്നെ അതിന്റെ ഉത്ഭവകാരണവും അതു ചെയ്തവനും ആയിരുന്നതുപോലെ. ഏറ്റവും വലിയതും നമുക്കു സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയാത്തതും അതിലാണ്. ആ ദിവസം ഗൊല്ഗോഥായിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ആരും മനസ്സിലാക്കുകയോ ഊഹിക്കുകപോലുമോ ചെയ്യാത്ത ഒന്ന്. ക്രൂശിൽ ദൈവത്തിന്റെ അതിരില്ലാത്ത സ്നേഹവും വിശുദ്ധിയും, ലോകത്തിന്റെ എണ്ണമറ്റ പാപങ്ങളും, മനുഷ്യരുടെ വെറുപ്പും, അന്ധകാരശക്തികളും പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടുന്നു. യേശു അതു സഹിക്കണം. വഹിക്കുകയും സഹിക്കുകയും വേണം. തന്റെ മരണത്തിലേക്ക് അതിനെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകണം.

ക്രൂശ് കൂടാതെ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാഹിതം സാധ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ഗൊല്ഗോഥായിലെ ഈ അന്ത്യം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല! ചരിത്രത്തിന്റെ വഴിത്തിരിവായ ക്രൂശ് ഒരു വിരോധാഭാസമായി തുടരുന്നു. എന്നാൽ നമുക്ക് അതു ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയും ജ്ഞാനവുമായി തെളിയുന്നു. ഒരിക്കൽക്കൂടി: ഇതാണ് അവന്റെ വഴി.

ഇതു മനുഷ്യരുടെ കണ്ടുപിടിത്തമല്ല. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശ് തകർന്ന ഒരു ലോകത്തിനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തരമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ, യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവർ, ക്രൂശിനെച്ചൊല്ലി ക്ഷമാപണം നടത്തേണ്ടതില്ല. അത് ഇടർച്ചയായി തുടരുന്നു. വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കായി അതിനെ സ്വീകാര്യമായ ഒരു രൂപത്തിലേക്കോ യുക്തിയിലേക്കോ കൊണ്ടുവരാനാവില്ല.

ശാന്തനാക്കപ്പെടാനോ തന്റെ കോപം ശമിപ്പിക്കാനോ ദൈവത്തിന് ഒരു യാഗം ആവശ്യമുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഇങ്ങനെ ഉത്തരം പറയാം: നാം എല്ലാവരും ദൈവക്രോധത്തിൻ കീഴിലാണ്.[106] ദൈവക്രോധം വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;[107] വരാനിരിക്കുന്ന ന്യായവിധിയിൽ അതു പ്രകടമാകുന്നു.[108]

എന്നാൽ ദൈവം കോപിക്കാൻ താമസമുള്ളവനാണ്.[109] അവൻ തന്റെ ക്രോധം അടക്കിനിർത്തുന്നു. അവൻ തിന്മയെ തന്റെമേൽ ഏറ്റെടുക്കുകയും ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്ഷമയ്ക്കു

106. യോഹന്നാൻ 3:36; റോമർ 3:5; എഫെസ്യർ 2:3
107. റോമർ 1:18
108. റോമർ 2:5, 8; 5:9; കൊലൊസ്സ്യർ 3:6; 1 തെസ്സലൊനീക്യർ 1:10
109. പുറപ്പാട് 34:6; സംഖ്യാപുസ്തകം 14:18

വഹിക്കുന്നതിനോടും സഹിക്കുന്നതിനോടും ബന്ധമുണ്ട്. തന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ അനീതി ദൈവംതന്നെ പലപ്പോഴും സഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗൊല്ഗോഥാ അതിന്റെ പാരമ്യമാണ്. അവിടെ ദൈവം തന്റെ ജനത്തിന്റെ പാപം സഹിക്കുന്നു; മനുഷ്യരായ നാം സർവ്വശക്തരായിരുന്നെങ്കിൽ നൽകുമായിരുന്ന ഉത്തരം അവൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ദൈവം മൗനമായിരിക്കുന്നു. ഗെത്ത്ശെമനയിലെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കല്ല, ക്രൂശിലെ യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കാണ് അവൻ ഉത്തരം നൽകുന്നത്: പിതാവേ, ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ; തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്ന് ഇവർ അറിയുന്നില്ല.[110]

ക്രൂശിൽ ദൈവം തന്റെ ക്രോധം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ അതിനെ അടക്കിനിർത്തുന്നു! ദൈവക്രോധം അവസാനിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ് ക്രൂശ്. അവന്റെ ന്യായമായ ക്രോധം ജ്വലിക്കുന്ന സ്ഥലമല്ല, അത് അണഞ്ഞുപോകുന്ന സ്ഥലം. ചെറുത്തുനിൽക്കാതെയുള്ള അവന്റെ സമർപ്പണമാണ് തെളിവ്. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ദൈവമായി.

ഒരു ഇടർച്ച. എന്നാൽ നമുക്ക് ഇതു ക്രോധവും അക്രമവും ഇല്ലാതാകുന്ന ഉരുകിയൊലിക്കലാണ് (കോർ മെൽറ്റ്ഡൗൺ). പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെ രക്തം വാർന്നുപോകൽ.

1986-ൽ ചെർണോബിലിൽ (Chernobyl) ഒരു ആണവ റിയാക്ടർ പൊട്ടിത്തെറിച്ചപ്പോൾ അതിലും വലിയ ഒരു ദുരന്തം ഭീഷണിയായി നിന്നു. ജ്വലിക്കുന്ന റിയാക്ടറിനു താഴെ വെള്ളം നിറഞ്ഞ ഒരു കുളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉരുകിയ വസ്തു അതിലേക്ക് ഒഴുകിയിരുന്നെങ്കിൽ, ഭീമമായ ഒരു നീരാവിസ്ഫോടനം ഇനിയും വളരെയധികം വികിരണം പുറത്തുവിടുമായിരുന്നു. മൂന്നു പുരുഷന്മാർ സ്വമനസ്സാലെ മുന്നോട്ടുവന്നു. വികിരണം നിറഞ്ഞ, വെള്ളം കയറിയ നിലവറയിലേക്ക് അവർ ഇറങ്ങി. വെള്ളം ഒഴുകിപ്പോകേണ്ടതിന് അവിടെ അവർ കൈകൊണ്ടു വാൽവുകൾ തുറന്നു. ജീവനോടെ തിരിച്ചുവരും എന്ന് അവർ കരുതിയില്ല. എന്നിട്ടും അവർ പോയി. യുക്രെയ്നിനുവേണ്ടി, യൂറോപ്പിനുവേണ്ടി. അവരുടെ ഈ ദൗത്യം ദുരന്തം ഒഴിവാക്കി. മൂന്നുപേരും ജീവനോടെ ശേഷിച്ചു.

110. ലൂക്കൊസ് 23:34

അങ്ങനെ, സങ്കല്പിക്കാനാവാത്ത വിധത്തിൽ, ദുരന്തത്തിനു കാരണമായതുതന്നെ യേശു നമുക്കുവേണ്ടി ആയിത്തീർന്നു: പാപം.[111]

നന്മയാൽ ജയിക്കപ്പെട്ട തിന്മ

ക്രിസ്തുവിൽ തിന്മ അവസാനിക്കുന്നു; കാരണം അവൻ അതിനെ തന്റെമേൽ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ തിന്മ സഹിക്കുന്നു. ബലഹീനതയിൽ ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നു.[112] എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ബലഹീനത കൂടുതൽ ശക്തമാണ്.[113] അവന്റെ സ്നേഹത്തെ തിന്മയ്ക്കു കെടുത്തിക്കളയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവൻ നന്മയാൽ തിന്മയെ ജയിച്ചു. ശത്രുസ്നേഹത്തിലൂടെ. അതു കൂടുതൽ ശക്തമായിരുന്നു, അതു ജയിച്ചു! തിന്മ അതിന്റെ സർവ്വശക്തിയോടെ അഴിഞ്ഞാടി; എന്നിട്ടും തോറ്റു. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനിൽ ദൈവത്തിന്റെ കരം നിരപ്പിനായി നീട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിൽ, തന്നെത്തന്നെ യാഗമാക്കുന്ന തന്റെ സ്നേഹത്തിൽ, ദൈവം നമ്മുടെ അക്രമം തന്റെമേൽ ഏറ്റെടുത്തു. വഷളായ, പാപമുള്ള നമ്മുടെ പ്രകൃതത്തിൽനിന്നും അധികാരവും പ്രതികാരവും പകവീട്ടലും രൂപപ്പെടുത്തിയ ഒരു ഹൃദയത്തിൽനിന്നും നമ്മെ വീണ്ടെടുക്കാൻ.

ക്രൂശിൽ ദൈവം രക്ഷിക്കുന്നവനും നിരപ്പിക്കുന്നവനുമായി സന്നിഹിതനാണ്.[114] ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനിൽ. ത്രിയേക ദൈവം – പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് – ക്രൂശിലൂടെ നിത്യരക്ഷ സാധിച്ചു.[115] യേശുവിന്റെ രക്തത്താൽ പാപപരിഹാരം സംഭവിച്ചു. അതു നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ മൂടുന്നു.[116] ക്രൂശിൽ പാപം ഒരു ശക്തിയെന്ന നിലയിൽ മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടു;[117] നമുക്ക് ഒരു പുതിയ ജീവിതം ജീവിക്കാൻ കഴിയേണ്ടതിന്. നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെടുക മാത്രമല്ല, പാപത്തിന്റെ ശക്തി തകർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്. അത് ഇനി നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ആധിപത്യം പുലർത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്.

---

111. 2 കൊരിന്ത്യർ 5:21
112. 2 കൊരിന്ത്യർ 13:4
113. 1 കൊരിന്ത്യർ 1:25
114. 2 കൊരിന്ത്യർ 5:19
115. എബ്രായർ 9:14
116. 1 യോഹന്നാൻ 2:2
117. റോമർ 8:3

ഇതാണ് ക്രൂശിന്റെ നല്ല വാർത്ത. ആവശ്യമായതെല്ലാം ത്രിയേക ദൈവം ക്രൂശിൽ തന്നിൽത്തന്നെ ചെയ്യുന്നു – നമുക്കുവേണ്ടി!

ദൈവത്തിന്റെ അതിരില്ലാത്ത ജ്ഞാനവും ശക്തിയും

ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം അവന്റെ താഴ്മയിൽ വെളിപ്പെടുന്നു. ശുശ്രൂഷിക്കുകയും തന്നെത്തന്നെ നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്നേഹത്തിൽ. ദൈവം ക്രിസ്തുവിൽ ക്രൂശിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ സ്വഭാവത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുകയല്ല. അവൻ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഗൊല്ഗോഥാമുതൽ അവന്റെ സ്നേഹത്തിന് ഒരു രൂപമുണ്ട്: ക്രൂശിന്റെ രൂപം. നന്മ തേടുകയും തന്നെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്നേഹം. ക്രൂശ് അവന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ വെളിപ്പാടാണെങ്കിൽ, ദൈവം എന്നും ഇങ്ങനെതന്നെ ആയിരുന്നു. എന്നും ഇങ്ങനെതന്നെ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ക്രൂശിൽ ദൈവം തന്റെ ജ്ഞാനം കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ഭോഷനായി കാണപ്പെടുന്നു. ക്രൂശിൽ ദൈവം തന്റെ ശക്തി കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ തന്നെത്തന്നെ ശക്തിയില്ലാത്തവനാക്കുന്നു. ക്രൂശിൽ

ദൈവം തന്റെ സൗന്ദര്യം കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ രൂപം വികൃതമാക്കപ്പെടാൻ അവൻ അനുവദിക്കുന്നു. ക്രൂശിൽ ദൈവം തന്റെ സ്നേഹം കാണിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പാപത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളുമായി അവൻ ഒന്നായിത്തീരുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്ന് ഇതിലും അകലെയാകാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല. കൃത്യമായി അവിടേക്കാണ് അവൻ കുനിഞ്ഞിറങ്ങുന്നത്.

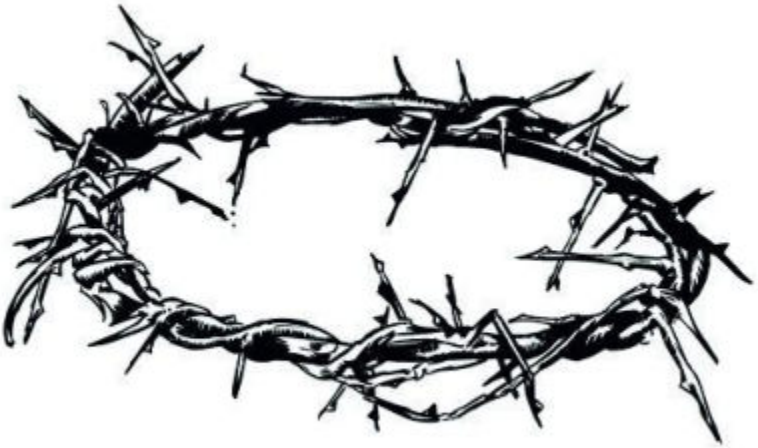
ക്രൂശ് ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാണ്.[118] ഇത് അതിശയകരമാണ്. ദൈവം തന്റെ ശക്തി കാണിക്കുമ്പോൾ, പൗലൊസ് പറയുന്നു, അത് ഇങ്ങനെയാണ് കാണപ്പെടുന്നത്: ദൈവമായതിനാൽ തനിക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ യേശു മാറ്റിവയ്ക്കുന്നു.[119] അവൻ മുറിവേൽക്കാവുന്ന ഒരു മനുഷ്യനായിത്തീരുന്നു. തന്നെ ക്രൂശിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെതന്നെ കുറ്റവും ലജ്ജയും അവൻ തന്റെമേൽ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ശക്തിയെക്കുറിച്ചു നാം ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കാറില്ല. അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികളും ഇതു ഗൗരവമായി എടുത്തിട്ടില്ല.

ശക്തി എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ നാം നിർബന്ധത്തെയും അക്രമത്തെയും കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ അങ്ങനെയാണ് സങ്കല്പിക്കുന്നത്. ക്രൂശ് അതിന്റെ നേർവിപരീതം കാണിക്കുന്നു. ക്രൂശിലെ ദൈവശക്തി നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു അഭ്യർത്ഥനയാണ്. തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ അവന്റെ സ്വഭാവത്തിലൂടെ. തന്നെത്തന്നെ നൽകുന്ന സ്നേഹത്തിലൂടെ.

ബലഹീനതയിൽ അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ബലഹീനത മനുഷ്യരുടെ ബലത്തെക്കാൾ ശക്തമാണ്.[120] ശക്തിയുടെ നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചല്ല, സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമം അനുസരിച്ച്! ശത്രുസ്നേഹത്തിന്റെ നിയമം.

---

118. 1 കൊരിന്ത്യർ 1:18
119. ഫിലിപ്പിയർ 2:6-8
120. 1 കൊരിന്ത്യർ 1:25; 2 കൊരിന്ത്യർ 13:4

ക്രൂശ് നമുക്കു നൽകുന്നത്

മനുഷ്യരായ നമുക്ക് എന്തിനെല്ലാം കഴിയും എന്നു ക്രൂശ് കാണിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനെതിരെയുള്ള നമ്മുടെ മത്സരത്തിൽ, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ബോധപൂർവ്വമോ അബോധപൂർവ്വമോ ആയ അരാജകത്വത്തിൽ.[121] ദൈവത്തിന് ഒരു സ്ഥാനവുമില്ലാത്തിടത്ത്. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ചെറിയ വേഷം മാത്രമുള്ളിടത്ത്. എന്നാൽ ശത്രുക്കളെപ്പോലെ തനിക്കെതിരെ നിൽക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിപ്പോലും, തന്റെ പുത്രനെ മരണത്തിന് ഏല്പിക്കുന്നിടത്തോളം പോകാൻ ദൈവം ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിൽനിന്ന് ഒരുക്കമാണ്.[122] ശത്രുതയെ നിരപ്പും സമാധാനവുമാക്കി മാറ്റാൻ.

മരണത്തിൽനിന്നും പാപത്തിൽനിന്നും നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കാൻ പാപമില്ലാത്ത ഏകൻ മരിക്കുകയും വീണ്ടും ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തു ചെയ്തതു ദൈവം നമ്മിലേക്കു പകരുന്നു. അവന്റെ മരണം

121. 1 യോഹന്നാൻ 2:15-17; 3:4
122. റോമർ 5:6-10

നമ്മുടെ മരണമാണ്; അവന്റെ പുനരുത്ഥാനം നമ്മുടേതും. അവനോടൊപ്പം നാം മരിക്കുകയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു![123] ക്രൂശിൽ അവൻ നമ്മോട് ഒന്നായിത്തീർന്നു. നാം ക്രിസ്തുവിനോട് ഏകീഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവന്റെ മരണം നമ്മുടെ മരണമാണ്. പാപമുള്ളതും പരാജയപ്പെട്ടതുമായ നമ്മുടെ പഴയ ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യം. അവന്റെ പുനരുത്ഥാനം നമ്മുടെ പുനരുത്ഥാനമാണ്. ആത്മീയ മരണത്തിൽനിന്ന്[124] പുതിയ, നിത്യമായ ജീവനിലേക്ക് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു പുതിയ തുടക്കം ക്രൂശിലൂടെ, ക്രിസ്തുവിലൂടെ മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ.

ദൈവം പാപത്തെയും തിന്മയെയും ലോകത്തിൽനിന്ന് ഇല്ലാതാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, മനുഷ്യരെ ലോകത്തിൽനിന്ന് ഇല്ലാതാക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നു. കാരണം, വേർതിരിച്ചു ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്തു നീക്കാവുന്ന നമ്മുടെ ഒരു ഭാഗമല്ല പാപം. നാം അടിമുടി പാപികളാണ്. എന്നാൽ പാപിയുടെ മരണം ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല![125] അവന്റെ മരണത്തിൽ ദൈവമില്ലാതിരുന്ന നമ്മുടെ പഴയ ജീവിതം മരിച്ചു. അവന്റെ മരണത്തിൽ അടക്കപ്പെട്ടു. പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്കു നാം ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ക്രൂശ്, ഒരു ഭോഷത്വം

ക്രൂശിങ്കൽ മനുഷ്യർ രണ്ടായി പിരിയുന്നു. ചിലർക്ക് അതു ഭോഷത്വമാണ്. ക്രൂശിൽ വേദനയോടെ മരിക്കുന്ന ഒരു ലോകരക്ഷകനു ദൈവരാജ്യമോ രക്ഷയോ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയില്ല. തങ്ങളുടെ സ്ഥാപകൻ അപമാനകരമായി ജീവിതത്തിൽനിന്നു വിടവാങ്ങി എന്നതിന്റെ പേരിൽ ലോകത്തിലെ ഒരു മതവും അവനെ ആഘോഷിക്കുന്നില്ല.

എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അത് ഏറ്റവും വലിയതാണ്: ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയും ജ്ഞാനവും. അവർക്കു ക്രൂശ് എന്നാൽ രക്ഷ, നിരപ്പ്, ക്ഷമ, സ്വാതന്ത്ര്യം.[126] ക്രൂശിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ തിരിച്ചറിവ് മനുഷ്യനിൽ ഉളവാക്കാൻ ദൈവത്തിനു മാത്രമേ കഴിയൂ.

123. റോമർ 6:1-14; എഫെസ്യർ 2:1-10; കൊലൊസ്സ്യർ 2:11-14; 3:1-4
124. ലൂക്കൊസ് 15:32
125. യെഹെസ്കേൽ 18:23, 32
126. 1 കൊരിന്ത്യർ 1:18, 23-24

ഇടർച്ചയായ ക്രൂശില്ലാതെ സുവിശേഷം നല്ല സന്ദേശമല്ല. ക്രൂശോടുകൂടെ മാത്രമേ അതു രക്ഷയ്ക്കുള്ള ദൈവശക്തിയാകുന്നുള്ളൂ. രക്ഷിക്കാൻ. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവൻ മാത്രമാണ് ദൈവത്തിൽനിന്നു നമുക്കു ജ്ഞാനവും നീതിയും വിശുദ്ധിയും വീണ്ടെടുപ്പും ആയിത്തീരുന്നത്![127] ഒരു മരണത്തിലൂടെ, ഒരു പരസ്യമായ വധത്തിലൂടെ, വലിയ രക്ഷ സാധിക്കുക എന്നതാണ് ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം:

- വിജയവും വിമോചനവും, ഒരു അധികാരമാറ്റം[128]
- പാപപരിഹാരം[129]
- നിരപ്പ്[130]
- ക്ഷമ[131]
- നിത്യജീവൻ[132]
- മറുവില[133]
- വീണ്ടെടുപ്പ്[134]
- സൗഖ്യം[135]
- സ്നേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവ്[136]
- മാതൃക[137]
- ഐക്യം[138]

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ചിലപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം ഗ്രഹിക്കാനാവാത്തവിധം ഉന്നതമാണ്. ക്രൂശിനെക്കുറിച്ച് അവർ എന്തു മനസ്സിലാക്കുന്നു, എന്തു വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നതല്ല നിർണ്ണായകം. ക്രൂശിലൂടെ ലോകത്തിനു രക്ഷ നൽകുന്ന ദൈവത്തിൽ അവർ

---

127. 1 കൊരിന്ത്യർ 1:30
128. പ്രവൃത്തികൾ 26:18; കൊലൊസ്സ്യർ 1:12-13; 2:15; എബ്രായർ 2:14-15
129. റോമർ 3:24-26; 8:3, 32-34; ഗലാത്യർ 3:13; എഫെസ്യർ 5:2; എബ്രായർ 2:17; 1 യോഹന്നാൻ 2:2; 4:10
130. റോമർ 5:10; 2 കൊരിന്ത്യർ 5:18-20; കൊലൊസ്സ്യർ 1:20-22
131. പ്രവൃത്തികൾ 2:38; എഫെസ്യർ 1:7; എബ്രായർ 10:18
132. യോഹന്നാൻ 3:14-16; 6:51-56
133. മത്തായി 20:28; മർക്കൊസ് 10:45; പ്രവൃത്തികൾ 20:28; 1 കൊരിന്ത്യർ 6:20; 1 തിമൊഥെയൊസ് 2:5-6
134. എഫെസ്യർ 1:7; 5:25; തീത്തൊസ് 2:14; എബ്രായർ 9:12; 1 പത്രൊസ് 1:18-19; വെളിപ്പാട് 1:5-6; 5:9
135. യെശയ്യാവ് 53:5; 61:1; ലൂക്കൊസ് 4:18-19, 23
136. യോഹന്നാൻ 3:14-16; 10:11; 15:13; ഗലാത്യർ 2:20; 1 യോഹന്നാൻ 3:16; 4:10
137. എഫെസ്യർ 5:2; ഫിലിപ്പിയർ 2:5-11; 3:10-11; 1 പത്രൊസ് 2:21-24; 1 യോഹന്നാൻ 3:16
138. യോഹന്നാൻ 11:52; 12:24; എഫെസ്യർ 2:16

ആശ്രയിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഏറെ പ്രധാനം. അറിവല്ല രക്ഷിക്കുന്നത്; അവിടെ ഒരുവൻ നമുക്കുവേണ്ടി സകലവും നേരെയാക്കി എന്ന വിശ്വാസമാണ്.

ക്രൂശിൽ നമ്മെ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദൈവത്തിൽ താങ്കൾ ആശ്രയിക്കുന്നുണ്ടോ?

വീട്ടിലേക്കു മടക്കം

ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും. അവന് എല്ലാം മാറുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട പുത്രനായും നഷ്ടപ്പെട്ട പുത്രിയായും സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവ് അവനെ തന്റെ കരങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഓരോരുത്തരും ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനോ പുത്രിയോ ആയിത്തീരുന്നു.[139] ക്രൂശിനപ്പുറം പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ വലിയ സമ്പത്തു കാത്തിരിക്കുന്നു.[140] തന്റെ പുത്രനോടുകൂടെ അവൻ നമുക്കു സകലവും നൽകും.[141] ക്രൂശിലൂടെ യേശു നമ്മെ ദൈവത്തിലേക്കു തിരികെ നയിക്കുന്നു.[142] അവന്റെ പിതൃഹൃദയത്തിലേക്കു തിരികെ.[143] അവന്റെ കൂട്ടായ്മയിലേക്കു തിരികെ.[144]

സ്വമനസ്സാലെ അവൻ നമ്മുടെ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു. എല്ലാ അനന്തരഫലങ്ങളോടുംകൂടെ. കാരണം, നമ്മുടെ പാപത്തിന്റെ കൂലി, അതിന്റെ ഫലം, മരണമാണ്.[145] അങ്ങനെ നീതിമാൻ നീതികെട്ടവർക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു. നമ്മുടെ പകരക്കാരനായി.

താങ്കൾ വീട്ടിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞുവോ? ഇനിയും മടിച്ചുനിൽക്കുകയാണോ? പിതാവ് ഓരോ ദിവസവും താങ്കൾക്കായി വഴിനോക്കിയിരിക്കുന്നു. അവൻ താങ്കളെ കാത്തിരിക്കുന്നു!

---

139. റോമർ 8:14, 19, 29; ഗലാത്യർ 4:6
140. 2 കൊരിന്ത്യർ 8:9
141. റോമർ 8:32
142. എബ്രായർ 10:19-22; 1 പത്രൊസ് 3:18
143. ലൂക്കൊസ് 15:11-24; എഫെസ്യർ 2:13, 18
144. 1 യോഹന്നാൻ 1:3-4, 7
145. റോമർ 6:23

ദൈവകൃപയുടെ സുവിശേഷം

നാം എല്ലാവരും പാപികളാണ് എന്ന് ഇത്ര കൂടെക്കൂടെ വായിക്കുന്നതു താങ്കൾക്ക് ഇനിയും സഹിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ? അതിൽ രോഷം തോന്നുന്നതു ന്യായമല്ലേ? എന്നെ വിശ്വസിക്കുക: നമ്മെ ഇകഴ്ത്തിപ്പറയുകയല്ല ഉദ്ദേശ്യം. ഈ രോഗനിർണ്ണയം നടത്തുന്നതു ബൈബിളാണ്. അതു സത്യം പറയുന്നു. ആ സത്യം നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നു.

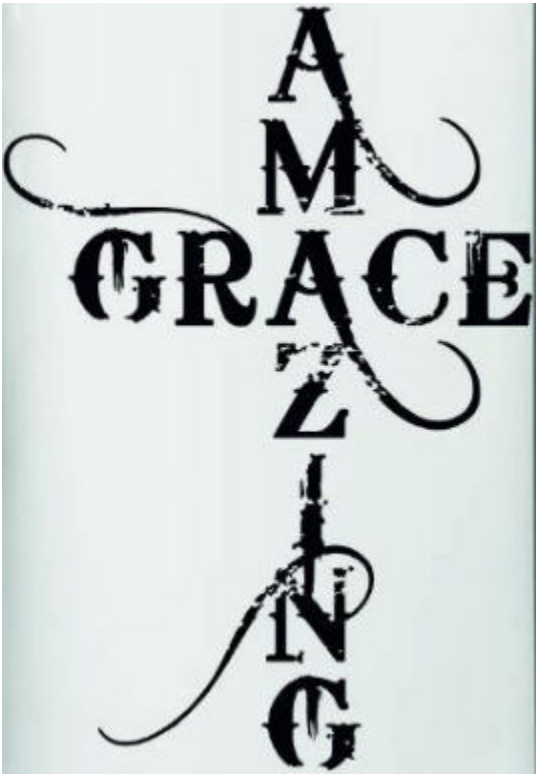
താൻ ഒരു പാപിയാണെന്നു തിരിച്ചറിയുകയും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഇതാണ്: നാം എല്ലാം അടിമുടി കുളമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതു നന്നാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒരു പോംവഴിയുമില്ല. നമ്മുടെ സ്ഥിതി ഗുരുതരമാണ്. നാം മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുകയില്ല. നമ്മുടെ സ്ഥിതിയിൽനിന്നു നമ്മെ മോചിപ്പിക്കാൻ ഗൊല്ഗോഥായിലെ ക്രൂശും യേശുവിന്റെ ഭയാനകമായ മരണവും ആവശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ, നമ്മുടെ സ്ഥിതി എത്ര മാരകമായിരിക്കണം എന്നു നമുക്ക് അല്പം ഊഹിക്കാം. ഞാൻ താങ്കൾക്ക് ഉറപ്പുതരുന്നു: രക്ഷകനെ പരിചയപ്പെട്ടശേഷം മാത്രമേ താങ്കൾ ഇതു ഗ്രഹിക്കുകയുള്ളൂ. താങ്കൾ സുരക്ഷിതമായ ഭാഗത്ത് എത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ.

മഞ്ഞുറഞ്ഞ ബോഡൻ തടാകത്തിനു (Bodensee) മുകളിലൂടെ കുതിരപ്പുറത്തു സഞ്ചരിച്ച കുതിരക്കാരന്റെ കഥ ഒരുപക്ഷേ താങ്കൾക്ക് അറിയാമായിരിക്കും. അയാൾ അത് അറിയാതെയാണ് സഞ്ചരിച്ചത്.[146] തടാകത്തിന്റെ മറുകരയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, അയാൾ എവിടെനിന്നാണ് വന്നതെന്ന് ആളുകൾ അയാളോടു പറഞ്ഞു. ഭയന്നുവിറച്ച് അയാൾ തളർന്നുവീണു. ഉറഞ്ഞ തടാകത്തിനു മുകളിലെ മരണഭീഷണി അയാൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഒരു മനുഷ്യനു സ്വർഗ്ഗം തുറക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ കൃപ അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രകാശിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴുള്ള അവസ്ഥ കൃത്യമായി ഇതുതന്നെയാണ്. കൃപയാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു![147] എന്ന വാക്കുകൾ അവൻ കേൾക്കുമ്പോൾ. ഒരാൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി സ്വയം ചോദിക്കുന്നു: ഞാൻ എവിടെയായിരുന്നു? ഒരു അഗാധഗർത്തത്തിനു

146. ഗുസ്താവ് ഷ്വാബ് (Gustav Schwab) എഴുതിയ “Der Reiter und der Bodensee” എന്ന കഥാകാവ്യത്തെ (1826) ആധാരമാക്കി.
147. എഫെസ്യർ 2:1-10

മുകളിൽ! മാരകമായ അപകടത്തിൽ. എനിക്കു ചെയ്യാമായിരുന്നതിൽ ഏറ്റവും ബുദ്ധിശൂന്യമായ കാര്യം. ഞാൻ നാശത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ ഞാൻ സുരക്ഷിതനാണ്. താങ്കൾ ചോദിക്കും: നാം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇത്ര വലിയ അപകടത്തിലാണോ ജീവിക്കുന്നത്? അതേ, നാം മരണത്തിന്റെ വാതിൽപ്പടിയിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്; നാശത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടവരായി.

രക്ഷയുണ്ട്: നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനെ നോക്കുക! ആ ക്രൂശിൽ! താങ്കളുടെ പാപങ്ങൾ ചുമത്തപ്പെട്ടവനായി. നഷ്ടപ്പെട്ട, നഷ്ടമാക്കിക്കളഞ്ഞ നമ്മുടെ ജീവിതം ക്രിസ്തുവിൽ ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടു. നാം അതിൽനിന്നു മുക്തരാകേണ്ടതിന്. ഈ വാർത്ത കേട്ടിട്ടും ഉള്ളുലയാത്തവൻ ദൈവവചനം ഇനിയും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. നഷ്ടപ്പെട്ടവനല്ല, രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനാണ് താൻ ഒരു പാപിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ കൃപ അപ്രതീക്ഷിതമായി ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു കടന്നുവരുമ്പോൾ, താൻ ഒരു പാപിയാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് രക്ഷയുടെ സന്തോഷമായി മാറുന്നു.

നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യവും ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നു![148] ഒരുപക്ഷേ ഈ ഗാനം താങ്കൾക്ക് അറിയാമായിരിക്കും; അതിന്റെ ഈണം താങ്കൾക്ക് ഇഷ്ടവുമായിരിക്കും. എന്നാൽ നമ്മുടെ വിഷയം കൃത്യമായി പറയുന്ന അതിലെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:

Amazing Grace how sweet the sound! That saved a wretch like me! I once was lost, but now am found; Was blind but now I see.

അത്ഭുതകൃപ, എത്ര മധുരമാണ് അതിന്റെ നാദം; എന്നെപ്പോലൊരു നികൃഷ്ടനെ അതു രക്ഷിച്ചു! ഒരിക്കൽ ഞാൻ നഷ്ടപ്പെട്ടവനായിരുന്നു,

148. യോഹന്നാൻ 8:32

ഇപ്പോൾ കണ്ടെത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കുരുടനായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ഞാൻ കാണുന്നു.

ഇത് ആ ഗാനത്തിന്റെ ഒന്നാം ചരണമാണ്. ക്രിസ്തുവിനെ തന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനായി കണ്ടെത്തിയ, മുമ്പ് അടിമവ്യാപാരിയായിരുന്ന ഒരാളാണ് ഈ ഗാനം രചിച്ചത് (ജോൺ ന്യൂട്ടൺ, John Newton, 1779). അല്ലെങ്കിൽ, കൂടുതൽ ശരിയായി പറഞ്ഞാൽ, ക്രിസ്തു കണ്ടെത്തിയ ഒരാൾ.

ആദിമുതൽ അന്ത്യംവരെ കൃപ

യേശു കൃപയുടെ വാക്കുകൾ സംസാരിച്ചു.[149] കുറ്റം വിധിക്കുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വാക്കുകളല്ല. എഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയും ധൈര്യം പകരുകയും ക്ഷമ നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന വാക്കുകൾ. അതുകൊണ്ട് സുവിശേഷം കൃപയുടെ നല്ല സന്ദേശമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമാകാൻ കഴിയില്ല.[150] നാം അവനു പുറംതിരിഞ്ഞു നിന്നിട്ടും, നിത്യനായവൻ മനുഷ്യരായ നമ്മിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്ന് നമ്മിലേക്കു തിരിയുന്നതാണ് കൃപ. നിർബന്ധിച്ചു വാങ്ങാൻ കഴിയാത്തതും സൗജന്യമായും മനസ്സോടെയും നൽകപ്പെടുന്നതുമായ കൃപ.

കൃപ നമ്മെ രക്ഷിച്ചു. ദൈവത്തിനു മുമ്പിൽ വയ്ക്കാൻ നമുക്ക് ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു. കാരണം, ഒരു നഷ്ടപരിഹാരവും ചെയ്യാൻ നമുക്കു കഴിവില്ല. നാം ആരാണെന്ന് ഉൾക്കൊണ്ട് അംഗീകരിക്കാൻ മാത്രമേ നമുക്കു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ദൈവം ആരാണെന്നും. ദൈവത്തിന്റെ നീതി അംഗീകരിക്കുക എന്നാൽ നാം നീതിമാന്മാരല്ല എന്നാണ് അർത്ഥം.

ദൈവം നീതിയുള്ള ന്യായാധിപനാണ്.[151] നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ നിയമവ്യവസ്ഥയിൽ ന്യായാധിപന്മാർ നിയമലംഘനങ്ങളെ കുറ്റം വിധിക്കുകയും നിയമങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശിക്ഷകളും നടപടികളും വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ നേരിട്ടു ന്യായാധിപനെതിരെയല്ല. ദൈവത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അങ്ങനെയല്ല:

---

149. ലൂക്കൊസ് 4:22
150. പ്രവൃത്തികൾ 20:24
151. പ്രവൃത്തികൾ 10:42; 17:31; റോമർ 2:3, 16; 3:6; 14:10; 2 തിമൊഥെയൊസ് 4:1; എബ്രായർ 10:30; 1 പത്രൊസ് 1:17; 4:5; വെളിപ്പാട് 11:18; 20:12

നമ്മുടെ ന്യായാധിപൻകൂടിയായ നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവിനെതിരെ – അവനെതിരെയാണ് – നാം കുറ്റക്കാരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്.[152] നാം എന്താണ് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടത്?[153]

എന്നാൽ കുറ്റവിധി ഒഴിവാക്കാൻ സകലവും ചെയ്തതു ന്യായാധിപൻതന്നെയാണ്.[154] തന്റെ സ്നേഹത്തിലും രക്ഷിക്കുന്ന നീതിയിലും അവൻ യേശുവിൽ നമ്മെ കണ്ടുമുട്ടി. അവന്റെ ജീവിതത്തിലും അവന്റെ മരണത്തിലും. ക്രൂശിലെ അവന്റെ യാഗം – യേശുവിന്റെ രക്തം – നമ്മുടെ പാപത്തെ എന്നേക്കുമായി മൂടുന്നു.[155] സുവിശേഷം തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്വീകരിക്കുകയും, ദൈവം തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്തതു വിശ്വസിക്കുകയും[156] ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും ഇതു ബാധകമാണ്.[157]

ഇതാണ് ദൈവത്തിന്റെ കൃപ.[158] നീതിയുള്ള ഒരു കുറ്റവിധി നമ്മിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ. മറ്റൊരുവൻ നമുക്കു പകരം നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട്. അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെയും പാപമുള്ള നമ്മുടെ അസ്തിത്വത്തെയും തന്റെ മരണത്തിലേക്കു വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു.[159]

നാം അർഹിക്കാത്ത എന്തെങ്കിലും ദാനമായി ലഭിക്കുന്നതും കൃപയാണ്. നാം അർഹിക്കാതെതന്നെ നമുക്ക് ഇനിയും എത്രയോ എത്രയോ അധികം നൽകുന്ന ഒരു കൃപ.[160] ഇവനാണ് ആ ദൈവം,[161] കൃപയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നവൻ.[162]

കൃപയുടെ സുവിശേഷം എല്ലാ മതങ്ങളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. ക്രിസ്തീയമതത്തിൽനിന്നുപോലും. കൃപ എല്ലാ മതത്തിന്റെയും അന്ത്യമാണ്. നന്മ ചെയ്യാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നിടത്ത്. രക്ഷയോ

---

152. റോമർ 3:23
153. ലൂക്കൊസ് 18:13
154. യോഹന്നാൻ 3:17
155. 1 യോഹന്നാൻ 1:7; വെളിപ്പാട് 1:5-6; 5:9-10; എബ്രായർ 9:12-15
156. റോമർ 1:16
157. റോമർ 5:8-10
158. യോഹന്നാൻ 1:14-17; റോമർ 5:9, 15; 2 കൊരിന്ത്യർ 8:9; എഫെസ്യർ 1:7; 2:5, 13; തീത്തൊസ് 2:11
159. 1 തെസ്സലൊനീക്യർ 5:10; തീത്തൊസ് 2:14; 1 യോഹന്നാൻ 2:2; 3:16; 4:10; 1 പത്രൊസ് 2:24; 3:18
160. ലൂക്കൊസ് 15:22; എഫെസ്യർ 2:7
161. 1 പത്രൊസ് 5:10
162. മീഖാ 7:18

നിത്യജീവനോ പ്രതിഫലമായി ലഭിക്കാൻവേണ്ടി നേട്ടങ്ങൾ കാഴ്ചവയ്ക്കാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നിടത്ത്. യേശുവിൽ ഈ നേട്ടം നമുക്കുവേണ്ടി നിറവേറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യേശുവിൽ സകലവും നമുക്കു ദാനമായി നൽകപ്പെടുന്നു. നമുക്കു സ്വയം അതു സാധിക്കാൻ കഴിയില്ല. കൃപ സൗജന്യമാണ്; അതു സ്വതന്ത്രമാണ്, അത് അർഹിച്ചു നേടാൻ കഴിയില്ല. ചിലർക്ക് അവരുടെ സ്വന്തം അഹങ്കാരം – പലപ്പോഴും അവർ അറിയാത്ത അഹങ്കാരം – തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നു. ഈ വലിയ കൃപാദാനം വിശ്വാസത്തോടെ സ്വീകരിക്കുക പ്രയാസമാണ്. നേട്ടത്തിന്റെ തത്ത്വം നമ്മിൽ ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിയിരിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ കൃപ സ്വീകരിക്കുകയും ഇനി തന്നിലും തന്റെ നേട്ടങ്ങളിലും ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അത് ഒരു മുന്നേറ്റമാണ്, ഒരു വിമോചനമാണ്. താൻ ചെയ്ത നന്മകളുടെ പേരിൽ ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും മുമ്പിൽ അവകാശം പറയാതിരിക്കുമ്പോഴും.

> സുവിശേഷം മറ്റൊന്നുമായും തെറ്റിദ്ധരിക്കാനാവാത്തതാണ്. അത് ഇടർച്ചയാണ്. എല്ലാ മതങ്ങൾക്കും രക്ഷാവാദാനങ്ങൾക്കും വിപരീതം. അതു വിളംബരം ചെയ്യുന്നു: എല്ലാവരും പാപികളാണ്. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ഒരുവനാണ് നമ്മുടെ രക്ഷ. വീണ്ടെടുപ്പ് അർഹിക്കാത്ത കൃപാദാനമായി മാത്രമേയുള്ളൂ. സൗജന്യമായി. ഇതാണ് ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം.

ഒരു മനുഷ്യൻ ആദ്യമായി ദൈവത്തോടു കൃപ യാചിക്കുന്ന നിമിഷത്തിൽ മാത്രമല്ല അവനു കൃപ ലഭിക്കുന്നത്. അന്നുമുതൽ തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ മണിക്കൂറിലും കൃപ അവനെ പിന്തുടരുന്നു. കൃപ ക്രിസ്തീയതയുടെ മുഖമുദ്രയാണ്. അതില്ലാതെ ഒന്നും നടക്കില്ല. യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്ന ജീവിതത്തെ കൃപ എല്ലാ വശത്തുനിന്നും നിറയ്ക്കുകയും വലയം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. കൃപ നമ്മെ വഹിക്കുന്നു. ഒരു നിയമത്തിന്റെയോ അടിമകളെക്കൊണ്ടു പണിയെടുപ്പിക്കുന്നവന്റെയോ ആവശ്യങ്ങളല്ല. കൃപ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല, അതു തന്നെത്തന്നെ നൽകുന്നു. യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്ന ജീവിതം കൃപയിൽനിന്നാണ് മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. ദാനം ലഭിച്ചവരായി, നിരന്തരം സ്വീകരിക്കുന്നവരായി. ഈ ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കവും അവസാനദിവസവും കൃപ വലയം ചെയ്യുന്നു. അതില്ലാതെ വിശ്വസ്തതയും അനുഗമനവും ചിന്തിക്കാനാവില്ല.

ദൈവം സ്നേഹം ആകുന്നു

ആരുടെ സ്വഭാവം മുഴുവനും സ്നേഹമാണ് എന്നു പറയാൻ കഴിയും? സമൂലവും നിസ്വാർത്ഥവും തന്നെത്തന്നെ യാഗമാക്കുന്നതുമായ സ്നേഹം. അങ്ങനെയുള്ള ഒരാളെ താങ്കൾ കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടില്ല – നല്ലവരും മാതൃകാപരവുമായ സഹമനുഷ്യരെ ഞാൻ അറിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും.

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇതു പറയുന്നത്. അതീന്ദ്രിയവും ലോകാതീതവും നിത്യവുമായ ഈ സ്നേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ട് എന്നതിന്റെ തെളിവ് യേശുവിൽ നമുക്കുണ്ട്. അതു നമ്മുടെ ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി എന്നതിന്റെയും. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ദൈവത്തെ അറിയാൻ നാം അർഹരാണോ?

ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെക്കുറിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞത്. അവൻ കൃപയുള്ളവനാണ്. നമ്മുടെ രക്ഷ എന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ഗുണം! എന്നാൽ അവൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് കൃപയുള്ളവനായിരിക്കുന്നത്? കാരണം, അവൻ സ്നേഹത്തിന്റെ

മൂർത്തരൂപമാണ്.[163] കൃപയുടെ ഉറവിടം അവന്റെ സ്നേഹമാണ്; അത് ഒരു നദിപോലെ നമ്മിലേക്ക് ഒഴുകുന്നു; ഏറ്റവും ആഴമുള്ള ബിന്ദുവിൽ എത്തുമ്പോൾ മാത്രമേ അതു നിൽക്കുന്നുള്ളൂ.

അവൻ എന്നും സ്നേഹമായിരുന്നു. സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ സ്നേഹത്തിന് ഒരു മറുവശം വേണം. പ്രപഞ്ചം ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പേ പിതാവ് പുത്രനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു.[164] പരസ്പരം തിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന നിത്യസ്നേഹത്തിൽ പിതാവും പുത്രനും ആത്മാവും ഉണ്ടായിരുന്നു – ത്രിയേക ദൈവം. ആരംഭമില്ലാതെ. അവൻ ഏകാകിയോ ഒറ്റയ്ക്കോ ആയിരുന്നില്ല. നമുക്കു ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നതിലും അധികവും വലിയവനുമാണ് അവൻ. അവന്റെ സ്നേഹവും അങ്ങനെതന്നെ.

ഒരു മനുഷ്യന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം, താൻ സ്നേഹിക്കുന്നവനുവേണ്ടി എന്തു ത്യജിക്കാൻ അവൻ ഒരുക്കമാണ് എന്നതിനാൽ അളക്കാം എന്നു നാം കരുതുന്നുവെങ്കിൽ, സുവിശേഷത്തിന്റെ കഥയിൽ പ്രകടമാകുന്ന സ്നേഹം താരതമ്യമില്ലാത്തതാണ്. അഗാധമായ സ്നേഹത്താൽ അങ്ങേയറ്റംവരെ പോകാൻ ഒരുക്കമായിരുന്ന ഒരു ദൈവത്തിന്റെ കഥയാണ് അത്. തങ്ങളെത്തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുക്കളാക്കിയിരുന്ന മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കാനും പുനഃസ്ഥാപിക്കാനും.

നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ പരിശുദ്ധനായ ദൈവം അങ്ങേയറ്റംവരെ പോയി. പുത്രൻ നമ്മുടെ പാപം വഹിച്ചു.[165] പാപത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദൈവത്താൽ കൈവിടപ്പെടൽ അവൻ അനുഭവിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് യേശു ക്രൂശിൽ നിലവിളിച്ചത്: എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങ് എന്നെ കൈവിട്ടത് എന്ത്?[166] ഇതിലും അപ്പുറം പോകാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയില്ല. ഗൊല്ഗോഥായിൽ നൽകിയതിലും അധികം നൽകാൻ അവനു കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ക്രൂശ് ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ വെളിപ്പാടാകുന്നത്. ഇതിലും അധികം നൽകുന്ന ഒരു

163. 1 യോഹന്നാൻ 4:7-11
164. യോഹന്നാൻ 17:24
165. 2 കൊരിന്ത്യർ 5:21
166. മർക്കൊസ് 15:34

സ്നേഹിക്കുന്നവനെക്കുറിച്ച് ഒരു കഥയും പറയുന്നില്ല. അതും അത് അർഹിക്കാത്ത മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി.[167]

ഈ സ്നേഹം എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം, എങ്ങനെ വിശദീകരിക്കാം? നമ്മുടെ സമൂഹം ഈ വാക്കു കൂടെക്കൂടെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിന്റെ വില കളയുംവിധം. എന്നാൽ അതുകൊണ്ട് സമൂഹം കൃത്യമായി എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? ഓരോരുത്തരെയും അവർ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ സ്വീകരിക്കുന്ന സ്നേഹം. ഉപാധികളില്ലാതെ. ന്യായം വിധിക്കാത്ത, കുറ്റം വിധിക്കാത്ത സ്നേഹം. എല്ലാം സഹിച്ചുപോകുന്ന, ഐക്യം തേടുന്ന സ്നേഹം. ഒരു പ്രതീക്ഷയുമില്ലാത്തത്. കാല്പനികവും വികാരതരളവുമായത്.

ഈ വിവരണം ബൈബിളിലെ സ്നേഹസങ്കല്പവുമായി ഒത്തുപോകുന്നുണ്ടോ?

അങ്ങനെയാണെന്നു നമുക്കു സങ്കല്പിക്കാം. മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ദൈവം സഹിച്ചുപോകും. വിമർശിക്കുകയോ ന്യായം വിധിക്കുകയോ ചെയ്യില്ല. അത് എവിടെ ചെന്ന് അവസാനിക്കും? അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്നേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ എത്രമാത്രം സ്നേഹപൂർണ്ണമാണ്?

നാം ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവസ്നേഹം നമ്മെ സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവൻ നാം പാപികളാണ് എന്നതു മറന്നുപോകുന്നു. ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെയും നമുക്ക് ഏറ്റവും നല്ലതുപോലെയുമല്ല ഇന്നു നാം ജീവിക്കുന്നത് എന്നതും മറന്നുപോകുന്നു. മാതാപിതാക്കളുടെ സ്ഥാനത്തു താങ്കളെത്തന്നെ സങ്കല്പിച്ചുനോക്കുക. ഒരുപക്ഷേ താങ്കൾ ഒരു അമ്മയോ അപ്പനോ ആയിരിക്കാം. താങ്കളുടെ കുഞ്ഞ് വളർന്നു മുതിർന്ന ഒരാളായി എന്നു സങ്കല്പിക്കുക. അതു നല്ലതല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. തനിക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ദോഷം വരുത്തുന്ന കാര്യങ്ങൾ. കൂടാതെ, താങ്കളുമായുള്ള ബന്ധം അതു വിച്ഛേദിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു താങ്കളെ വെറുക്കുകയും താങ്കളുടെമേൽ അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത കുറ്റങ്ങൾ ആരോപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതു താങ്കളുടെ കുഞ്ഞായിത്തന്നെ തുടരുന്നു. താങ്കൾ അതിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതു നിർത്തുന്നില്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ ജീവിതത്തിലെ തിന്മയെ താങ്കൾ തള്ളിക്കളയുന്നു. കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയായതിൽ

167. റോമർ 5:8

താങ്കൾക്കു കോപവും ദുഃഖവുമുണ്ട്. മോശമായതിനെ താങ്കൾ ഒരിക്കലും ശരിവയ്ക്കില്ല. നമ്മുടെ മാനുഷിക അനുഭവത്തിൽപ്പോലും സ്നേഹവും തിരസ്കരണവും എങ്ങനെയോ ഒന്നിച്ചുപോകുന്നവയാണ്. തിന്മയെ തള്ളിക്കളയുകയും കുറ്റം വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു സ്നേഹമാണ്.

നാം ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ തുടരാൻവേണ്ടി, നാം ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവം നമ്മെ സ്വീകരിക്കണം എന്നു നമുക്കു പറയാമോ? മറ്റുള്ളവർ അതുമൂലം കഷ്ടപ്പെടുകയോ ദോഷം അനുഭവിക്കുകയോ ചെയ്താലും നമ്മുടെ ജീവിതശൈലി ദൈവം യഥാർത്ഥത്തിൽ അംഗീകരിക്കണമോ?

പരിമിതരും പല കാര്യങ്ങളിലും സ്വതന്ത്രരല്ലാത്തവരുമായ മനുഷ്യരെന്ന നിലയിൽ, സമാധാനവും നീതിയും സാധാരണമായിരിക്കുന്ന ഒരു ലോകത്തിനായി നാം കൊതിക്കുന്നു. ഭൂമിയെയും മനുഷ്യരെയും സൃഷ്ടിച്ചവൻ അതിനായി എത്രമാത്രം കൊതിക്കുന്നുണ്ടാകും എന്നാണ് നാം കരുതുന്നത്? വെറുപ്പിലും അനീതിയിലും, തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരുടെമേൽ പാപം വരുത്തുന്ന അക്രമത്തിലും ദുരിതത്തിലും ദൈവം കോപിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൻ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു ദൈവമായിരിക്കുകയില്ല. ഒരു പങ്കുമില്ലാത്ത ഒരു കാഴ്ചക്കാരൻ മാത്രം. ദൈവം പാപത്തെ, മനുഷ്യരുടെ തിന്മയെ, കുറ്റം വിധിക്കുകയും ന്യായം വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൻ അതിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ന്യായീകരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരിക്കും. പാപത്തിന്റെ വിനാശകരമായ ശക്തിയോടുള്ള അവന്റെ പ്രതികരണം എന്നും ക്രോധവും ന്യായവിധിയുമായിരിക്കും.

ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം ഒരു വിശുദ്ധ സ്നേഹമാണ്. നാം പലപ്പോഴും സ്നേഹം എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽനിന്ന് അതു വ്യത്യസ്തമാണ്. അതു ദിവ്യവും അതിരില്ലാത്തതും ഉപാധികളില്ലാത്തതുമാണ്. അതു നിർമ്മലമാണ്. നിഷ്ക്രിയമോ കാല്പനികമോ വികാരതരളമോ ആയ സ്നേഹമല്ല; ദൃഢനിശ്ചയമുള്ള, രക്ഷിക്കുന്ന സ്നേഹം.

ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം അവന്റെ ക്രോധത്തെയും ന്യായവിധിയെയും ഒഴിവാക്കുന്നില്ല. ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം. നാം ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നമ്മെ സ്വീകരിച്ച് അതിൽ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഒരു “നല്ലവനായ ദൈവത്തെ” അല്ല നമുക്കു ലഭിക്കുന്നത്. ബൈബിളിലെ

ദൈവം നമ്മെ മാറ്റാനും, സ്നേഹത്താൽ പുറത്തു കൊണ്ടുവരാനും, തന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പാപി മാറുന്നതിനു മുമ്പേ അവൻ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവന്റെ പാപത്തിന്റെ നടുവിൽത്തന്നെ അവൻ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നു.[168] എന്നാൽ അവനെ മാറ്റാനും വിശുദ്ധീകരിക്കാനും യേശുവിനോടു സദൃശനാക്കാനും അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അദൃശ്യലോകം – അന്ധകാരശക്തികൾ

നമുക്ക് ഒരിക്കൽക്കൂടി ക്രൂശീകരണത്തിലേക്കു മടങ്ങാം. അദൃശ്യമായ ദുഷ്ടശക്തികൾക്കും അതിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതകാലത്ത് യേശു അവയെ നേരിട്ടിരുന്നു. ശക്തനായ വിമോചകനായി![169] ഭൂതങ്ങളെ – അതായത്, അശുദ്ധാത്മാക്കളെ – അവൻ പുറത്താക്കി ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവയുടെ ശക്തി അവസാനിക്കുകയാണ് എന്ന് അവൻ വിളംബരം ചെയ്തു. സുവിശേഷത്തിന് ഈ ശക്തികളുമായി മൂർത്തമായ ബന്ധമുണ്ട്. പലരും കരുതുന്നതിലും അധികം.

ആരാണ് ഈ ശക്തികൾ? അവ എന്തിനാണ് യേശുവിന്റെ മരണം ആഗ്രഹിച്ചത്? ഭൂമിയും മനുഷ്യരും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് ദൈവം ദൂതന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചു.[170] അവരെ ചിലപ്പോൾ ദൈവപുത്രന്മാർ എന്നു

168. യോഹന്നാൻ 3:16; റോമർ 5:8; 2 കൊരിന്ത്യർ 5:14; എഫെസ്യർ 2:4-5; തീത്തൊസ് 3:4-5; 1 യോഹന്നാൻ 4:7-10
169. മർക്കൊസ് 3:27
170. ഇയ്യോബ് 38:4-7; സങ്കീർത്തനം 148:2, 5; കൊലൊസ്സ്യർ 1:16

വിളിക്കുന്നു.[171] ഇത് അവന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ കുടുംബമാണ്. വ്യത്യസ്ത ശ്രേണികളിൽ, വ്യത്യസ്ത ചുമതലകളുള്ള വ്യത്യസ്ത ദൂതന്മാർ. അവരോടൊപ്പം പ്രപഞ്ചം ഭരിക്കാൻ ദൈവം തനിക്കായി അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു. അവർ അവന്റെ ശുശ്രൂഷകരാണ്.[172]

മനുഷ്യരായ നമ്മെപ്പോലെ, തങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിനോടു വിശ്വസ്തരായിരിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അവർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൂതന്മാരിൽ ഒരു ഭാഗം മറിച്ചു തീരുമാനിച്ചു. ദൈവമില്ലാത്ത ഒരു അസ്തിത്വം.[173] അവരുടെ നേതാവ് പിശാച്, സാത്താൻ ആയിരുന്നു.[174] അദൃശ്യലോകത്തിൽ ഈ വിപ്ലവം ഉണ്ടായപ്പോൾ ദൈവം അവരെ നശിപ്പിച്ചില്ല. അന്നുമുതൽ ഈ ദൂതന്മാരും ദൈവപുത്രന്മാരും സാത്താന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ദൈവം ചെയ്യുന്ന എല്ലാറ്റിനും എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.[175] വിശ്വസ്തരായി നിലകൊണ്ട ദൂതന്മാർ അവർക്കു വിപരീതമായി നിൽക്കുന്നു.[176]

ശക്തികളും മനുഷ്യരും

മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിക്കു തൊട്ടുപിന്നാലെ വഞ്ചകനും കൊലപാതകനുമായവൻ[177] രംഗത്തെത്തുന്നു.[178] പഴയ പാമ്പായ സാത്താൻ,[179] ദൈവത്തിൽ ഇനി ആശ്രയിക്കാതിരിക്കാനും അവന്റെ നന്മയെ സംശയിക്കാനും ആദ്യമനുഷ്യരെ വഞ്ചിച്ചു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരോടു സാത്താന് അസൂയ തോന്നി. നശിപ്പിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു അവന്റെ ആഗ്രഹം. ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിനു മനുഷ്യരുടെ ഒരു കുടുംബം ഉണ്ടാകുന്നതു തടയുക. മനുഷ്യരെ തനിക്കായി അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഒരു നല്ല പിതാവായിട്ടല്ല, ഒരു

171. ഇയ്യോബ് 1:6; 38:7; സങ്കീർത്തനം 82
172. സങ്കീർത്തനം 104:4; ദാനീയേൽ 6:22; മത്തായി 1:20, 24; 16:27; ലൂക്കൊസ് 2:13; പ്രവൃത്തികൾ 8:26; 10:7; 12:8; എബ്രായർ 1:7; 13:2
173. 2 പത്രൊസ് 2:4; യൂദാ 1:6
174. മത്തായി 25:41; എഫെസ്യർ 2:2; 1 യോഹന്നാൻ 3:8; വെളിപ്പാട് 12:7-9
175. റോമർ 8:38; 2 കൊരിന്ത്യർ 11:14; 12:7; എഫെസ്യർ 6:10-17; വെളിപ്പാട് 12:13; വെളിപ്പാട് 13
176. 1 തിമൊഥെയൊസ് 5:21; വെളിപ്പാട് 5:11; 7:11; 12:7
177. യോഹന്നാൻ 8:44; 1 യോഹന്നാൻ 3:8, 12
178. ഉല്പത്തി 3:1-7; 2 കൊരിന്ത്യർ 11:3-4
179. വെളിപ്പാട് 12:9

അടിമയുടമയും സ്വേച്ഛാധിപതിയുമായിട്ട്. ഈ കവർച്ചയിൽ അവൻ വിജയിച്ചു. തോട്ടമെന്ന പറുദീസയിലെ സംഭവം മുതൽ മനുഷ്യൻ ഇനി ദൈവത്തിന്റെ സാമീപ്യത്തിലല്ല.[180]

മനുഷ്യചരിത്രത്തിന്റെ വികാസത്തിൽ ഈ അദൃശ്യശക്തികളുടെ സ്വാധീനം കാണാം. എല്ലാ ജനതകളുടെയും എണ്ണമറ്റ വിഗ്രഹാരാധനകളിൽ – അവയിൽ ചിലത് ഇന്നുമുണ്ട് – ഇതു കാണാതിരിക്കാനാവില്ല.[181] ദൈവമില്ലാതെ, ദൈവത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടു കഴിയുന്ന മനുഷ്യർ പിശാചിന്റെ ആത്മീയ തടവിലും ബന്ധനത്തിലുമാണ് എന്നു പുതിയനിയമം വ്യക്തമാക്കുന്നു.[182] പുറമേ ഇതു കാണാനാവില്ല. മനുഷ്യർ സ്വയം ഇതു തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. തങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരാണെന്ന് അവർക്കു തോന്നുന്നു. നമ്മെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നതും നമ്മുടെ ഇടയിൽത്തന്നെ ഉള്ളതുമായ അദൃശ്യലോകത്തിലേക്ക് ഒന്നു നോക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ കണ്ണു തുറക്കുമായിരുന്നു. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും തങ്ങളെക്കുറിച്ചും സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള അവരുടെ ചിന്ത ഇരുളടഞ്ഞിരിക്കുന്നു.[183] ലോകം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇപ്പോഴും സാത്താന്റെ രാജ്യമാണ്.[184] യേശു അവനെ ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു എന്നു വിളിക്കുന്നു.[185] പൗലൊസ് അവനെ ഈ ലോകത്തിന്റെ ദൈവം എന്നുപോലും വിളിക്കുന്നു.[186] ലോകസംഭവങ്ങളിൽ അവനു വലിയ ശക്തിയും വിനാശകരമായ സ്വാധീനവുമുണ്ട്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ അവസ്ഥ വിശദീകരിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. മനുഷ്യൻതന്നെ ദുഷ്ടനാണ് എന്ന വസ്തുത അതിനെ കൂടുതൽ മോശവും പോംവഴിയില്ലാത്തതുമാക്കുന്നു.[187]

അദൃശ്യലോകം ഇത്ര യഥാർത്ഥമാണെന്നു താങ്കൾ കരുതിയിരുന്നോ? നമ്മോട് അതിന് ഇത്രയധികം ബന്ധമുണ്ടെന്ന്?

---

180. ഉല്പത്തി 3:23-24
181. 1 കൊരിന്ത്യർ 10:20-22
182. പ്രവൃത്തികൾ 26:18; എഫെസ്യർ 2:1-3; കൊലൊസ്സ്യർ 1:13
183. 2 കൊരിന്ത്യർ 4:3-5
184. മത്തായി 4:8-10
185. യോഹന്നാൻ 12:31; 14:30; 16:11
186. 2 കൊരിന്ത്യർ 4:4
187. മർക്കൊസ് 7:20-23

സുവിശേഷവും ശക്തികളും

യേശു വന്നപ്പോൾ, ദുഷ്ടശക്തികളുടെ അധീനപ്രദേശമായ ലോകത്തിലേക്കു ദൈവരാജ്യം കടന്നുവന്നു. പിശാചിന്റെയും അവന്റെ ദൂതന്മാരുടെയും അന്ത്യത്തിന്റെ ആരംഭം അതായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മഹാപദ്ധതി പ്രവർത്തനത്തിലേക്കു കടന്നു. യേശു ഗലീലയിൽ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ, ആരോടാണ് തങ്ങൾ ഇടപെടുന്നത് എന്നു ഭൂതങ്ങൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു.[188] മനുഷ്യരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി. അദൃശ്യലോകത്തിൽനിന്ന് അവർക്ക് അവനെ അറിയാമായിരുന്നു. അവൻ അവരുടെ സ്രഷ്ടാവായിരുന്നു.

യേശുവിന്റെ സ്നാനത്തിനു തൊട്ടുപിന്നാലെ അവനെ പരീക്ഷിക്കാൻ സാത്താൻ മരുഭൂമിയിൽ അവനെ എതിരിട്ടു. യേശു തന്നെ ആരാധിച്ചാൽ ലോകരാജ്യങ്ങൾ അവനു നൽകാമെന്ന് അവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. സാത്താൻ തന്റെ മഹത്വം, തനിക്കുള്ള ആരാധന, തേടുന്നു. അതാണ് അവന്റെ സ്വഭാവം.[189] എന്നാൽ യേശു അവനോട് എതിർത്തുനിൽക്കുന്നു. ഏദെനിലെ ആദാമിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി.[190]

ഭൂതങ്ങളുടെമേൽ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കാനും അവയെ പുറത്താക്കാനും യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കും അധികാരം നൽകി.[191]

ഇല്ല, ഇവ ഭീകരകഥകളല്ല, കേവലം മാനസിക പ്രതിഭാസങ്ങളുമല്ല; ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. അവിടെ ഇത്തരം ശക്തികൾ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ആളുകൾ സജീവമായി അവയ്ക്കു തങ്ങളെത്തന്നെ തുറന്നുകൊടുക്കുകയും ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്ത് അതിലും അധികം.

ശക്തികളും ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാപദ്ധതിയും

ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാപദ്ധതി പിശാചിനും മനുഷ്യർക്കും അജ്ഞാതമായിരുന്നു. പഴയനിയമത്തിലെ അനേകം പ്രവചനങ്ങൾ

188. മർക്കൊസ് 1:23-24; 3:11; 5:7
189. മത്തായി 4:1-11; ലൂക്കൊസ് 4:1-13
190. റോമർ 5:12-21
191. മർക്കൊസ് 6:7

ഉണ്ടായിട്ടും അതു തിരിച്ചറിയാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു.[192] ശിഷ്യന്മാർക്കും അതു മനസ്സിലായില്ല. ശക്തിയില്ലാതെ, സിംഹാസനമില്ലാതെ, ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യനായി പ്രത്യക്ഷനായത് ശക്തികളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കി. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ യേശുവിനെ കൊല്ലാൻ മനുഷ്യരെ കൗശലപൂർവ്വം പ്രേരിപ്പിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു അവർക്കുള്ള ഏക വഴി.[193] കാരണം, മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ അവൻ മുറിവേൽക്കാവുന്നവനും മരിക്കാവുന്നവനുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഒരൊറ്റ ലക്ഷ്യമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ: അവന്റെ മരണം. അവർ അതു നേടി! എന്നാൽ അവർക്കു തെറ്റിപ്പോയി. കാരണം, അവന്റെ മരണം അവന്റെ വിജയമായിരുന്നു.[194] അവന്റെ മരണം മനുഷ്യരായ നമുക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാപഞ്ചികമായ ഒരു അധികാരമാറ്റമായിരുന്നു.

അന്ധകാരത്തിന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യരെ സ്വതന്ത്രരാക്കാനുള്ള മറുവിലയാണ് അവന്റെ മരണം. അവന്റെ മരണം മനുഷ്യർക്കു കൃപയും ക്ഷമയും കൊണ്ടുവന്നു. വിമോചനം. അന്നത്തെ അടിമച്ചന്തയാണ് ഇതിന്റെ ചിത്രം. വീണ്ടെടുപ്പ് എന്നാൽ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു വിലയ്ക്കു വാങ്ങപ്പെട്ട് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു വിട്ടയയ്ക്കപ്പെടുക എന്നായിരുന്നു. അവന്റെ ഉയിർപ്പിക്കലും ദൈവസിംഹാസനത്തിലേക്കുള്ള ഉയർത്തപ്പെടലും പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും പിശാചിന്റെയും അടിമത്തത്തിൽനിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കുള്ള വാതിലാണ്.

നമുക്കു നമ്മുടെ പാപങ്ങളുടെ ക്ഷമയും പാപത്തിന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നുള്ള വിമോചനവും ആവശ്യമായിരുന്നു. രണ്ടും ക്രൂശിലൂടെ നമുക്കു ദാനമായി ലഭിക്കുന്നു.

പിശാചിനു കൃപ എന്തെന്ന് അറിയില്ല. അവൻതന്നെ ദൈവത്തിന്റെ കൃപ അനുഭവിക്കുന്നില്ല;[195] മനുഷ്യരോടും അവനു കൃപയില്ല. കൃപ അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന് അന്യമാണ്. ദൈവത്തിനെതിരെയുള്ള അവന്റെ മത്സരം അവനെ പൂർണ്ണമായി കയ്പുള്ളവനാക്കിയിരിക്കുന്നു.

---

192. 1 കൊരിന്ത്യർ 2:6-9
193. ലൂക്കൊസ് 22:53
194. എബ്രായർ 2:14
195. എബ്രായർ 2:16

ഇപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരായ നമുക്കുവേണ്ടി. നാം അവനോട് ഏകീഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.[196] നാം ക്രിസ്തുവിലാണ്![197] ശക്തികൾ തോൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ സമയം കഴിഞ്ഞു. അവരുടെ നാളുകൾ എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും സുവിശേഷത്തെ തടയാൻ അവർ ഇപ്പോഴും എതിർത്തുനിൽക്കുകയും തോറ്റ ഒരു യുദ്ധം പൊരുതുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യർ സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെടുന്നത് ഈ ശക്തികൾ ദിവസവും കാണുന്നു. സുവിശേഷം വിശ്വസിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരും, ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാപദ്ധതി ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുന്നു എന്ന് അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലെ സകല ജനതകളിൽനിന്നും ദൈവത്തിനു തന്റെ കുടുംബം ഉണ്ടാകും. യേശുവിലൂടെ – അവന്റെ മരണത്തിൽ അവർക്കു നിർണ്ണായകമായ പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. യേശു മരിച്ച ഗൊല്ഗോഥായിൽ, അറിയാതെ, അവർ ഒരു വിധത്തിൽ സ്വന്തം കുഴി തോണ്ടി.

ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും ശത്രുക്കളായ ശക്തികൾ ആശ്രയിക്കുന്ന കടപ്പത്രം, കുറ്റപത്രം, ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടു മായ്ച്ചുകളയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.[198] ക്രൂശിലൂടെ അവൻ ശക്തികളെ നിരായുധരാക്കി, അവിടെ അവരെ പരസ്യമായി അപമാനിതരാക്കി. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായ ക്രിസ്തുവാണ് ഇപ്പോൾ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കർത്താവ്.[199] നല്ല വാർത്ത ഇതാണ്: അവൻ എല്ലാവരുടെയും എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താവാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ സ്വതന്ത്രനാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.[200] അവൻ ദൈവരാജ്യമെന്ന ഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നു.

തന്റെ മനുഷ്യരെ ദൈവം തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നു, തന്റെ കുടുംബം അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന ദൈവത്തിന്റെ നല്ല വാർത്തയാണ് സുവിശേഷം. മരണത്തിൽനിന്നും ദുഷ്ടശക്തികളിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രരായി. ക്രൂശിലെ മരണത്തിലൂടെ യേശു ഇതെല്ലാം സാധ്യമാക്കി എന്ന സന്തോഷവാർത്തയാണ് അത്. പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ

196. എഫെസ്യർ 2:6
197. റോമർ 8:1; 1 കൊരിന്ത്യർ 1:30
198. കൊലൊസ്സ്യർ 2:14-15
199. മത്തായി 28:18
200. യോഹന്നാൻ 8:33-36; റോമർ 6:7, 18, 22

നശിപ്പിക്കാനാണ് യേശു വന്നത്.[201] അവനോടൊപ്പം സ്നേഹത്തിന്റെ ദൈവഭരണം വന്നു. അവന്റെ സ്നേഹരാജ്യത്തിലേക്കു നാം രക്ഷിച്ചു മാറ്റപ്പെടുന്നു.[202]

ക്രൂശിന്റെ ജയോത്സവം

ആഘോഷപൂർവ്വമായ ജയോത്സവഘോഷയാത്രയിൽ റോമൻ സൈന്യാധിപന്മാർ റോമാനഗരത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചിരുന്നു. തോൽപ്പിക്കപ്പെട്ട നേതാക്കന്മാരെ ചങ്ങലയിട്ടു കൂടെ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. അവരെ വധിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് പരസ്യമായി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുവിന്റെ ഭരണമേഖലയിലുള്ള വാഴ്ചകളുടെയും അധികാരങ്ങളുടെയുംമേൽ ക്രൂശിനുള്ള അപ്രതിരോധ്യമായ ശക്തിയെ പൗലൊസ് ഇങ്ങനെയാണ് വിവരിക്കുന്നത്.[203] നിരായുധരാക്കപ്പെട്ട്, തുറന്നുകാട്ടപ്പെട്ട്. അവരുടെ പ്രവർത്തനശക്തി ഇല്ലാതായി.

> അദൃശ്യമായ ഇടലോകത്തിലെ മാന്ത്രികശക്തികളിൽനിന്നു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവൻ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നു. സാത്താൻ ന്യായം വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ശക്തി തകർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ ആളുകളുടെമേൽ അവന് ഇനി അധികാരമില്ല.

ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാപദ്ധതി ദീർഘനേരം നീളുന്ന ഒരു ചതുരംഗക്കളിപോലെയാണ്. കളിക്കാരിൽ ഒരാൾ ഒരു നീക്കം നടത്തുന്നതുവരെ ഫലം അനിശ്ചിതമാണ്; ആ നീക്കത്തോടെ കളി തീരുമാനമായി എന്നു കളി അറിയുന്നവനു മനസ്സിലാകും. കളി ഇനിയും തുടരുന്നുവെങ്കിലും. വെളിച്ചവും അന്ധകാരവും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടവും അങ്ങനെയാണ്. രാജാവിനെക്കൊണ്ടുള്ള നിർണ്ണായക നീക്കം നടന്നുകഴിഞ്ഞു. ഗൊല്ഗോഥായിലെ ക്രൂശിൽ മുൾക്കിരീടം ധരിച്ച രാജാവിനെക്കൊണ്ട്. വിജയം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു.

എതിരാളിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇനി ഒരു പിൻവാങ്ങൽയുദ്ധം മാത്രമാണ്. അവന് ഇനി അധികം സമയമില്ല. അവന്റെ അന്ത്യം തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട കാര്യമാണ്.

---

201. 1 യോഹന്നാൻ 3:8
202. കൊലൊസ്സ്യർ 1:13-14
203. കൊലൊസ്സ്യർ 2:15

ക്രൂശിന്റെ ഭാരം ക്രൂശിന്റെ ജയോത്സവമായി മാറുന്നു!

സ്വാതന്ത്ര്യം സാധ്യമാണ്

അതുകൊണ്ട് ഇത് ഉറപ്പായി അറിയുക: താങ്കൾ യേശുവിന്റേതാണെങ്കിൽ ഭൂതങ്ങൾ ഓടിപ്പോകേണ്ടിവരും! മന്ത്രവാദത്തിലും നിഗൂഢവിദ്യകളിലും ആത്മാക്കളിലും ദൂതന്മാരിലും താങ്കൾ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ക്ഷമയും.

ഈ ശക്തികൾ താങ്കളെ വിട്ടയയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; സ്വാതന്ത്ര്യം നേടാനുള്ള ഓരോ ശ്രമവും മുളയിലേ നുള്ളാൻ അവ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക – അവന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുക! താങ്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും താങ്കളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ അന്വേഷിക്കുക.

ഈ നിഗൂഢലോകവുമായി താങ്കളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാറ്റിനെയും കേൾക്കാവുന്ന ശബ്ദത്തിൽ തള്ളിപ്പറയുക.

മാന്ത്രികവും നിഗൂഢവുമായ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളുമായി താങ്കളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതെല്ലാം നീക്കിക്കളയുക. ഇത്തരം ആചാരങ്ങളിലേക്കും ബന്ധങ്ങളിലേക്കും താങ്കളെ കൊണ്ടുവന്ന ആളുകളുമായുള്ള എല്ലാ ബന്ധവും അവസാനിപ്പിക്കുക.

അദൃശ്യലോകം കുറച്ചുകാണാൻ പാടില്ലാത്ത ശക്തമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. എന്നാൽ യേശു അതിലും ശക്തനാണ്.

സമാധാനത്തിന്റെ സുവിശേഷം

തന്റെ ഗുരു സമാധാനം പ്രസംഗിക്കുന്നതു പത്രോസ് അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു.[204] യെഹൂദന്മാർക്കും ജാതികൾക്കും – യെഹൂദരല്ലാത്തവർക്കും – യേശു സമാധാനം കൊണ്ടുവന്നു. ഈ രണ്ടു കൂട്ടർക്കും ഇടയിലും. സമാധാനം സുവിശേഷത്തിന്റെ കേന്ദ്രവും അനിവാര്യവുമായ ഒരു വശമാണ്.[205] ഇതാണ് ദൈവത്തിന്റെ ശാലോം. എബ്രായ ബൈബിളിൽ ആ വാക്ക് അങ്ങനെയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ

204. പ്രവൃത്തികൾ 10:36
205. കൊലൊസ്സ്യർ 1:20; എഫെസ്യർ 2:17; 6:15

ഹൃദയം വലുതും വിശാലവുമാണ്. ഈ ഹൃദയത്തിൽനിന്നാണ് സമാധാനം വരുന്നത്. സമ്പൂർണ്ണമായിരിക്കുക, ആരോഗ്യമുള്ളവരായിരിക്കുക, സൗഖ്യമുള്ളവരായിരിക്കുക, രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കുക – ഇതാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. സുവിശേഷം മനുഷ്യരെ ദൈവത്തോടുള്ള സമാധാനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു.[206] ദൈവത്തോടുള്ള നിരപ്പും എല്ലാ ശത്രുതയുടെയും അന്ത്യവുമാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം.[207]

ദൈവം തന്റെ മകനായി, മകളായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ഉറപ്പിലേക്കു സുവിശേഷം നയിക്കുന്നു. ഈ ഉറപ്പ് ദൈവത്തിലാണ് നങ്കൂരമിട്ടിരിക്കുന്നത്. അവൻ ആരാണ്, അവൻ എന്തു ചെയ്തു എന്നതിൽ. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യഥാർത്ഥവും നിലനിൽക്കുന്നതുമായ സമാധാനം ഹൃദയത്തിൽ വ്യാപിക്കുന്നു. അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു പകരം സ്വസ്ഥത. അസമാധാനത്തിനും ഭയത്തിനും പകരം സമാധാനം.

വലിയ തോതിലും ചെറിയ തോതിലും യുദ്ധങ്ങളും കലഹങ്ങളും നിറഞ്ഞ നമ്മുടെ ലോകത്തിനു സമാധാനം ആവശ്യമാണ്.[208] യുദ്ധമില്ലായ്മ മാത്രമല്ല, വെടിനിർത്തൽ മാത്രമല്ല; മനുഷ്യരെ ഒന്നിച്ചുചേർക്കുകയും ഒന്നാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമാധാനം.[209] സുവിശേഷം മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നു. സമാധാനം ഭരിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ ഒരു പുതിയ കൂട്ടായ്മ അതു സൃഷ്ടിക്കുന്നു.[210] ദൈവം മനുഷ്യരുടെ അക്രമത്തെ ഒരിക്കലായി എന്നേക്കുമായി ഉള്ളിലേക്ക് ഏറ്റുവാങ്ങിയ ക്രൂശിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗമായിരിക്കുമോ ലോകസമാധാനത്തിന്റെ താക്കോൽ? ആദ്യം സഭയിൽത്തന്നെ?

സമാധാനം എന്താണെന്ന് മനുഷ്യർക്ക് അറിയണമെങ്കിൽ, സുവിശേഷത്തിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ സമാധാനം പ്രാപിച്ചവരിൽനിന്ന് അവർ അതു പരിചയപ്പെടണം. അതു പ്രസരിപ്പിക്കുകയും പകർന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽനിന്ന്. സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവരിൽനിന്ന്. തങ്ങളാൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം[211] അവർ എല്ലാ മനുഷ്യരോടും സമാധാനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു.

---

206. റോമർ 5:1
207. റോമർ 5:10; 2 കൊരിന്ത്യർ 5:18
208. തീത്തൊസ് 3:3
209. മത്തായി 5:44; 1 യോഹന്നാൻ 4:19
210. എഫെസ്യർ 2:14-22
211. റോമർ 12:18

യേശുവിലൂടെ സകലവും ദൈവത്തോടു നിരപ്പിക്കപ്പെടുകയും അവനുമായി വീണ്ടും ശരിയായ ബന്ധത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ രക്തമെന്ന വിലയിലൂടെ. ഗൊല്ഗോഥായിലെ അവന്റെ മരണത്തിലൂടെ. ദൈവത്തോടുള്ള സമാധാനവും ദൈവത്തിന്റെ സമാധാനവും യാഥാർത്ഥ്യമാകാൻ ക്രൂശ് ആവശ്യമായിരുന്നു.[212]

ഈ സമാധാനം താങ്കൾ എങ്ങനെ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്? താങ്കളിലും താങ്കളുടെ ബന്ധങ്ങളിലും അത് എന്തു മാറ്റം വരുത്തി?

സുവിശേഷം – നിറവേറിയ വാഗ്ദത്തം

നിയന്ത്രണം വിട്ടുപോയ മനുഷ്യചരിത്രത്തോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഭയന്നുള്ളതോ നിരാശയിൽനിന്നുള്ളതോ ആയ ഒരു പ്രതികരണമല്ല സുവിശേഷം. അതു ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വരുന്നു; നിത്യകാലങ്ങൾക്കു മുമ്പേ അതു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.[213] അതുകൊണ്ട്, അത് എബ്രായ ബൈബിളിൽ – അതായത്, ബൈബിളിന്റെ ഒന്നാം ഭാഗമായ പഴയനിയമത്തിൽ – ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിയിരിക്കുന്നു എന്നതിൽ അതിശയമില്ല. അവിടെ അതു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.[214] കാലസമ്പൂർണ്ണത എന്നു പറയുന്ന ബിന്ദുവിലേക്കു ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാചരിത്രം എങ്ങനെ നീങ്ങുന്നു എന്ന് അവിടെ വിവരിക്കുന്നു. ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ അയച്ച കാലം.[215] യിസ്രായേലിൽ അവന്റെ സമകാലികരിൽ ഭൂരിഭാഗവും യേശുവിനെ വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല.[216] എന്നാൽ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ – അപ്പൊസ്തലന്മാർ – വേഗം അതു തിരിച്ചറിഞ്ഞു. എങ്കിലും യേശുവിന്റെ മരണത്തിനും പുനരുത്ഥാനത്തിനും ശേഷം മാത്രമാണ് അതു സംഭവിച്ചത്. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളിലും അവരുടെ ലേഖനങ്ങളിലുമുള്ള അവരുടെ സുവിശേഷപ്രസംഗം പഴയനിയമത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.[217] അനേകം ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്.

---

212. കൊലൊസ്സ്യർ 1:20
213. റോമർ 16:25-27; 2 തിമൊഥെയൊസ് 1:9; തീത്തൊസ് 1:2
214. റോമർ 1:1-3; ഗലാത്യർ 3:14-16
215. ഗലാത്യർ 4:4
216. പ്രവൃത്തികൾ 13:27, 32
217. പ്രവൃത്തികൾ 2:25-31; റോമർ 1:17; 3:21-26; 4:17; 10:8-13; 15:9-13; 1 കൊരിന്ത്യർ 2:9; 2 കൊരിന്ത്യർ 6:2; ഗലാത്യർ 3:16; 1 പത്രൊസ് 1:19; 2:6-9

തിരുവെഴുത്ത് – പഴയനിയമം – തന്നെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നു എന്ന് യേശുതന്നെ പറഞ്ഞു.[218] ഇവിടെ പഴയനിയമത്തിൽനിന്നു മൂന്നു ചെറിയ ഉദാഹരണങ്ങളും ഏതാനും ബൈബിൾഭാഗങ്ങളും.[219]

ബൈബിളിന്റെ ആദ്യപേജുകളിൽത്തന്നെ, മനുഷ്യർ ദൈവകല്പന ലംഘിച്ചശേഷം, ആദിസുവിശേഷം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തമുണ്ട്: ഞാൻ നിനക്കും സ്ത്രീക്കും തമ്മിലും, നിന്റെ സന്തതിക്കും അവളുടെ സന്തതിക്കും തമ്മിലും ശത്രുത്വം ഉണ്ടാക്കും: അവൻ നിന്റെ തല തകർക്കും; നീ അവന്റെ കുതികാൽ കുത്തും.[220] അന്നു തിരിച്ചറിയാൻ പ്രയാസമായിരുന്നത് യേശുവിന്റെയും അവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ വ്യക്തമാകുന്നു. മരിച്ചുകൊണ്ടാണ് യേശു പിശാചിനെ തോൽപ്പിച്ചത്![221]

മനുഷ്യചരിത്രത്തിന്റെ കാലരേഖയിൽ അനേകം വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, അബ്രാഹാം തന്റെ ഭാര്യയായ സാറായോടൊപ്പം രംഗത്തുവരുന്നു. മക്കളില്ലാത്ത ഈ വൃദ്ധദമ്പതികൾക്ക് ഒരു മകനെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദത്തം ലഭിക്കുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും സന്തുഷ്ടരാകാൻവേണ്ടി മാത്രമല്ല. അല്ല, ഈ മകനിൽ – യിസ്ഹാക്കിൽ – ഭൂമിയിലെ സകല ജനതകളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.[222] ഇതു യേശുവിൽ നിറവേറുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തമാണ്![223]

നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശേഷം ദാവീദ് യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായിത്തീരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയപ്രകാരമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ. ദൈവകല്പനകൾ ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അവൻ എന്നും ദൈവത്തോടു വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; ഒരിക്കലും ഒരു വിഗ്രഹത്തെ ആരാധിച്ചില്ല. നിത്യമായ ഒരു സിംഹാസനം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഒരു പുത്രനെ ദൈവം അവനു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു.[224] അതു ശലോമോൻ മാത്രമായിരുന്നില്ല. ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ യേശുവിലാണ് അതു പൂർണ്ണമായി നിറവേറിയത്.

---

218. യോഹന്നാൻ 5:39; 7:42
219. സങ്കീർത്തനം 16:8-10; 22; 31:13; 35:11; 69:4; യെശയ്യാവ് 9:2-7; 11:1; 35:4-6; 50:6; 53; മീഖാ 5:2; സെഖര്യാവ് 11:12; ദാനീയേൽ 9:25-26
220. ഉല്പത്തി 3:15
221. എബ്രായർ 2:14; റോമർ 16:20; വെളിപ്പാട് 12:9-11; 20:10
222. ഉല്പത്തി 12:3; 22:18; 28:14
223. ഗലാത്യർ 3:16
224. 2 ശമൂവേൽ 7:12-16

നൂറ്റാണ്ടുകൾ പഴക്കമുള്ള ഒരു പ്രവചനം അവനിൽ നിറവേറുന്നു. ദാവീദിന്റെ രാജവംശത്തിൽനിന്നുള്ള നേരിട്ടുള്ള ഒരു സന്തതിയായ ഒരു രാജാവ് യിസ്രായേലിന്റെ മശീഹ-രാജാവായിരിക്കും. എന്നേക്കും. അങ്ങനെതന്നെ സംഭവിച്ചു.[225] അവൻ ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിലാണ്; ഉടൻതന്നെ എല്ലാവരും കാണുംവിധം അവൻ ലോകത്തെ ഭരിക്കും.

തന്നെക്കുറിച്ച് ഇത്രയധികം പ്രവചനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു മറ്റാർക്കും പറയാൻ കഴിയില്ല. അനേകം മുൻകൂട്ടിപ്പറയലുകളുണ്ട്. അവയിൽ പലതും ഇതിനകം കൃത്യമായി നിറവേറിയിരിക്കുന്നു. പഴയനിയമം മുഴുവനും യേശുവിലേക്കു വിരൽചൂണ്ടുന്നു. ദൈവപുത്രന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സാക്ഷി പഴയനിയമമാണ്.

സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രത്യാശ

ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ഒരുവന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും പ്രത്യാശയുണ്ട്! ഇത് ഉറപ്പുള്ള ഒരു പ്രത്യാശയാണ്; കാരണം, ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ഒരുവൻ നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചവരിൽനിന്ന്

225. ലൂക്കൊസ് 3:23-31; ഉല്പത്തി 49:10; യിരെമ്യാവ് 23:5-6; സങ്കീർത്തനം 132:11; റോമർ 1:3; 2 തിമൊഥെയൊസ് 2:8; വെളിപ്പാട് 5:5

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു: ദൈവപുത്രൻ. അവൻ നമുക്കു പ്രത്യാശ തിരികെ നൽകിയിരിക്കുന്നു!

നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും പ്രത്യാശകളും സ്വപ്നങ്ങളുമുണ്ട്. ഒരു നിമിഷം എടുക്കുക. താങ്കൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ഭാവി, താങ്കളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ അനുഭവത്തെക്കാൾ മെച്ചമായ ഒന്നിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ദർശനം താങ്കൾക്കുണ്ടോ? ഒരുനാൾ യാഥാർത്ഥ്യമാകണമെന്നു താങ്കൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യാശ?

സുവിശേഷം ഒരു പുതിയ ചക്രവാളം തുറന്നുതരുന്നു. നാം ജീവിക്കും! എന്നേക്കും. മരണത്തിനല്ല അവസാനവാക്ക്. സുവിശേഷം പ്രത്യാശ പരത്തുന്നു.[226] അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അതിനെ സന്തോഷത്തോടെ പുതിയ സൃഷ്ടിയുടെ സുവിശേഷം എന്നു വിളിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ തുടരുകയില്ല എന്ന് അതു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.[227] സൃഷ്ടിയെ മുഴുവനും ദൈവം ഗൗരവമായി എടുക്കുന്നു.[228] മനുഷ്യർ മാത്രമല്ല, ഈ ഗ്രഹം മുഴുവനുമാണ് വിഷയം. ഒരു വശത്ത്, ദൈവരാജ്യം രാജാവിനെ സേവിക്കുന്ന മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടു നിർമ്മിതമാണ്. എന്നാൽ ഈ രാജ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ഥലവുമുണ്ട്. ആ സ്ഥലം നമ്മുടെ ഭൂമിയാണ്.[229] പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഒരു ചെറിയ പൊടിത്തരിയായ ഈ ഭൂമിയിലേക്കാണ് ദൈവം യേശുവിൽ വന്നത്.

ദൈവമാണ് അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. അത് അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പദ്ധതിയാണ്: എല്ലാം വളരെ നല്ലതായിരുന്നു.[230] അതുകൊണ്ട് ഭാവിയെക്കുറിച്ചു ദൈവം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായതോ പുതിയതോ ആയ മറ്റെന്തെങ്കിലും ആലോചിക്കുന്നില്ല. ഇല്ല, ഭൂമി എങ്ങനെയായിരിക്കേണ്ടതാണോ, അങ്ങനെ അവൻ അതിനെ പുനഃസ്ഥാപിക്കും. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ: അവൻ അതിനെ പുതുതാക്കും.[231] ഒരുനാൾ അതിൽ മരണമോ രോഗമോ വിശപ്പോ ഇനി

226. 1 പത്രോസ് 1:3-4
227. റോമർ 8:18-24
228. യോഹന്നാൻ 3:16
229. വെളിപ്പാട് 5:9-10
230. ഉല്പത്തി 1:31
231. യെശയ്യാവ് 65:17-19; 66:22

ഉണ്ടാകില്ല.[232] മനുഷ്യൻ നശിപ്പിക്കുന്നതൊന്നും – മനുഷ്യനു ദോഷം ചെയ്യുന്ന കെട്ടഴിഞ്ഞ പ്രകൃതിപോലും – ഇനി ഉണ്ടാകില്ല.[233]

പ്രത്യാശയില്ലാത്ത ഒരു തകർന്ന ലോകത്തിൽ,[234] പ്രത്യാശയുടെ സുവിശേഷമാണ്[235] നിത്യവും ഇളകാത്തതുമായ ഒരു രാജ്യം[236] വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നത്. ഒരു പുതിയ ആകാശവും ഒരു പുതിയ ഭൂമിയും നമ്മുടെ പുതിയ ഭവനമാകേണ്ടതാണ്.

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനിലാണ് പ്രത്യാശ ദൃഢമായി നങ്കൂരമിട്ടിരിക്കുന്നത്. മരിച്ചവനായിരുന്നിട്ട് എന്നെന്നേക്കും ജീവിക്കുന്നവനിൽ.[237] മരണത്തിന്റെ ശക്തിയെ അവൻ ഭേദിച്ചിരിക്കുന്നു.[238] അവനിലൂടെ യഥാർത്ഥ ജീവനും അക്ഷയതയും വെളിച്ചത്തു വന്നിരിക്കുന്നു.[239] ക്രിസ്തുവിൽ, ഇനി ഒരിക്കലും മരിക്കാത്ത അവന്റെ പുനരുത്ഥാനജീവൻ നാം നമ്മുടെ ജീവനായി പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പാപവുമായി ഇനി ഒരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ജീവൻ.[240] ഇതാണ് യഥാർത്ഥ ജീവനും പുതിയ സൃഷ്ടിയുടെ അക്ഷയമായ ശക്തിയും. യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവരുടെ ജീവിതത്തിൽ അത് ഇതിനകം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു.[241] പുതിയ ജീവനിലേക്കും ജീവനുള്ള പ്രത്യാശയിലേക്കും അവർ വീണ്ടും ജനിച്ചിരിക്കുന്നു.[242] ക്രിസ്തുവിൽ അവർ ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയാണ്. ഒരുനാൾ അവർ പുതിയ സൃഷ്ടിയിൽ ജീവിക്കും.[243] രൂപാന്തരപ്പെട്ടതും അമർത്യവും മഹത്വമുള്ളതുമായ ഒരു ശരീരം അവർക്കുണ്ടാകും.[244] എന്നാൽ മർത്യജീവിതത്തിൽ അവർ ആയിരുന്ന, മറ്റാരുമായും മാറിപ്പോകാത്ത, ദൈവം ഇച്ഛിച്ച വ്യക്തിത്വംതന്നെ അപ്പോഴും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും.

---

232. വെളിപ്പാട് 7:9-17; 21:1, 4-5
233. വെളിപ്പാട് 7:16; 22:3
234. എഫെസ്യർ 2:12; 1 തെസ്സലൊനീക്യർ 4:13
235. എഫെസ്യർ 1:18; കൊലൊസ്സ്യർ 1:5, 23
236. 2 പത്രൊസ് 1:11; എബ്രായർ 12:27-28; ദാനീയേൽ 2:44; 7:14, 27
237. വെളിപ്പാട് 1:17-18; യോഹന്നാൻ 14:19
238. എബ്രായർ 2:14-15
239. 2 തിമൊഥെയൊസ് 1:10
240. റോമർ 6:9-10
241. 2 കൊരിന്ത്യർ 5:17
242. 1 പത്രൊസ് 1:3
243. 2 പത്രൊസ് 3:13
244. 1 കൊരിന്ത്യർ 15:35-58; ഫിലിപ്പിയർ 3:20-21

ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സമയത്തെക്കുറിച്ചു സുവിശേഷം പറയുന്നു.[245] അപ്പോൾ യേശു വീണ്ടും വരും; എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ദൃശ്യനായി.[246] വലിയ മഹത്വത്തോടും ശക്തിയോടുംകൂടെ.[247] അവനായി കാത്തിരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും അതു സന്തോഷത്തിന്റെ ഒരു ദിവസമായിരിക്കും. കാരണം, അപ്പോൾ നിത്യമായ ദൈവഭരണം ആരംഭിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത കാലം ആരംഭിക്കുന്നു. ദൈവംതന്നെ മനുഷ്യരോടുകൂടെ വസിക്കുമ്പോൾ.[248] അവർ ദൈവത്തെ കാണും. സങ്കല്പിക്കാനാവാത്ത സന്തോഷം അനുഭവിക്കും.[249] നിത്യനായ സ്നേഹദൈവം – ത്രിയേക ദൈവം – എന്നും ആഗ്രഹിച്ചതുതന്നെ. അപ്പോൾ എന്നെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നതിലും മെച്ചമായിരിക്കും. സ്വർഗ്ഗം – ദൈവംതന്നെ – തന്റെ മനുഷ്യരോടുകൂടെ, തന്റെ കുടുംബത്തോടുകൂടെ ദൃശ്യനായി വസിക്കാൻ ഭൂമിയിലേക്കു വരും. എന്നേക്കും. നാം യേശുവിനോടു സദൃശരായിരിക്കുന്നതിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപമായിരിക്കും![250]

അപ്പോൾ ഭൂമി ഒരൊറ്റ, വലിയ, അതേ, ആഗോളമായ പറുദീസയായിരിക്കും. ഒരു പുതിയതും കൂടുതൽ നല്ലതുമായ ഏദെൻ.[251] പരീക്ഷകൻ ഇനി ഒരിക്കലും അവിടെ വരില്ല. പാപത്തിലേക്കുള്ള പരീക്ഷ ഇനി ഉണ്ടാകില്ല.

അതു വിരസമാകില്ല; മറിച്ച് ആവേശകരമായിരിക്കും. നാം എന്നും ആകേണ്ടിയിരുന്ന മനുഷ്യരായിരിക്കും, അങ്ങനെ ആയിരിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയും; അതുകൊണ്ട് ഒരു വലിയ സാഹസികയാത്ര നമ്മെ കാത്തിരിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ പുതിയ ലോകം എന്ന സ്വപ്നം

ദൈവത്തിന്റെ ഈ പുതിയ ലോകത്തെക്കുറിച്ച് ഏതാനും നിമിഷം നമുക്കു സ്വപ്നം കാണാം. അതിനെക്കുറിച്ചു നമുക്ക് അധികം അറിയില്ലെങ്കിലും,

245. പ്രവൃത്തികൾ 17:30-31
246. വെളിപ്പാട് 1:7
247. മർക്കൊസ് 8:38; 13:26
248. വെളിപ്പാട് 21:3
249. വെളിപ്പാട് 22:4
250. 1 കൊരിന്ത്യർ 15:49-50; ഫിലിപ്പിയർ 3:20-21; 1 യോഹന്നാൻ 3:2
251. വെളിപ്പാട് 2:7; 22:1-5

മോശമായതും നിഷേധാത്മകമായതും വിനാശകരമായതുമെല്ലാം ഇനി അവിടെ ഉണ്ടാകില്ല. അതേ സമയം, ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോഴത്തെ ഭൂമിയിൽ നാം അറിഞ്ഞിരുന്ന പലതും അവിടെ ഉണ്ടാകും.

ഇനി ദാരിദ്ര്യമില്ലാത്ത, വിശപ്പില്ലാത്ത, അതിജീവനത്തിനായുള്ള പോരാട്ടമില്ലാത്ത, ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയമില്ലാത്ത ഒരു ലോകം.

അടിമത്തമില്ല, അടിച്ചമർത്തലില്ല, അക്രമമില്ല, കൃത്രിമമായ സ്വാധീനിക്കലില്ല, വിവേചനമില്ല, അപമാനിക്കലില്ല, കുറ്റകൃത്യങ്ങളില്ല, യുദ്ധമില്ല.

രോഗമില്ല, മരണമില്ല; അതുകൊണ്ട് ദുഃഖമോ കണ്ണീരോ ഇല്ല – കണ്ണീരുണ്ടെങ്കിൽ, അതു സന്തോഷക്കണ്ണീർ.

പരിസ്ഥിതിമലിനീകരണമില്ല, ദുരന്തങ്ങളില്ല. പോലീസില്ല, വക്കീലന്മാരും കോടതികളുമില്ല, ആശുപത്രികളില്ല, മനോരോഗവിദഗ്ധരും മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞരുമില്ല.

വിരസതയില്ല, അർത്ഥത്തിനായുള്ള വ്യർത്ഥമായ അന്വേഷണമില്ല, അപകർഷതാബോധമില്ല, ലജ്ജയില്ല, ശൂന്യതയില്ല, വിനാശകരമായ ആശ്രിതത്വങ്ങളും ആസക്തികളുമില്ല, നിരാശകളില്ല!

പകരം ഇവ ഉണ്ടാകും: സമാധാനം, മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നിസ്വാർത്ഥമായ സ്നേഹം, പൂർണ്ണമായ നീതി, പരസ്പരമുള്ള സമ്പൂർണ്ണമായ സ്വീകാര്യത, വിലമതിപ്പ്, ശ്രദ്ധ.

എല്ലാം ആകേണ്ടതുപോലെ ആയിരിക്കുന്ന ഒരിടം. തുളുമ്പുന്ന ജീവന്റെ, വൈവിധ്യത്തിന്റെ, പുരോഗതിയുടെ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ, സാഹസികതകളുടെ, സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ, നിരന്തരമായ പുതിയ കണ്ടെത്തലുകളുടെ ഒരിടം; എല്ലാം എന്നും പുതിയതും പുതുമയുള്ളതുമായിരിക്കുന്ന ഒരിടം.

ക്ഷീണത്തിനും ഉന്മേഷമില്ലായ്മയ്ക്കും തളർച്ചയ്ക്കും പകരം ശക്തിയും ചൈതന്യവും പ്രചോദനവും എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നു.

ചുറ്റിനടന്നു കണ്ടെത്തുകയും പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന, സങ്കല്പിക്കാനാവാത്തതും വൈവിധ്യമാർന്നതുമായ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഒരിടം.

പുതിയ മനുഷ്യരെ പരിചയപ്പെടുകയും അവരോടൊപ്പം ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരിടം.

സമയം നിശ്ചലമാകുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കലും കടന്നുപോകാത്ത ഒരിടം! സുന്ദരമായതു വെറും ചരിത്രമല്ല, എന്നും വർത്തമാനമായിരിക്കുന്ന ഒരിടം! നമുക്ക് ഒന്നും നഷ്ടമാകാത്ത ഒരിടം.

ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നാം കരുതിയിരുന്ന ഒരിടം; നമ്മുടെ ഹൃദയം എന്നും കൊതിച്ചിരുന്ന ഒരിടം.

സമൃദ്ധിയുടെ, ഏറ്റവും നല്ല ഭക്ഷണത്തിന്റെ, ഏറ്റവും മനോഹരമായ കലയുടെയും സംഗീതത്തിന്റെയും, ഏറ്റവും മികച്ച സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ ഒരിടം. ഇന്നു ജീവിതത്തെ ജീവിതമാക്കുന്നതെല്ലാം അവിടെ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ ഉണ്ട്.

സ്രഷ്ടാവ് എല്ലാവർക്കും ദൃശ്യനായി മനുഷ്യരോടുകൂടെ വസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സന്തോഷത്തിന്റെ ഒരിടം. അവർ അവന്റെ സംരക്ഷണത്തിലും അനുഗ്രഹത്തിലും സ്നേഹത്തിലും ജീവിക്കുന്നു. പിതാവും പുത്രനും ആത്മാവുമായ ദൈവത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു, അവനെ ആരാധിക്കുന്നു, അവനെ അറിയുന്നു. അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

നിത്യനായവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കുക, ദൈവത്തെ മുഖാമുഖം കാണുക – മനുഷ്യർക്ക് അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യം അതാണ്. ഏറ്റവും വൈകിയാലും അപ്പോൾ, ഈ വാക്ക് എത്ര സത്യമാണെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കും. ഭയവും ലജ്ജയുമില്ലാതെ, സ്വതന്ത്രരായി, ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹപൂർണ്ണമായ കരുതലിൽ പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടെ എന്നേക്കും ജീവിക്കുക – അതിനെ ഒന്നിനോടും താരതമ്യം ചെയ്യാനാവില്ല. അവന്റെ നോട്ടം നമ്മുടെമേൽ പതിക്കുമ്പോൾ, നാം എന്നും കൊതിച്ചിരുന്ന അനന്തമായ സ്നേഹം നമ്മെ കണ്ടുമുട്ടുകയും തൊടുകയും നമ്മിലൂടെ ഒഴുകുകയും നമ്മെ ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവിൽനിന്നു കുടിക്കുക, ജീവവൃക്ഷത്തിൽനിന്ന് എപ്പോഴും ഭക്ഷിക്കുക. ഇന്നു സ്വർഗ്ഗം എന്നു വിളിക്കുന്ന നിത്യതയുടെ ഒരു ചിത്രമാണ് ഇത്.

അവിടെ, അവന്റെ സന്നിധിയിൽ, നാം എന്നും ആകേണ്ടിയിരുന്നവരായിരിക്കും. നാംതന്നെ. ദൈവം നമ്മെ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെയും ഉണ്ടാക്കിയതുപോലെയും വ്യക്തിപരവും അതുല്യരുമായി. അവിടെ മുഖംമൂടിയില്ലാതെ. യഥാർത്ഥരായി.

അവിടെ എല്ലാ മനുഷ്യരും ഏറ്റവും നല്ല അർത്ഥത്തിൽ സ്നേഹത്തോടെയും കരുതലോടെയും ഭൂമിയെ ഭരിക്കും;[252] അങ്ങനെ ആദ്യമനുഷ്യരുടെ ദൗത്യം നിറവേറ്റും. മുമ്പൊരിക്കലും ഇല്ലാത്തവിധം സൃഷ്ടിയുടെ സാധ്യതകൾ വികസിക്കുന്ന വിധത്തിൽ. സങ്കല്പിക്കാനാവാത്ത സർഗ്ഗാത്മകതയിലും വൈവിധ്യത്തിലും സമൃദ്ധിയിലും ആസ്വാദനത്തിലും. എല്ലാം ദൈവസ്നേഹത്താൽ നിറഞ്ഞ്. ഒന്നിച്ച് – തനിക്കുള്ളവർക്കായി സകലവും ഒരുക്കിയ പിതാവ് തന്റെ കുടുംബത്തോടൊപ്പം.[253] ആകാശവും ഭൂമിയും ഒന്നായിത്തീരുന്നു. നമ്മുടെ ഭാഗ്യം നമുക്കു വിശ്വസിക്കാനാവില്ല. 10,000 വർഷം കഴിഞ്ഞാലും. നാം എന്നേക്കും യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരിക്കും. യഥാർത്ഥവും ആഴമേറിയതും ആർത്തുല്ലസിക്കുന്നതുമായ സന്തോഷത്തിന് അവസാനമുണ്ടാകില്ല.[254]

അവിടെ പങ്കാളിയാകാനും വലിയ, നിത്യമായ വിരുന്നിൽ ഒപ്പം ആഘോഷിക്കാനുമുള്ള ക്ഷണമാണ് സുവിശേഷം.[255] ഈ സന്ദേശം എല്ലാ മനുഷ്യരിലേക്കും പോകുന്നു.[256] ഓരോരുത്തരും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.[257] പ്രവേശനത്തിനു പണം കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. യേശു സകലവും നേരെയാക്കിയിരിക്കുന്നു![258]

സുവിശേഷം – രക്ഷയ്ക്കുള്ള ശക്തി

യേശുവിന്റെ ഒരു ശിഷ്യനും സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കേണ്ടതില്ല. ക്രൂശ് അനേകർക്കും ഭോഷത്വമാണെങ്കിലും. ഈ സന്ദേശത്തിനു

252. റോമർ 5:17; വെളിപ്പാട് 5:10; 22:5
253. 1 കൊരിന്ത്യർ 2:9
254. സങ്കീർത്തനം 16:11
255. വെളിപ്പാട് 19:6-10; 21:6; 22:14-15, 17
256. മത്തായി 28:19-20; 2 കൊരിന്ത്യർ 5:15
257. മത്തായി 22:1-14
258. റോമർ 3:24; വെളിപ്പാട് 21:6; യെശയ്യാവ് 55:1

ശക്തിയുണ്ട്. അതു ഡൈനാമിറ്റ് പോലെയാണ്.[259] സുവിശേഷം ആരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തുറക്കുന്നുവോ, ആ മനുഷ്യർ തങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഈ ദൈവശക്തി അനുഭവിക്കുന്നു. ഒരു തിരിഞ്ഞുവരവ്, ഒരു പുതിയ ജീവിതം സംഭവിക്കുന്നു. ദൈവശക്തിക്കു മാത്രം സാധിക്കാവുന്നതും ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളെയും ബാധിക്കുന്നതുമായ ഒരു വഴിത്തിരിവ്.[260] ഈ ശക്തി രക്ഷിക്കുകയും നിഗൂഢവിദ്യകളുടെ ബന്ധനങ്ങളിൽനിന്നും ആസക്തികളിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അനേകർ ശാരീരികമായും മാനസികമായും സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബന്ധങ്ങൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. സുവിശേഷത്തിലുള്ള ദൈവശക്തിയെ മറ്റൊന്നിനോടും താരതമ്യം ചെയ്യാനാവില്ല. ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിനും മതത്തിനും തത്ത്വചിന്തയ്ക്കും സുവിശേഷത്തിനുള്ളതുപോലെയുള്ള ഫലങ്ങളില്ല.[261]

മനുഷ്യരായ നാം ശക്തിയില്ലാത്തവരും വഴിയറിയാത്തവരുമായിരിക്കുന്നിടത്ത്, നമ്മെത്തന്നെയോ മറ്റുള്ളവരെയോ സഹായിക്കാൻ കഴിയാത്തിടത്ത്,[262] ഈ സുവിശേഷം അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പുതുജനനം എന്ന അത്ഭുതം.[263] സുവിശേഷം പുതിയ ജീവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഒരു കുഞ്ഞു ജനിക്കുന്നതിനോടു താരതമ്യം ചെയ്യാം.[264]

ഒരിക്കൽ ഒരു നിരീശ്വരവാദി, പ്രസിദ്ധനായ ഒരു സുവിശേഷകനെ ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സംവാദത്തിനു വെല്ലുവിളിച്ചു. സുവിശേഷകൻ സമ്മതിച്ചു; എന്നാൽ ഒരു വ്യവസ്ഥ വച്ചു: നിരീശ്വരവാദത്തിലൂടെ ജീവിതത്തിൽ നന്മയിലേക്കുള്ള ഒരു വഴിത്തിരിവ് അനുഭവിച്ച ആളുകളെ നിരീശ്വരവാദി കൂടെ കൊണ്ടുവരണം. സംവാദം നടന്നില്ല; കാരണം, നിരീശ്വരവാദത്തിലൂടെ ആരും ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനായിത്തീരുകയോ ആസക്തികളിൽനിന്നും ആശ്രിതത്വങ്ങളിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രനാക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നാൽ സുവിശേഷകന്, തന്റെ സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിലൂടെ

259. റോമർ 1:16-17
260. 1 തെസ്സലൊനീക്യർ 1:5-10
261. യോഹന്നാൻ 8:36; റോമർ 6:18
262. റോമർ 5:6
263. യോഹന്നാൻ 3:3; 1 പത്രൊസ് 1:3; തീത്തൊസ് 3:4-7
264. 1 കൊരിന്ത്യർ 4:15; യാക്കോബ് 1:18; 1 പത്രൊസ് 1:23-25

സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെടുകയും പുതിയ മനുഷ്യരായിത്തീരുകയും ചെയ്ത അനേകരെ അറിയാമായിരുന്നു.

സുവിശേഷം ഒരു മനുഷ്യന്റെ മുമ്പിലും നിന്നുപോകുന്നില്ല. അത് എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ സന്ദേശത്തിൽ വസിക്കുന്ന ശക്തിയും. തന്റെ പുത്രനെ ഉയിർപ്പിച്ചതിൽ പ്രകടമായ അതേ ദൈവശക്തിയാണ് അത്.

ഇതാണ് രക്ഷയ്ക്കുള്ള യഥാർത്ഥ ശക്തി!

സുവിശേഷം അനുസരിക്കുക

സുവിശേഷം മനുഷ്യരെ മാറ്റുന്നു. താങ്കൾ ഇത് അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? എന്തൊരു സന്തോഷം. പെട്ടെന്ന് മനുഷ്യർക്കു ബൈബിൾ വായിക്കാൻ വിശപ്പുണ്ടാകുന്നു. ദൈവസാന്നിധ്യത്തിനായി അവർ വിശക്കുന്നു.[265] ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ അറിയാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സുവിശേഷം അറിയുന്നതിനു മുമ്പ് ഈ താത്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പെട്ടെന്ന് ദൈവം എന്ത് ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന് അവർ ചോദിക്കുന്നു.[266]

സുവിശേഷത്തോടുള്ള പ്രതികരണം ഒരു വശത്ത് നിസ്സംഗതയോ തിരസ്കരണമോ ആണ്. മറുവശത്ത് വിശ്വാസം.[267] സുവിശേഷം സത്യമാണെന്നു ബുദ്ധികൊണ്ടു കരുതുന്നതു മാത്രമല്ല,[268] മുഴുവൻ മനുഷ്യന്റെയും വ്യക്തിപരമായ ഒരു പ്രതികരണം. ഒറ്റവാക്കിൽ: വിശ്വാസത്തിന്റെ അനുസരണം.[269] ഈ സന്ദേശം തങ്ങൾക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതു വിശ്വസിക്കുന്നതിലൂടെ മനുഷ്യർ സുവിശേഷത്തിന്റെ ആഹ്വാനം അനുസരിക്കുന്നു. അവർതന്നെ അതിനെ അനുസരണത്തിന്റെ ഒരു ചുവടായിട്ടല്ല, ഒരു ദാനം സ്വീകരിക്കലായിട്ടാണ് കാണുന്നതെങ്കിലും.

അവർ ദൈവത്തിലേക്കു തിരിയുന്നു. ദൈവമില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന എല്ലാറ്റിൽനിന്നും അകന്നുമാറുന്നു. ദൃശ്യമോ അദൃശ്യമോ

265. 1 പത്രൊസ് 2:2
266. 1 പത്രൊസ് 4:2-3
267. പ്രവൃത്തികൾ 2:37-41
268. യാക്കോബ് 2:19
269. റോമർ 1:5; 16:26; 1 യോഹന്നാൻ 2:3-4; 3:24; 5:2-3

ആയ വിഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നുമാറുന്നു.[270] തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ പാപം അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിനോട് ഏറ്റുപറയുന്നു.[271] ദൈവകൃപയാലുള്ള ക്ഷമ അവർ പിടിച്ചെടുക്കുന്നു. അവർ രക്ഷയും സൗഖ്യവും അനുഭവിക്കുന്നു. സുവിശേഷം ശക്തിയോടും വലിയ നിശ്ചയത്തോടും വ്യക്തതയോടുംകൂടെ പ്രസംഗിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അതു മനുഷ്യരെ വെളിച്ചത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു.[272] തങ്ങൾ ആരാണെന്നും ദൈവം ആരാണെന്നും അവർ തിരിച്ചറിയുന്നു.
ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്കു തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് ലഭിക്കുന്നു. ദൈവംതന്നെ വരുത്തുന്ന ഒരു മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നു – മരണത്തിൽനിന്നു ജീവനിലേക്കെന്നപോലെ.[273]

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യരാകുക

യേശുവിലേക്കുള്ള തിരിയൽ പലപ്പോഴും ഒരു പ്രക്രിയയായിട്ടാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. സുവിശേഷത്തിലൂടെ യേശുവുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്ന മനുഷ്യൻ വിശ്വാസത്തിൽ ചെറിയ ചുവടുകൾ വയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. അവൻ യേശുവിനെ കേൾക്കാനും അവനിൽ ആശ്രയിക്കാനും തുടങ്ങുന്നു. ഒരു യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നു – വളർച്ചയുടെയും പഠനത്തിന്റെയും. ശിഷ്യനായിരിക്കുക എന്നാൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുക, പഠിക്കുന്നവനായിരിക്കുക എന്നാണ്. ഈ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത ഒരു പ്രക്രിയയാണ് അത്.

അന്നു യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ യേശു പോയിടത്തെല്ലാം അവനെ അനുഗമിച്ചു. പന്ത്രണ്ടുപേരെക്കാൾ അധികം ശിഷ്യന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ പഠിച്ചിരുന്ന ഗുരു യേശുവായിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞതു ചെയ്തുകൊണ്ട് അവനെപ്പോലെയാകാൻ ശിഷ്യന്മാർ ആഗ്രഹിച്ചു.[274]

യേശു ഇവിടെ ഇല്ലാതായപ്പോഴും യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും ശിഷ്യന്മാർ എന്നുതന്നെ വിളിച്ചുപോന്നു. പിന്നീടാണ്

270. പ്രവൃത്തികൾ 11:21; 14:15; 1 തെസ്സലൊനീക്യർ 1:9-10; 1 പത്രൊസ് 4:3
271. പ്രവൃത്തികൾ 19:18-20; 1 യോഹന്നാൻ 1:9; സദൃശവാക്യങ്ങൾ 28:13; സങ്കീർത്തനം 51
272. 1 തെസ്സലൊനീക്യർ 1:5
273. കൊലൊസ്സ്യർ 2:13; 1 യോഹന്നാൻ 3:14
274. യോഹന്നാൻ 8:31

അവരെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു വിളിച്ചത്.[275]

ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ തുടക്കം

ശിഷ്യത്വമാണ് നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം! രാജാവായ യേശുവിനെ അനുസരിക്കുകയും അവനോടു വിശ്വസ്തരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യർ. ഇതു ചിലപ്പോൾ ശ്രദ്ധേയമായി ആരംഭിക്കുന്നു; എന്നാൽ പലപ്പോഴും മടിച്ചുമടിച്ചും ആരും ശ്രദ്ധിക്കാതെയും. യേശു പറയുന്നതു ചെയ്യാൻ ദൈവാത്മാവ് ശിഷ്യരെ സഹായിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ വളരാനും. ഹൃദയമെന്ന നല്ല നിലത്തു വീണ് ഫലമായി വളരുന്ന ഒരു വിത്തുപോലെ സുവിശേഷം അവരിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.[276] ഒരാളിൽ വേഗം; മറ്റൊരാളിൽ കൂടുതൽ സമയമെടുക്കുന്നു. വീഴുകയും വീണ്ടും എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ പുതിയ ആത്മീയജീവൻ ദൃശ്യമാകുന്നു.[277] സുവിശേഷം കൂടുതൽ കൂടുതൽ നന്നായി ഗ്രഹിക്കുക എന്നത് അപ്പോഴും ഒരു പഠനപ്രക്രിയയായി തുടരുന്നു. ഇതു വെറും ബുദ്ധിയുടെ കാര്യമായിട്ടല്ല സംഭവിക്കുന്നത്; അതു ചെയ്തും ജീവിച്ചുമാണ്.

ഇത് അത്ര പ്രധാനമായതിനാൽ ഒരിക്കൽക്കൂടി: യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുകയും ഒരു ശിഷ്യനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് സുവിശേഷത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. സുവിശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനടിക്കറ്റല്ല; പരലോകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നുമല്ല. ഇവിടെയും ഇപ്പോഴും ഈ ജീവിതത്തെത്തന്നെ മാറ്റുന്നതും, ഒരുനാൾ നിത്യതയിലും മഹത്വത്തിലും തുടർന്നു പൂർത്തിയാകുന്നതുമായ ഒന്നാണ് അത്. നിത്യജീവൻ ഇപ്പോൾത്തന്നെ ജീവിക്കപ്പെടുന്നു!

താൻ ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവനാണെന്ന് ഒരു മനുഷ്യൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ബാഹ്യ അടയാളമുണ്ട്: സ്നാനം.[278] ഇനിമുതൽ യേശുക്രിസ്തുവാണ് അവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും

275. പ്രവൃത്തികൾ 11:26
276. മർക്കൊസ് 4:20; യോഹന്നാൻ 15:8
277. റോമർ 6:21-22; 7:4; എഫെസ്യർ 5:9; കൊലൊസ്സ്യർ 1:10; തീത്തൊസ് 3:14; എബ്രായർ 13:15; 2 പത്രൊസ് 1:8
278. മത്തായി 28:19; മർക്കൊസ് 16:16; പ്രവൃത്തികൾ 2:38-41; 8:12, 36-38; 9:18; 10:47-48; 16:15, 33; 18:8; റോമർ 6:3; ഗലാത്യർ 3:27; എഫെസ്യർ 4:5; കൊലൊസ്സ്യർ 2:12

കർത്താവും എന്ന് മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിലും അദൃശ്യലോകത്തിലെ ശക്തികളുടെ മുമ്പിലും അതു പരസ്യമായി ഉറപ്പിക്കുകയും മുദ്രയിടുകയും ചെയ്യുന്നു. ജലസ്നാനം വലിയ വ്യത്യാസം വരുത്തുന്നു. അത് ഒരു പക്ഷം മാറലാണ്, രാജാവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറയലാണ്. യേശുവിനോടുകൂടെയുള്ള ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽത്തന്നെയാണ് അതിന്റെ സ്ഥാനം. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എത്ര ഗൗരവത്തോടെയാണ് ഇതിനെ കാണുന്നത് എന്ന് ആളുകൾക്കു കാണാൻ കഴിയേണ്ടതിന് അതു പരസ്യമായി നടക്കേണ്ടതാണ്.

യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുക എന്നാൽ എന്ത്?

ഒരു ശിഷ്യന്റെ ജീവിതം എങ്ങനെയായിരിക്കും? ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവൻ തുടർന്നും ചെയ്യും: ഉറങ്ങുക, ഭക്ഷിക്കുക, ജോലി ചെയ്യുക, സ്കൂളിൽ പോകുക തുടങ്ങിയവ. എന്നാൽ ആന്തരിക മനോഭാവവും പ്രേരണയും, ജീവിതത്തെയും അയൽക്കാരനെയും കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടും മാറുന്നു.

ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ ഫലങ്ങളായി യേശുവിന്റെ ശിഷ്യരുടെ ഏതാനും അടയാളങ്ങൾ ഇതാ. ഞാൻ പറയുന്നതെല്ലാം ഇപ്പോഴും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു, ഇനിയും പരീക്ഷിക്കപ്പെടും. ക്രിസ്തുവിലുള്ള പുതിയ അസ്തിത്വവും പോരാട്ടത്തിനു വിധേയമാണ്. എതിർപ്പ് പുറമേനിന്നു മാത്രമല്ല, ഉള്ളിൽനിന്നുമുണ്ട്. നമ്മുടെ പഴയ അസ്തിത്വവും പഴയ ശീലങ്ങളും നമ്മിലുള്ള പാപവും വീണ്ടും തലപൊക്കുന്നു. പുതിയതെല്ലാം വെറുമൊരു തോന്നലായിരുന്നു എന്നതുപോലെ അതിൽ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. ദൈവം സഹായിക്കുകയും നമ്മിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ ആത്മാവ് ആശ്വാസപ്രദനായും ശക്തിയായും സഹായകനായും നമുക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യർ ദൈവത്തെയും തങ്ങളുടെ അയൽക്കാരനെയും അന്യോന്യവും സ്നേഹിക്കുന്നു![279] ദിവ്യസ്നേഹം എന്നേക്കും ഏറ്റവും വലിയതായി നിലനിൽക്കുന്നു![280] അതിന് അതിരുകളില്ല. തമ്മിൽ

279. മത്തായി 22:36-40; യോഹന്നാൻ 13:34-35; 15:13-17; 1 കൊരിന്ത്യർ 13:4-7
280. 1 കൊരിന്ത്യർ 13:13

തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്താലാണ് യേശുവിന്റെ ശിഷ്യർ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നത്![281]

ശിഷ്യർ അന്യോന്യം കരുതുകയും ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു![282] അവർ ഒരു കുടുംബമാണ്. അവർ ഒരു കൂട്ടായ്മയാണ്. ആരാധനയിൽ പതിവായി പങ്കെടുക്കുന്നതിൽ മാത്രമല്ല, മുഴുവൻ ജീവിതത്തിലും ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലും ഇതു പ്രകടമാകുന്നു.

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യർ തിരുവത്താഴത്തിൽ, അപ്പം നുറുക്കലിൽ, യേശു തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്തത് ഒന്നിച്ച് ഓർക്കുന്നു. അവർ ഇതു പതിവായി, അല്ലെങ്കിൽ കഴിയുന്നത്ര കൂടെക്കൂടെ ചെയ്യുന്നു.[283] തങ്ങളുടെ ആരാധനകൾക്ക് അവർ പള്ളിക്കെട്ടിടങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. ഒരു ആത്മീയ കുടുംബമായി അവർ വീടുകളിൽ കൂടിവരുന്നു.

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു – സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിനോട്, ഒറ്റയ്ക്കും ഒന്നിച്ചും![284] അവനെ കാണുന്നതുപോലെ അവർ ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കുന്നു. ഒറ്റയ്ക്കും ഒന്നിച്ചുമുള്ള ആരാധനയും സ്തുതിയും അവർക്കു വലിയ സന്തോഷമാണ്.[285]

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യർ ബൈബിൾ വായിക്കുന്നു![286] അങ്ങനെ അവർ ദൈവത്തെയും അവന്റെ ഇഷ്ടത്തെയും അറിയുന്നു. അവൻ തങ്ങൾക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നതിനെയും.

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു; ചെറിയ കാര്യങ്ങളിലും വലിയ കാര്യങ്ങളിലും ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ അവന്റെ നടത്തിപ്പും നിർദ്ദേശവും അനുഭവിക്കുന്നു.

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യർ കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നു.[287] യേശു പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ അവർക്കും സംഭവിക്കാം. പരിഹസിക്കപ്പെടുന്നതിലും ഒറ്റപ്പെടുത്തി ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നതിലും അതു

281. യോഹന്നാൻ 13:35
282. പ്രവൃത്തികൾ 11:29
283. 1 കൊരിന്ത്യർ 11:23-27
284. മത്തായി 6:5-15; യോഹന്നാൻ 16:26-27; 1 തെസ്സലൊനീക്യർ 5:17
285. യോഹന്നാൻ 4:23
286. കൊലൊസ്സ്യർ 3:16; 2 തിമൊഥെയൊസ് 3:16; 1 പത്രൊസ് 2:2
287. പ്രവൃത്തികൾ 14:22

തുടങ്ങുന്നു; ലോകത്തിലെ ചില രാജ്യങ്ങളിലെപ്പോലെ, ഇന്നും അതു മരണം എന്ന് അർത്ഥമാക്കാം.[288]

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യർ മറ്റു മനുഷ്യരെ ശിഷ്യരാക്കുന്നു![289] എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക കാര്യം വിശ്വസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെയല്ല സുവിശേഷം ഉണ്ടാക്കുന്നത്; ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്ന ശിഷ്യരെയാണ്. സകലവും ഉപേക്ഷിക്കാനും ദിവസവും തങ്ങളുടെ ക്രൂശ് എടുക്കാനും ഒരുക്കമുള്ളവർ; മറ്റു മനുഷ്യരെ ശിഷ്യരാക്കുക എന്നതു ജീവിതലക്ഷ്യമായി ഉള്ളവർ. ഇതാണ്, മറ്റൊന്നുമല്ല, യേശു ആഗ്രഹിച്ചത്![290] യേശുവിന്റെ ശിഷ്യർ മനുഷ്യരുടെ അടുക്കലേക്കു പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നു. അവർ തങ്ങളിലേക്ക് ഒതുങ്ങിക്കൂടുന്നില്ല.

വളർച്ചയുടെയും തിരിച്ചറിവിന്റെയും ഒരു പ്രക്രിയയെക്കുറിച്ചു ബൈബിൾ പറയുന്നു.[291] ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൂർണ്ണരല്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇപ്പോഴും പാപം ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ പാപം അവരെ ഇനി ഭരിക്കുന്നില്ല.[292] ഇനി പാപം ചെയ്യാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ദൈവം തങ്ങൾക്കു നൽകിയ സമഗ്രമായ ക്ഷമയിലാണ് അവർ ജീവിക്കുന്നത്. ഇനിയും ചെയ്യാനിരിക്കുന്ന പാപങ്ങൾക്കുപോലും.[293] തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിനോട് ഏറ്റുപറയുന്നു. പരസ്പരം കുറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അന്യോന്യവും.[294] അവർ കൃപയ്ക്കു കീഴിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്,[295] ന്യായപ്രമാണത്തിനു കീഴിലല്ല.[296] പത്തു കല്പനകൾ പാലിക്കുക എന്നതല്ല അവരുടെ ലക്ഷ്യം. യേശുവിനോടുകൂടെയുള്ള ഒരു ജീവിതം ഈ കല്പനകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിലും അപ്പുറം പോകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മിൽ ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു സാധ്യമാകുന്നു.

തങ്ങളിൽ വസിക്കുകയും തങ്ങളെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അവർക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.[297] ആത്മാവിന്റെ നല്ല

---

288. യോഹന്നാൻ 15:18-20
289. മത്തായി 28:18-20
290. ലൂക്കൊസ് 14:26-27, 33; പ്രവൃത്തികൾ 14:21
291. യോഹന്നാൻ 3:30; കൊലൊസ്സ്യർ 1:10; 2 തെസ്സലൊനീക്യർ 1:3; 2 പത്രൊസ് 3:18
292. റോമർ 6:12-14
293. എബ്രായർ 10:14; 1 യോഹന്നാൻ 1:5-2:2
294. യാക്കോബ് 5:16
295. പ്രവൃത്തികൾ 13:43
296. റോമർ 6:14
297. യോഹന്നാൻ 7:39; 14:17; 1 കൊരിന്ത്യർ 2:12; 6:19

ഫലങ്ങൾ ദൃശ്യമാകുക എന്നതാണ് അവന്റെ ലക്ഷ്യം.[298] ഈ ഫലങ്ങൾ എല്ലാറ്റിനുമുപരി പരസ്പരമുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നു: സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീർഘക്ഷമ, ദയ, നന്മ, വിശ്വസ്തത, സൗമ്യത, ആത്മനിയന്ത്രണം. ചുരുക്കത്തിൽ, യേശു ജീവിച്ചതുതന്നെയാണ് ഇത്. അവനെപ്പോലെയാകുക – ഇതാണ് പുതിയ ജീവിതലക്ഷ്യം.[299] നാം അവനിൽ ആശ്രയിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ അവൻ ഉളവാക്കി വളർത്തുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഫലമാണ് അത്. യേശുവിനെ അനുഗമിക്കാനുള്ള ശക്തി പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്.[300] ഈ ആത്മാവ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ സാന്നിധ്യമാണ്. ഇത് അതിശയകരമല്ലേ? ആത്മാവ് ഒരേ സമയം ഉപദേഷ്ടാവും കോച്ചും പരിശീലകനും സഹായകനും വഴികാട്ടിയുമാണ്. യേശു ഇവിടെ ഭൂമിയിൽ നമ്മോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ചെയ്യുമായിരുന്നതുതന്നെ അവൻ ചെയ്യുന്നു.

അന്യോന്യം ശുശ്രൂഷിക്കാൻ കഴിയുന്ന വരങ്ങൾ ദൈവാത്മാവ് ശിഷ്യർക്കു നൽകുന്നു.[301]

ശിഷ്യത്വം സുഖകരമായ ഒരു ഏർപ്പാടല്ല, ഒരു ഉലാത്തലല്ല, ചാരുകസേരയിലിരുന്നുള്ള ക്രിസ്തീയതയുമല്ല. യേശുവിനെപ്പോലെ ജീവിക്കുകയും ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. കടപ്പാടുകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പുതിയ ജീവിതമുദ്രാവാക്യം. അവന്റെ രാജ്യവും അവന്റെ നീതിയും യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന് എന്നും ഒന്നാം സ്ഥാനത്താണ്. മറ്റെല്ലാറ്റിന്റെയും കാര്യം നമ്മുടെ പിതാവ് നോക്കിക്കൊള്ളും എന്ന് യേശു പറയുന്നു.[302]

എന്നെ അനുഗമിക്ക! എന്നു പറയാനുള്ള അധികാരം യേശുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമില്ല. അവൻ നമ്മെ വിളിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് “ഇല്ല” എന്നു പറയാൻ കഴിയുമോ?

---

298. ഗലാത്യർ 5:13-26
299. 2 കൊരിന്ത്യർ 3:18
300. പ്രവൃത്തികൾ 13:52; റോമർ 8:12-17
301. 1 കൊരിന്ത്യർ 12; റോമർ 12:3-8
302. മത്തായി 6:33

ഇത് എളുപ്പമുള്ള വഴിയായിരിക്കില്ല. ചെലവു കണക്കാക്കണം എന്ന് യേശു പറയുന്നു;[303] ആദ്യത്തെ എതിർക്കാറ്റിൽത്തന്നെ ഇല്ലാതാകാത്ത, ഉറപ്പുള്ളതും യഥാർത്ഥവും ആലോചിച്ചുറച്ചതുമായ ഒരു തീരുമാനം നാം എടുക്കേണ്ടതിന്. ജീവനിലേക്കു നയിക്കുന്ന വഴി ഇടുക്കമുള്ളതാണ്; അതു കയറ്റമാണ്. നാശത്തിലേക്കുള്ള വിശാലമായ വഴി തനിയെ നടന്നുപോകും. ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ തുടരുക എന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല.[304]

യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവരെന്ന നിലയിൽ പോരാട്ടങ്ങളും പരീക്ഷകളും നിറഞ്ഞ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിനു മുഴുവനും ഇതു ബാധകമാണ്: തന്റെ പുത്രനെ തന്റെ മക്കൾക്കുവേണ്ടി ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത നിമിഷത്തിലെന്നപോലെതന്നെ, ഓരോ നിമിഷത്തിലും ദൈവം അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു.[305]

സുവിശേഷത്തെ അവഗണിക്കുക

സുവിശേഷം ഒരു ഭീഷണിസന്ദേശമല്ല. അത് ഒരു സന്തോഷവാർത്തയാണ്! മാനസാന്തരത്തിലൂടെയും വിശ്വാസത്തിലൂടെയും അതു ദൈവത്തിലേക്കും ക്ഷമയിലേക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും ജീവനിലേക്കും അർത്ഥത്തിലേക്കുമുള്ള വഴി തുറക്കുന്നു.

എന്നാൽ സുവിശേഷം ഇഷ്ടംപോലെ എടുക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല. പല സത്യങ്ങളിൽ ഒന്നല്ല. ഈ സന്ദേശം കേൾക്കുന്നവൻ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ വെല്ലുവിളിക്കപ്പെടുന്നു. ആരും അതിനെ ലാഘവത്തോടെ കാണരുത്. എന്തായാലും ഈ സന്ദേശം നമ്മെ രക്ഷിക്കാനും കാത്തുസൂക്ഷിക്കാനുമാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

ഒരു കാട്ടുതീയെക്കുറിച്ചോ ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റിനെക്കുറിച്ചോ മലിനമായ കുടിവെള്ളത്തെക്കുറിച്ചോ ഒരു അണക്കെട്ടു തകരുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്ന ഒരു വാർത്ത സങ്കല്പിക്കുക. മുന്നറിയിപ്പു നൽകുക മാത്രമല്ല, രക്ഷപ്പെടാനുള്ള വഴിയും സംരക്ഷണവും കാണിച്ചുതരുന്ന ഒരു വാർത്ത. ഈ സന്ദേശം എത്ര ഗൗരവത്തോടെ എടുക്കണം? അത്

303. ലൂക്കൊസ് 14:28
304. മത്തായി 7:13-14
305. യോഹന്നാൻ 16:27; 17:23

അതിശയോക്തിയാണെന്നോ അസത്യമാണെന്നോ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി മാത്രമുള്ളതാണെന്നോ ഒരാൾ തെറ്റായി കരുതിയാൽ എന്തു സംഭവിക്കും?

എല്ലാം വെളിച്ചത്തു വരും

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനും ലോകത്തിന്റെ കർത്താവുമായവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു.[306] ഒരാൾ അവനിൽ ആശ്രയിക്കുകയും തന്റെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുകയും ജീവിതം മാറ്റുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവനിൽ ക്ഷമ സാധ്യമാണ് എന്ന് അവർ വിളംബരം ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം, ഓരോ മനുഷ്യനും ഈ കർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ കണക്കുബോധിപ്പിക്കേണ്ട ഒരു ദിവസം വരുന്നു, അതു കൃത്യമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് അവർ എപ്പോഴും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. യേശുവാണ് എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും ന്യായാധിപൻ. ഓരോരുത്തരും അവന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കും. കണ്ണോടുകണ്ണ്. അവന്റെ പിതാവായ ദൈവം ന്യായവിധി അവനെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.[307]

നാം ചെയ്തതും പറഞ്ഞതും ചിന്തിച്ചതുമായ എല്ലാറ്റിനും നാം കണക്കുബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാനുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പ്! നാം ചെയ്യുന്നതു ദൈവത്തിനു പ്രസാദമാണോ എന്നു പരിഗണിക്കാൻ. എല്ലാം – ഒഴിവില്ലാതെ എല്ലാം – വെളിച്ചത്തു വരും എന്നു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ താങ്കൾക്ക് എന്തു തോന്നുന്നു? നാം രഹസ്യമായി ചിന്തിച്ചതും ചെയ്തതും, നാം മനുഷ്യരോടു ചെയ്തതും ചെയ്യാതെ വിട്ടതും.

നമ്മുടെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ, ഹൃദയത്തിലും മനസ്സാക്ഷിയിലും, നാം പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു നമുക്കെല്ലാവർക്കും ബോധ്യമുണ്ട്. ദൈവം ഒരിക്കലും ശരിവയ്ക്കാത്തത് എന്തെന്നു നമുക്ക് അറിയാം. സങ്കല്പിക്കുക: കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിലെ നമ്മുടെ ചിന്തകളും വികാരങ്ങളും, ആ ആഴ്ചയിൽ നാം ഇടപെട്ട എല്ലാവരുടെയും മുമ്പിൽ ഒരു സ്ക്രീനിൽ പരസ്യമായി കാണിക്കാൻ നാം തയ്യാറാകുമോ? മിക്കവാറും നാം സമ്മതിക്കില്ല; കാരണം, നമ്മിൽത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്ന പലതും ഉണ്ടാകും. മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽപ്പോലും പലതിനെക്കുറിച്ചും ലജ്ജ

306. പ്രവൃത്തികൾ 4:2; 8:12, 25, 35, 40; 11:20; 17:18
307. യോഹന്നാൻ 5:22-29

തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ എന്തായിരിക്കും?

ദൈവത്തോടുള്ള മനുഷ്യരെന്ന നിലയിലുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധത്തിലെ പാപത്തിന്റെ പ്രശ്നം ബൈബിൾ ഒരിക്കലും നിസ്സാരവൽക്കരിക്കുന്നില്ല. എങ്ങനെ തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കിയാലും: ഇതാണ് കാതലായ പ്രശ്നം. സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന സന്ദേശം ഇതാണ്: ക്രിസ്തുവിലുള്ളവൻ കുറ്റവിധിയെ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല.[308] നമ്മോടു ക്ഷമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടാൻ നാം ഇനി ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. ക്രിസ്തുവിൽ അവൻ നമ്മെ തന്റെ മക്കളാക്കിയിരിക്കുന്നു, തന്റെ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരുമാക്കിയിരിക്കുന്നു.[309] ദൈവത്തിന്റെ തികഞ്ഞ സ്നേഹം ഭയത്തെ പുറത്താക്കുന്നു![310]

എന്നാൽ ഞാൻ സുവിശേഷം തള്ളിക്കളഞ്ഞാൽ എന്തു സംഭവിക്കും? ദൈവം തന്റെ സന്ദേശം ആരുടെമേലും അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നില്ല. തീരുമാനം അവൻ മനുഷ്യനു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. അതേ സമയം ഈ സന്ദേശത്തെക്കുറിച്ച് അവനെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ അവൻ സകലവും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും. മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ അവൻ അന്വേഷിക്കുകയും പോരാടുകയും ചെയ്യുന്നു.[311]

മുങ്ങിത്താഴുന്ന ഒരു മനുഷ്യനു നേരെ ഒരു രക്ഷാവലയം എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുക. മുങ്ങുന്നവനെ രക്ഷപ്പെടാൻ നിർബന്ധിക്കുകയാണ് എന്ന് ആരും പറയില്ല. താൻ നഷ്ടപ്പെട്ടവനാണെന്ന് ഒരു മനുഷ്യൻ തിരിച്ചറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ സുവിശേഷം അവന് ഒന്നുമല്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ദൈവാത്മാവ് സുവിശേഷത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.[312] ഹൃദയങ്ങളെ തുറക്കാനുള്ള ശക്തി ദൈവവചനത്തിനുണ്ട്.[313]

എന്നാൽ മിഥ്യാധാരണകൾ വേണ്ട: സുവിശേഷമില്ലാതെ, ക്രിസ്തുവില്ലാതെ, നാം നഷ്ടപ്പെട്ടവരും ഇപ്പോൾത്തന്നെ

---

308. റോമർ 8:1
309. യോഹന്നാൻ 1:12
310. 1 യോഹന്നാൻ 4:16-19
311. ലൂക്കൊസ് 19:10
312. യോഹന്നാൻ 16:8
313. എബ്രായർ 4:12-13

ദൈവക്രോധത്തിൻ കീഴിലുള്ളവരുമാണ്. നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു മേഖലയില്ല. ക്രിസ്തുവിൽ കുറ്റവിധിയില്ല – ക്രിസ്തുവില്ലാതെ നാം ന്യായമായും കുറ്റം വിധിക്കപ്പെടും.

"ഇല്ല" എന്നതിൽത്തന്നെ ഉറച്ചുനിന്നാൽ, അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളോടെ ജീവിക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ പാപത്തോടും കുറ്റത്തോടുംകൂടെ ഒറ്റയ്ക്കാകും. എല്ലാ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും കാണുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ അപ്പോൾ എങ്ങനെ സ്വയം പ്രതിരോധിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെ പ്രതിരോധിക്കാൻ കഴിയും?

ദൈവം സ്നേഹമാണ്![314] എന്നാൽ അവൻ വെളിച്ചവുമാണ്. തികച്ചും പരിശുദ്ധൻ.[315] അവന്റെ സന്ദേശത്തിനെതിരെ തീരുമാനിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തോടും യേശുവിനോടും, സ്നേഹത്താൽ അവനുവേണ്ടി ചെയ്യപ്പെട്ട എല്ലാറ്റിനോടും "ഇല്ല" എന്നു പറയുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും സൗജന്യമായി അവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന എല്ലാറ്റിനോടും. യേശു ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു:

> എന്നോടുകൂടെ അല്ലാത്തവൻ എനിക്കു വിരോധമാകുന്നു![316]

ദൈവക്രോധം

ദൈവക്രോധത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാതിരിക്കുന്നത്, ആപത്തിൽ സഹായിക്കാതിരിക്കുന്നതുപോലെയായിരിക്കും.[317] പാപത്തോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ വെറുപ്പ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാതിരിക്കുന്നത്. പാപം അവന്റെ അന്തരംഗത്തെ ബാധിക്കുന്നു. തന്റെ മനുഷ്യർ ദൈവമില്ലാതെ ജീവിക്കുകയും, അവനില്ലാതെ വഴി ദുരിതത്തിലേക്കാണ് എന്നു കാണാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അവൻ ദുഃഖിക്കുന്നു.[318] ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം വികാരമില്ലാതെ ചിന്തിക്കാനോ മനസ്സിലാക്കാനോ കഴിയാത്തതുപോലെതന്നെയാണ് അവന്റെ ക്രോധവും. എന്നാൽ ഈ

314. 1 യോഹന്നാൻ 3:1; 4:7-8, 16
315. 1 യോഹന്നാൻ 1:5; വെളിപ്പാട് 4:8
316. മത്തായി 12:30
317. യോഹന്നാൻ 3:36; റോമർ 1:18; 2:5, 8; 3:5; 5:9; എഫെസ്യർ 2:3; 5:6; കൊലൊസ്സ്യർ 3:5-6; വെളിപ്പാട് 6:16-17; 11:18
318. മർക്കൊസ് 3:5

ക്രോധവും നിർമ്മലവും വിശുദ്ധവുമാണ്. ഒരു വികാരവിക്ഷോഭമല്ല; മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങളോടുള്ള യുക്തിരഹിതവും അതിരുകടന്നതുമായ ഒരു പ്രതികരണമല്ല. ദൈവം കോപിക്കാൻ താമസമുള്ളവനാണ്![319] മനുഷ്യരായ നമ്മിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി.

ദൈവം മനുഷ്യനെ അവന്റെ പാപങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളോടും അനന്തരഫലങ്ങളോടുംകൂടെ അവനു തന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു എന്നാണ് ദൈവക്രോധത്തിന്റെ അർത്ഥം.[320] ഒറ്റയ്ക്കു വിടപ്പെടുക, ഞാൻതന്നെ ഉണ്ടാക്കിയ എന്റെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളോടുംകൂടെ നഷ്ടപ്പെട്ടവനായിരിക്കുക. അത് അനുഭവിക്കാൻ ആരും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ എന്റെ പാപവുമായി ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വമുള്ള വിശുദ്ധിയുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുക എന്നാണ് ക്രോധത്തിന്റെ അർത്ഥം. മനുഷ്യരോടും അവനോടും നാം ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ പാപങ്ങളോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തരമാണ് ദൈവക്രോധം.

ദൈവം കോപിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ ദൈവമായിരിക്കുകയില്ല. ഏതു രൂപത്തിലുമുള്ള തിന്മയെ സഹിക്കാനാവാത്ത തന്റെ സ്നേഹത്തെ അവൻ തള്ളിപ്പറയുകയായിരിക്കും. എല്ലാറ്റിനോടും “ഉവ്വ്” എന്നു പറയുന്ന ഒരു ദൈവത്തെ ഒടുവിൽ ആരും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യർക്കു നീതി ഉറപ്പുവരുത്താൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, നമുക്കു ദൈവത്തിൽ മാത്രമേ പ്രത്യാശ വയ്ക്കാൻ കഴിയൂ. എന്നാൽ ഇതു മറ്റുള്ളവരെ മാത്രമല്ല ബാധിക്കുന്നത് – ഓരോരുത്തരും തനിക്കുവേണ്ടി കണക്കുബോധിപ്പിക്കും.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദൈവത്തിന്റെ നിരപ്പിക്കാനുള്ള ഇഷ്ടത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു;[321] കാരണം, അവർതന്നെ അവനെ അങ്ങനെയാണ് അറിഞ്ഞത്.[322] എന്നാൽ നമ്മുടെ അളവുകോലുകൾ സ്വീകരിക്കുന്ന ഇണക്കിയെടുത്ത ഒരു ദൈവമല്ല അവൻ. നമ്മുടെ അനീതികളെക്കുറിച്ച് അവൻ മൗനമായിരിക്കില്ല. അവയെ വെറുതെ കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുകയുമില്ല. അവൻ നീതി ഉറപ്പാക്കും. നമ്മുടെ കഴിവുകളെയും ഇന്നത്തെ സങ്കല്പങ്ങളെയും കവിയുന്ന തന്റേതായ വിധത്തിൽ.

---

319. പുറപ്പാട് 34:6
320. റോമർ 1:26
321. 2 കൊരിന്ത്യർ 5:19-20
322. 2 കൊരിന്ത്യർ 5:11

ദൈവത്തോടും അവന്റെ നല്ല സന്ദേശത്തോടും “ഇല്ല” എന്നു പറയുന്നവൻ – ഒരുപക്ഷേ പല തവണ – തന്നെത്തന്നെ കഠിനപ്പെടുത്തുന്നു. അങ്ങനെ അവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടവനാകുന്നു.[323] നഷ്ടപ്പെട്ടവൻ; കാരണം, ദൈവം ഭാരപ്പെട്ട ഹൃദയത്തോടെ ഈ നിരസിക്കൽ അംഗീകരിക്കുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ടവനായിരിക്കുക എന്നാൽ, ഒരാൾ ആയിരിക്കേണ്ടിടത്തും ആയിരിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നിടത്തും ഇല്ലാതിരിക്കുക എന്നാണ്. ഭവനത്തിലല്ല, ഏകാകിയും വേരറ്റവനുമായി. ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം അറ്റുപോയിരിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരെയും ഭവനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ അവസാനംവരെ അവന്റെ പിന്നാലെ പോകുന്ന ഒരു ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം.[324]

സുവിശേഷം തള്ളിക്കളയുന്ന ഓരോരുത്തനും തന്റെ പാപങ്ങൾക്കു ന്യായമായ കുറ്റവിധി പ്രാപിക്കും.[325] വിധി തികച്ചും നീതിയുള്ളതായിരിക്കും.[326] മനുഷ്യൻ വിതയ്ക്കുന്നതുതന്നെ അവൻ കൊയ്യും; കാരണം, ദൈവത്തെ പരിഹസിക്കാൻ കഴിയില്ല.[327] സത്യത്തെയും സുവിശേഷത്തെയും അനുസരിക്കാതെ ശാഠ്യത്തോടെ എതിർത്തുനിന്നവൻ ക്രോധവും കോപവും കഷ്ടവും സങ്കടവും അനുഭവിക്കും.[328] ചിലപ്പോൾ ഈ ജീവിതത്തിൽത്തന്നെ; മരണശേഷം നിശ്ചയമായും. പരിഹരിക്കപ്പെടാത്ത തന്റെ പാപത്തെ മുഖാമുഖം നോക്കുകയും സ്വന്തം പാപത്തെ ഒരിക്കൽക്കൂടി നേരിടുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇങ്ങനെയായിരിക്കും അനുഭവപ്പെടുക. ഇത്തവണ ദൈവത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽനിന്ന്. താൻ അനീതി ചെയ്ത മനുഷ്യരുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽനിന്നും.

---

323. റോമർ 2:12; 1 കൊരിന്ത്യർ 1:18; 15:18; 2 കൊരിന്ത്യർ 2:15; 4:3; 2 തെസ്സലൊനീക്യർ 2:10; 2 പത്രൊസ് 3:9
324. ലൂക്കൊസ് 15:4, 24; യോഹന്നാൻ 3:16; 2 പത്രൊസ് 3:9
325. 2 കൊരിന്ത്യർ 5:10
326. വെളിപ്പാട് 20:11-15; 21:8
327. ഗലാത്യർ 6:7-8; സംഖ്യാപുസ്തകം 32:23
328. റോമർ 2:5-11

നിത്യജീവനും നരകവും

മഹത്വത്തിലുള്ള നിത്യജീവനെക്കുറിച്ചും[329] നിത്യാഗ്നിയെയും നിത്യശിക്ഷയെയും കുറിച്ചും യേശു പറയുന്നു.[330] സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർ ആയിരിക്കുന്ന പുറത്തെ ഇരുട്ടിനെക്കുറിച്ച് അവൻ പറയുന്നു.[331] കരച്ചിലിനെയും പല്ലുകടിയെയും കുറിച്ച്.[332]

യഥാർത്ഥത്തിൽ കൂടെക്കൂടെ നരകത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതു യേശുവാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെ മൂർത്തരൂപമായ അവനാണ് അതിനെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവുമധികം പറഞ്ഞത്.[333]

പുതിയനിയമത്തിന്റെ മൂലഭാഷയായ ഗ്രീക്കിൽ നരകത്തിനുള്ള വാക്ക് Gehenna (ഗെഹെന്ന) ആണ്. അന്ന് ഇത് ഒരു യഥാർത്ഥ സ്ഥലമായിരുന്നു – യെരൂശലേമിനടുത്തുള്ള ഒരു താഴ്വര. യേശുവിന്റെ കാലത്ത് തീ എപ്പോഴും കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു മാലിന്യക്കൂമ്പാരം. അതേ താഴ്വരയെ ബെൻ-ഹിന്നോം എന്നു വിളിക്കുന്ന യിരെമ്യാപ്രവാചകനെയും യേശു പരാമർശിക്കുന്നു.[334] കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലും ബലികഴിച്ചിരുന്ന വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കു കുപ്രസിദ്ധമായിരുന്നു ഈ സ്ഥലം. അതുകൊണ്ട് ലജ്ജയുടെയും പാപത്തിന്റെയും പ്രതീകം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ന്യായവിധിയുടെയും വിനാശത്തിന്റെയും. സർവ്വനാശത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും.

എന്നും ജീവിച്ചതുപോലെ തുടർന്നും ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ, തന്റെ പാപത്തിൽ തുടരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ, അങ്ങനെ ജീവനെതിരെ തീരുമാനിക്കുന്നു. നിത്യജീവന്റെ മഹത്വത്തിൽനിന്ന് അവൻ പുറത്താക്കപ്പെട്ടവനായി തുടരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പുതിയ ലോകത്തിൽ എല്ലാ ദൈവമക്കൾക്കുമുള്ള ജീവനും ഭാവിയും അതാണ്.[335]

ഒരു മുന്നറിയിപ്പായി നരകത്തെ ഭീകരമായ ചിത്രങ്ങളിലൂടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ബൈബിൾ അതിനെക്കുറിച്ചു മൗനമായിരിക്കുന്നില്ല.

---

329. യോഹന്നാൻ 3:36; 5:24; 6:47, 51; 10:28; 11:26; റോമർ 5:21; 6:23; 1 യോഹന്നാൻ 2:25; 5:11, 13
330. മത്തായി 25:34, 41, 46
331. മത്തായി 8:12; 22:13; 25:30; യോഹന്നാൻ 8:12; 12:46
332. മത്തായി 8:12; 13:42, 50; 22:13; 24:51; 25:30; ലൂക്കൊസ് 13:28
333. മത്തായി 5:22-30; 10:28; 18:9; 23:33
334. യിരെമ്യാവ് 7:31; 19:2-7; 32:35; യെശയ്യാവ് 66:24
335. വെളിപ്പാട് 21:8, 27; 22:15

നേരെമറിച്ച്: അതു ശക്തമായി മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു. അതു “വലിയ പാപികൾ”ക്കുവേണ്ടി മാത്രമുള്ളതല്ല. ഹിറ്റ്ലർ (Hitler), സ്റ്റാലിൻ (Stalin), മാവോ (Mao) എന്നിവരെപ്പോലെയുള്ള കൂട്ടക്കൊലയാളികളെക്കുറിച്ചു മാത്രം നാം ചിന്തിക്കരുത്. ക്രൂരതയിൽ ആനന്ദിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചോ കുട്ടികളെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നവരെക്കുറിച്ചോ മാത്രം. നമ്മുടെ അളവുകോലുകൾ അനുസരിച്ച് ഒരു കുറ്റവും ചെയ്യാത്ത, അല്ലെങ്കിൽ അല്പം മാത്രം ചെയ്ത ഒരു മനുഷ്യന്റെ വിധി നിശ്ചയിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ നീതിയോടെയാണ് ദൈവം അവരുടെയും വിധി നിശ്ചയിക്കുന്നത്. ബൈബിൾ അതു വ്യക്തമായി പറയുന്നു: എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തു, ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ എത്തുന്നില്ല.[336]

നരകം മനുഷ്യർക്കു വിശദമായി എന്ത് അർത്ഥമാക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് യേശുവും ബൈബിളും മൗനമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഭാവനകൾക്ക് അവിടെ സ്ഥാനമില്ല. യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾതന്നെ മതിയായ മുന്നറിയിപ്പാണ്.

നരകത്തെക്കുറിച്ചു വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ താങ്കൾ കേൾക്കും. അങ്ങനെയൊന്ന് ഇല്ല എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട മനുഷ്യർ അവിടെ അന്തിമമായി നശിപ്പിക്കപ്പെടും എന്നു മറ്റു ചിലർ കരുതുന്നു. ശുദ്ധീകരണത്തിനായി ഒരു പരിമിത കാലത്തേക്കു മാത്രമാണ് മനുഷ്യർ അവിടെ ആയിരിക്കുന്നത്, അതിനുശേഷം അവർ നിത്യജീവനിലേക്കു വരും എന്നു വേറെ ചിലർ. ഇതിനെക്കുറിച്ചു ബൈബിൾ വായിക്കുക; അടിക്കുറിപ്പുകളിലെ ഭാഗങ്ങൾ എടുത്തുനോക്കുക. ഏറ്റവും മോശമായതിൽനിന്ന്, ഏറ്റവും മോശമായ സാഹചര്യത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി ചിന്തിക്കുക. കയ്പോടെ നിരാശപ്പെടുന്നതിലും നല്ലത് സന്തോഷകരമായി അതിശയിക്കുന്നതാണ്.

മനുഷ്യരുടെ നിരസിക്കൽ ദൈവം മാനിക്കുന്നു. അത് അവനെ വേദനിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിലും; യെരൂശലേമിനെക്കുറിച്ച് യേശു വിലപിച്ചതുപോലെ അവൻ വിലപിക്കുന്നുവെങ്കിലും.[337] അവർ ദൈവത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടവരായിരിക്കും; തങ്ങളുടെ നിരസിക്കലിന്റെയും പാപങ്ങളുടെയും അനന്തരഫലങ്ങൾ വഹിക്കും.

336. റോമർ 3:23
337. മത്തായി 23:37

ബൈബിൾ ഇതിനെ രണ്ടാം മരണം എന്നു വിളിക്കുന്നു.[338] ദൈവമില്ലാതെ ജീവിക്കാനാണ് അവർ ആഗ്രഹിച്ചത്; ഇനി എന്നേക്കും അങ്ങനെ ജീവിക്കും. “നരകത്തിൽ സ്വമനസ്സാലെ പോയവർ മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ” എന്ന വാക്യം സത്യമാണ്.[339] മരണമോ ജീവനോ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള തീരുമാനത്തിനു മുമ്പിലാണ് മനുഷ്യൻ.[340]

ഇന്നാണ് രക്ഷാദിവസം – നാളെയല്ല!

മറ്റൊരു സുവിശേഷം

സുവിശേഷം സത്യത്തിന്റെ വചനമാണ്.[341] ദൈവത്തിന്റെ സത്യം. സുവിശേഷം എത്രയധികം വ്യാപിച്ചുവോ, അത്രയധികം മൂലരൂപത്തോടു യോജിക്കാത്ത പതിപ്പുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ കാലഗണനയുടെ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽത്തന്നെ, പ്രസംഗിക്കാൻ യേശു നിയോഗിച്ച അപ്പൊസ്തലന്മാർ സുവിശേഷത്തിന്റെ വ്യാജപതിപ്പുകളെക്കുറിച്ചു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു.[342] അവ മൂലരൂപംപോലെ തോന്നും; യഥാർത്ഥമെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുംവിധം അവ ആയിരിക്കാം.

അതുപോലെതന്നെ, അത്യാവശ്യമായതു വിട്ടുകളയുകയോ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ചുരുക്കിയ പതിപ്പുകളുമുണ്ട്. തെറ്റായതും വഴിതെറ്റിക്കുന്നതുമായ പതിപ്പുകളുണ്ട്. ദിശ കണ്ടെത്താൻ ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾ.

നമുക്കു നമ്മെത്തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നു സുവിശേഷം സ്ഥിരതയോടെ കാണിച്ചുതരുന്നു. നമ്മെത്തന്നെ മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള ഓരോ ശ്രമവും പ്രതീക്ഷയറ്റതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം പാലിച്ച് സൽപ്രവൃത്തികളിലൂടെ ദൈവത്താൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടാനുള്ള ശ്രമം പരാജയപ്പെടുന്നു.[343]

---

338. വെളിപ്പാട് 2:11; 20:6, 14; 21:8
339. ഈ ചിന്ത സി. എസ്. ലൂയിസിന്റേതാണ് (C. S. Lewis): നരകത്തിന്റെ വാതിലുകൾ അകത്തുനിന്നു പൂട്ടിയിരിക്കുന്നു (“Über den Schmerz”, The Problem of Pain).
340. ആവർത്തനപുസ്തകം 30:15-19
341. ഗലാത്യർ 2:5, 14; എഫെസ്യർ 1:13; കൊലൊസ്സ്യർ 1:5; 1 തിമൊഥെയൊസ് 2:4
342. 2 കൊരിന്ത്യർ 11:1-4; ഗലാത്യർ 1:6-9
343. റോമർ 3:20, 28; ഗലാത്യർ 2:16; 3:10

അതുപോലെതന്നെ, ദൈവകൃപ അല്പം സ്വീകരിച്ച്, നമ്മുടെ സൽപ്രവൃത്തികളെ ആവശ്യമായ ഒരു പൂരകമായി കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതും നടക്കില്ല. കൃപയുടെയും പ്രവൃത്തികളാലുള്ള നീതിയുടെയും ഒരു കലർപ്പോ കൂട്ടിച്ചേർക്കലോ. എന്തെങ്കിലും അർഹിച്ചു നേടാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എങ്ങനെയോ നമ്മുടെ മാനുഷിക പ്രകൃതത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. കൃപ സ്വീകരിക്കുക പ്രയാസമാണ്. എന്നാൽ അതുതന്നെയാണ് സുവിശേഷം!

മറുവശത്ത്, ദൈവത്തിന്റെ ഈ കൃപയുടെ മൂല്യം കെടുത്തി അതിനെ വിലകുറഞ്ഞതാക്കാനും കഴിയും. സുവിശേഷം സ്വീകരിക്കുകയും എന്നാൽ തന്റെ ജീവിതം മാറ്റാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ – ജീവിതത്തിന്റെ ഈ മാറ്റത്തെ ബൈബിൾ മാനസാന്തരം, തിരിഞ്ഞുവരവ് എന്നു വിളിക്കുന്നു – അതിനെ തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. സ്വാർത്ഥതയിലും പാപമുള്ള ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിലുമുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിനുള്ള സൗജന്യ പാസല്ല സുവിശേഷം.[344] ജീവനുള്ള വിശ്വാസം എപ്പോഴും ആഴമേറിയ ഒരു ജീവിതവഴിത്തിരിവിലേക്കു നയിക്കുന്നു.[345] ക്രിസ്തു കർത്താവും നാഥനുമായിരിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്ക് അതു നയിക്കുന്നു.[346] പുതിയ ജീവിതം പാപമില്ലാത്തതല്ല. ഭൗമികശരീരത്തിൽ അത് ഒരിക്കലും അങ്ങനെയാകില്ല. എന്നാൽ വ്യക്തമായ ഒരു 'മുമ്പും' ഒരു 'ശേഷവും' ഉണ്ട്; ചെറുതോ വലുതോ ആയ പ്രവൃത്തികളിലും വാക്കുകളിലും ദൃശ്യമാകുന്ന ഒരു മാറ്റം. വിശ്വാസംപോലെതന്നെ സൽപ്രവൃത്തികളും ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. സൽപ്രവൃത്തികളില്ലാതെ വിശ്വാസം നിർജ്ജീവമാണ്. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസമുള്ളിടത്ത് അതു സൽപ്രവൃത്തികളിൽ ദൃശ്യമാകും. ഇതു പ്രവൃത്തികളാലുള്ള നീതിയല്ല. സൽപ്രവൃത്തികൾ പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ തെളിവാണ്.

സത്യസുവിശേഷത്തിനു കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ ആവശ്യമില്ല. യേശു; അവനല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല – ഇതാണ് സന്ദേശം.

അതുകൊണ്ട്, പുതിയനിയമം വിവരിക്കുന്നതുപോലെ നാം സുവിശേഷം കാത്തുസൂക്ഷിക്കണം.[347] വ്യാജസുവിശേഷം രക്ഷിക്കുന്നില്ല!

---

344. റോമർ 6:1; 2 പത്രൊസ് 1:9-11
345. യാക്കോബ് 2:18-26
346. 2 പത്രൊസ് 2:1; യൂദാ 1:4
347. യൂദാ 1:3

സുവിശേഷം അല്ലാത്തത്

സുവിശേഷം ഏതെങ്കിലും ഒരു സഭയ്ക്കോ സഭാവിഭാഗത്തിനോ വേണ്ടിയുള്ള പരസ്യമല്ല. സഭയ്ക്ക് ഒരു പങ്കുമില്ല എന്നല്ല. എല്ലാ സഭാവിഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഏറിയോ കുറഞ്ഞോ സുവിശേഷം പകർന്നുകൊടുക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. വിശ്വാസത്തിലേക്കു വരുന്ന എല്ലാവർക്കും സഭകൾ ഭവനമാണ്, ഒരു സ്വന്തം വീടാണ്.

ഒന്നാമതായി, ലോകത്തെ മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള ഒരു പരിപാടിയായിട്ടല്ല സുവിശേഷം സ്വയം കാണുന്നത് – പലയിടത്തും അതിന് അതു വലിയ സംഭാവന നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിലും. അത് ഹൃദയങ്ങളെ മാറ്റാനുള്ള ഒരു പരിപാടിയാണ് എന്നു പറയുന്നതാകും ശരി. യേശുവിന്റെ അനേകം ശിഷ്യരുടെ അയൽസ്നേഹത്തിലൂടെ അനേകർക്കു സഹായം ലഭിക്കുന്നു. ആശുപത്രികൾ, അനാഥാലയങ്ങൾ, അടിമത്തനിർമ്മാർജ്ജനം – ഇവ മനുഷ്യരിൽ രൂപമെടുക്കുന്ന ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ തെളിവുകളാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉപ്പുപോലെ പ്രവർത്തിക്കണം.[348] അനീതിയെ – ആഗോളതലത്തിലുള്ളതിനെയും – പേരെടുത്തു പറയുകയും നീതിക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുകയും വേണം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിലൂടെയുള്ള ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും രക്ഷ, സമൂഹത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഒരു വിപ്ലവശക്തിയെ കെട്ടഴിച്ചുവിടുന്നു. ലോകത്തെ നന്മയിലേക്കു മാറ്റാൻ കഴിയുന്ന ഏക ശക്തി ക്രൂശിന്റെ സന്ദേശമാണ്. അതിനു കഴിവുണ്ടെന്നു തെളിയിച്ചിട്ടുള്ള ഏക ശക്തിയും. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശ് ഒരിക്കൽക്കൂടി ഉച്ചത്തിലും വ്യക്തമായും പ്രസംഗിക്കപ്പെടേണ്ട സമയമായിരിക്കുന്നു.

പ്രായോഗികമായി, യേശു ചെയ്തതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലാണ് സുവിശേഷം പ്രകടമാകുന്നത്. കൊടുക്കാനും സഹായിക്കാനും സംരക്ഷിക്കാനും സ്വതന്ത്രരാക്കാനും ഏറ്റുപറയാനും ഒരുക്കമായിരിക്കുക. സ്നേഹിക്കാനും! പലയിടത്തും എന്തെങ്കിലും നന്മയിലേക്കു മാറുന്നു. സുവിശേഷം മാറ്റിയ മനുഷ്യരിലൂടെ. ദൈവം തന്റെ ആളുകളിലൂടെ ലോകത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു; ഒരുനാൾ അവൻ സകലവും പുതുതാക്കും. ലോകത്തെ മാറ്റുക, രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുക, അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും

348. മത്തായി 5:13

സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുക എന്നതിന്റെ ഭാരം ശിഷ്യരുടെ ചുമലിലല്ല. യേശു നമ്മെ ഏല്പിച്ച നിയോഗവും ദൗത്യവും അതല്ല.

രാജ്യത്തിന്റെ ശിഷ്യരിൽ, അവരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ, ദൈവത്തിന്റെ പുതിയ ലോകം ഇതിനകം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും മനുഷ്യരെ ശിഷ്യരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ സ്വാധീനം അതാണ്.

വ്യക്തിജീവിതം മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള ഒരു പരിപാടിയുമല്ല സുവിശേഷം. ധനം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ളതുമല്ല. സ്വയം മിനുക്കിയെടുക്കലുമല്ല. നമുക്കു കഴിയാതിരുന്നതു ദൈവം ചെയ്തു പൂർത്തിയാക്കി എന്ന സന്ദേശമാണ് അത്. ഈ പാറമേലാണ് നാം നമ്മുടെ ജീവിതം പണിയുന്നത്. യേശു ക്രൂശിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞതിലാണ് നമ്മുടെ രക്ഷ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നത്: നിവൃത്തിയായി! നാം അതിനോട് “ഉവ്വ്” എന്നു പറയുന്നു; നന്ദിയോടെ അതു സ്വീകരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ സമൃദ്ധിയോ സമ്പത്തോ ഒരിക്കലും സുവിശേഷത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തമല്ല. ഒറ്റപ്പെടുത്തലും പീഡനവും നിമിത്തം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്ഥിതി ചിലപ്പോൾ അവരുടെ അയൽക്കാരുടേതിനെക്കാൾ മോശമാകുന്നുപോലുമുണ്ട്. എന്നാൽ എപ്പോഴും തങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമെന്നും തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കരുതുമെന്നും വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത ദൈവത്തിൽ അവർക്ക് ആശ്രയിക്കാം.

ഉപസംഹാരം

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല സന്ദേശത്തിന്റെ ഒരു അവലോകനം മാത്രമായിരുന്നു ഇത്. എഴുന്നേൽപ്പിക്കുന്ന ഒരു സന്ദേശം. ക്ഷമയും സ്വീകാര്യതയും നൽകുന്നത്. യേശുവിലൂടെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ധൈര്യം പകരുകയും ചെയ്യുന്നത്.

ഈ സന്ദേശം വ്യക്തിപരമായി താങ്കളോട് എന്തു പറയുന്നു? താങ്കളുടെ ഹൃദയത്തോട്? ഒരുപക്ഷേ ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ താങ്കൾ ഒരിക്കലും

ഇതിനോട് ഇത്ര അടുത്തുവന്നിട്ടില്ലായിരിക്കാം. ഇന്നാണ് രക്ഷാദിവസം – നാളെയല്ല; അപ്പോഴേക്കും വൈകിപ്പോയേക്കാം.

നാണയങ്ങളായും ചെറിയ നോട്ടുകളായും മാറ്റിക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു വലിയ കറൻസിനോട്ടുപോലെയാണ് സുവിശേഷം. ഈ സന്ദേശത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കാനും അതിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്കു കടക്കാനും സമയമെടുക്കും. ചെറിയ, ചിലപ്പോൾ വലിയ ചുവടുകളായി ഇതു സംഭവിക്കുന്നു. നാം യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുമ്പോൾ. ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ. വിശ്വാസത്തിന്റെയും അനുസരണത്തിന്റെയും ഓരോ ചുവടിനോടുംകൂടെ മാത്രമേ യഥാർത്ഥ തിരിച്ചറിവു വളരുന്നുള്ളൂ. അതായത്, യേശു പറയുന്നതു നാം ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രം.

ദൈവം രക്ഷാചരിത്രമാക്കി മാറ്റിയ ലോകചരിത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിലാണ് സുവിശേഷം നിൽക്കുന്നത്.

റോമിലെ വിശ്വാസികൾ ഏറെക്കാലമായി വിശ്വാസത്തിൽ മുന്നോട്ടുപോകുന്നവരായിരുന്നിട്ടും അവരോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ പൗലൊസ് ആഗ്രഹിച്ചു.[349] അതിന്റെ വലിപ്പവും വ്യാപ്തിയും നമ്മുടെ ഭൗമികജീവിതത്തിനും നിത്യതയ്ക്കുമുള്ള അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളും കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അവൻ അത് എഴുതിവച്ചു: റോമർക്കുള്ള ലേഖനം. സുവിശേഷത്തിന്റെ ഒരു സ്മാരകം.

ഈ ലേഖനം വായിക്കുക!

ഇനി എന്ത്?

താങ്കളെക്കുറിച്ചും താങ്കളോടു നേരിട്ടും ദൈവം പറഞ്ഞ എല്ലാ നന്മയ്ക്കുംവേണ്ടി അവനു നന്ദി പറയുക.

ചോദ്യങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്ക് എഴുതുക: hj-ronsdorf@t-online.de

കൂടുതൽ പുസ്തകങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും എന്റെ വെബ്സൈറ്റിൽ താങ്കൾക്കു കാണാം: www.hans-joerg-ronsdorf.de

349. റോമർ 1:1-5, 9, 15-17

ഇതാ ഏതാനും പ്രധാനപ്പെട്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ:

- ബൈബിൾ വായിക്കുക. കഴിയുമെങ്കിൽ പതിവായി.
- മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം ബൈബിൾ വായിക്കുക – അതിനെക്കുറിച്ച് അന്യോന്യം പങ്കുവയ്ക്കുക.
- ദൈവം തന്റെ വചനം താങ്കൾക്കു ജീവനുള്ളതാക്കിത്തരേണ്ടതിനു പ്രാർത്ഥിക്കുക – അവൻ താങ്കളോടു നേരിട്ടു സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ.
- ഭാഗം വായിക്കുക; ഏറ്റവും നല്ലത് ഉറക്കെ, പല തവണ.

ഭാഗത്തോട് ഈ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുക:

- ഈ ഭാഗത്തിനു താങ്കൾ എന്തു തലക്കെട്ടു കൊടുക്കും?
- ഈ ഭാഗം ദൈവത്തെയും യേശുവിനെയും കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു?
- ഈ ഭാഗം മനുഷ്യരെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു?
- ഈ ഭാഗത്തുനിന്നു നാം എന്തു പഠിക്കുന്നു?
- നാം എന്തു ചെയ്യണം?
- ഈ വചനം നമ്മെ എങ്ങനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു?

ഒന്നിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുക. വീണ്ടും കൂടിവരുമ്പോൾ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു പരസ്പരം സംസാരിക്കുക.

യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ബൈബിളിനെ വിലമതിക്കുകയും വായിക്കുകയും ഗൗരവമായി എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി ബന്ധവും കൂട്ടായ്മയും തേടുക.

യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം ഒരു നല്ല വാർത്തയാണോ? എന്തുകൊണ്ട്?

അല്പം സമയമെടുത്ത്, വ്യത്യസ്ത കോണുകളിൽനിന്നു സുവിശേഷത്തിന്റെ തനിമ കണ്ടെത്തുക.

ലളിതമായും എളുപ്പം മനസ്സിലാകുംവിധവും, ഇവിടെ വിഷയം വലിയ ചിത്രം മുഴുവനുമാണ്.